

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Μπούζα Ελένη¹, Κούτλα Αικατερίνη², Κωνσταντίνου Δημήτρης³, Μιχαηλίδου Αμαλία⁴, Τζάκη Μαργαρίτα⁵, Σούμπαση- Γρίβα Βασιλική⁶, Καπίκη Αγγελική⁷, Σκουτέλη Ελένη⁸, Τσίκουλας Ιωάννης⁹, Δουλιανάκη Ελένη¹⁰, Βενιζέλου Λαζαρίδη¹¹, Παπαβασιλείου Αντιγόνη¹², Γιαννοπούλου Σοφία¹³, Καπετανάκης Ιωάννης¹⁴, Κοζέης Νίκος¹⁵, Σταγάλας Ιωάννης¹⁶

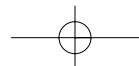
¹Επιμελήτρια Α' Β' MEN Νεογνών, Νοσοκομείο Παιδων «Αγία Σοφία», Αθήνα, ²Επιμελήτρια Α' Νεογνολογικού Τμήματος, Ιπποκράτειο Γ.Π.Ν. Θεσσαλονίκης, ³Νεογνολόγος, Διευθυντής Εντατικής Μονάδας Νεογνών «Ιασώ», Αθήνα, ⁴Νεογνολόγος, Εντατική Μονάδα Νεογνών «Ιασώ», Αθήνα, ⁵Αν. Διευθύντρια Νεογνολογικού Τμήματος Π.Γ.Ν. Μαιευτήριο «Ελενα Βενιζέλου», Αθήνα, ⁶Επ. Καθηγήτρια Α' Νεογνολογικής Κλινικής και MENN Α.Π.Θ., Ιπποκράτειο Γ.Π.Ν. Θεσσαλονίκης, ⁷Αν. Διευθύντρια Νεογνολογικού Τμήματος Π.Γ.Ν.Α. Αλεξάνδρα, Αθήνα, ⁸Παιδονευρολόγος, Διδάκτωρ Παινεπιστημάτων Αθηνών, Σύμβουλος Μαιευτηρίων «Ιασώ», «Μητέρα», Αθήνα, ⁹Καθηγητής, Παιδίατρος – Αναπτυξιολόγος, Α' Παιδιατρικής Κλινικής Α.Π.Θ., Ιπποκράτειο Γ.Π.Ν., Θεσσαλονίκη, ¹⁰Επιστ. Συνεργάτης, Α' Παιδιατρική Κλινική Α.Π.Θ., Ιπποκράτειο Γ.Π.Ν. Θεσσαλονίκη, ¹¹Προϊσταμένη Φυσικοθεραπευτικού Τμήματος, Νοσοκομείο παιδων «Αγία Σοφία», Αθήνα, ¹²Παιδονευρολόγος, Διευθύντρια Νευρολογικής κλινικής, Νοσοκομείο Παιδων Πεντέλης, ¹³Ψυχολόγος- Λογοπεδικός, Παιδοψυχιατρική κλινική Νοσοκομείο Παιδων «Αγία Σοφία», ¹⁴Αν. Διευθυντής MEN Νεογνών, Νοσοκομείο Παιδων «Π&Α. Κυριακού», Αθήνα, ¹⁵Επιμελήτρις Β' - Υπεύθυνος Παιδοφθαλμολογικού Τμήματος, Ιπποκράτειο Γ.Π.Ν., Θεσσαλονίκη, ¹⁶Διευθυντής, Νεογνολογικό Τμήμα Π.Γ.Ν.Δ Αλεξανδρούπολης

* Αναπ. Δ/ντρια, Υπεύθυνη Β' MENN Νοσοκομείο Παιδων «Η Αγία Σοφία»

Επιμέλεια: Μπούζα Ελένη, Αναγνωστάκου Μαρίνα *

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή - Μπούζα Ε.	σελ. 70
2. Στοιχεία από έρευνα σχετική με τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών στην Ελλάδα σήμερα.	σελ. 72
Κούτλα Α., Μπούζα Ε.	
3. Έντυπο εξόδου νεογνού από MENN. Καθορισμός των παιδιών που θα παρακολουθούνται στο Follow up	σελ. 74
Κωνσταντίνου Δ., Μιχαηλίδου Α.	
4. Καθορισμός των ηλικιών που πρέπει να γίνεται η εκτίμηση των παιδιών	σελ. 77
Σκουτέλη Ε.	
5. Εκτίμηση σωματικής αύξησης	σελ. 79
Τζάκη Μ.	
6. Νευρολογική εξέταση νεογνού στην έξοδο (Μέθοδος Dubowitz)	σελ. 84
Μπούζα Ε.	
7. Η χρήση των υπερήχων κατά τη νεογνική περίοδο και τη διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών	σελ. 88
Σούμπαση- Γρίβα Β.	
8. Πρακτική παραμέτρων χρήσης της Αξονικής/ Μαγνητικής Τομογραφίας κατά τη νεογνική περίοδο	σελ. 90
και κατά τη διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών Καπίκη Α.	

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

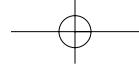
9. Η χρήση του Cerebral Function Monitor κατά τη νεογνική περίοδο	σελ. 92
Σουμπαση- Γρίβα Β.	
10. Η χρήση του Ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος κατά τη νεογνική περίοδο	σελ. 94
Σκουτέλη Ε.	
11. Νευρολογική εξέταση κατά τα δύο πρώτα χρόνια ζωής	σελ. 94
Σκουτέλη Ε.	
12. Αναπτυξιακή παρακολούθηση κατά τα δύο πρώτα χρόνια ζωής. Προανιχνευτικές δοκιμασίες	σελ. 95
Τσίκουλας, Ε. Δουλιανάκη Ι.	
13. Αναπτυξιακή παρακολούθηση κατά τα δύο πρώτα χρόνια ζωής. (Ανιχνευτικές δοκιμασίες - Αναπτυξιακές διαγνωστικές δοκιμασίες) Μπούζα Ε.	σελ. 95
14. Κατάσταση υγείας και λειτουργικότητας νεογνών υψηλού κινδύνου στα 2 χρόνια ζωής. Μπούζα Ε.	σελ. 106
15. Διάγνωση της εγκεφαλικής παράλυσης	
Σκουτέλη Ε.	σελ. 107
16. Πρώτη παρέμβαση- Φυσιοθεραπεία	
Βενιζέλου Δ.	σελ. 107
17. Νευρολογική εξέταση για την ανεύρεση σημείων ελάσσονος εγκεφαλικής διαταραχής σε νεογνά υψηλού κινδύνου κατά Touwen Παπαβασιλείου Α.	σελ. 109
18. Προμαθησιακές δοκιμασίες αξιολόγησης (4 ετών). Δοκιμασίες κινητικής ανάπτυξης. Δοκιμασίες εκτίμησης της ψυχοκινητικής εξέλιξης Παπαβασιλείου Α.	σελ. 112
19. Διαγνωστική διαδικασία στην αξιολόγηση γλωσσικών διαταραχών των νεογνών υψηλού κινδύνου	
Γιαννοπούλου Σ.	σελ. 112
20. Ανίχνευση μαθησιακών δυσκολιών	
Παπαβασιλείου Α.	σελ. 113
21. Διερεύνηση διαταραχών συμπεριφοράς	
Παπαβασιλείου Α.	σελ. 116
22. Ακουολογικός έλεγχος νεογνού	
Καπετανάκης Ι.	σελ. 118
23. Οφθαλμολογικός έλεγχος νεογνού	
Κοζέης Ν.	σελ. 118
24. Αιτίες επανεισαγωγής νεογνών υψηλού κινδύνου	
Σιγάλας Ι.	σελ. 119

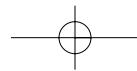
Εισαγωγή (Μπούζα Ε.) 1-15

Η βελτίωση της εντατικής νοσηλείας νεογνών είχε ως αποτέλεσμα την αυξημένη επιβίωση υψηλού κινδύνου νεογνών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την έξοδο από τις Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών, νεογνών με αυξημένο κίνδυνο να αναπτύξουν χρόνια νοσήματα και νευροαναπτυξιακά προβλήματα.

Τα νεογνά αυτά παρακολουθούνται στα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης των Μονάδων Εντατικής Νοσηλείας νεογνών (Follow up). Στόχος των προγραμμάτων διαχρονικής παρακολούθησης των νεογνών υψηλού κινδύνου είναι η συνέχιση της εξειδικευμένης παρακολούθησης των νεογνών που εξέρχονται από τη Μονάδα Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών για τη βοήθεια των παιδιών αυτών και των οικογενειών τους. Ένας κλινικός στόχος είναι να διαπιστώνονται αποκλίσεις από τη φυσιολογική σωματική ανάπτυξη και νευροαναπτυξιακή εξέλιξη και να παρέχεται πρώτα υποστήριξη και παρέμβαση. Επίσης να παρακολουθούνται χρόνια

προβλήματα. Ένας ερευνητικός στόχος είναι να υπάρχουν δεδομένα για τους πληθυσμούς που παρακολουθούνται είτε ως σύνολο είτε ως ομάδες πληθυσμών με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (βάρος γέννησης, νεογνική νοσηρότητα, παρεμβάσεις κατά τη νεογνική ηλικία κ.α.). Επίσης να μελετώνται οι επιπτώσεις γεγονότων που συνέβησαν κατά τη περιγενητική και νεογνική περίοδο. Ένας τρίτος στόχος των προγραμμάτων είναι η διδασκαλία νεώτερων παιδιάτρων οι οποίοι και θα αποκτήσουν γνώσεις όσο αφορά τη παρακολούθηση του νεογνού μετά την έξοδο από τη μονάδα και θα ευαισθητοποιηθούν πάνω στη χρησιμότητα των εξειδικευμένων προγραμμάτων παρακολούθησης. Η διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών υψηλού κινδύνου αρχίζει πριν από την έξοδο του νεογνού από τη μονάδα. Προβλέπεται ο προγραμματισμός εξόδου (discharge plan), όπου δίνονται ειδικές συμβουλές στους γονείς και επισημαίνεται η ανάγκη παρακολούθησης από το εξειδικευμένο πρόγραμμα σε συνδυασμό με την τακτική παρακο-

λούθηση από τον παιδίατρο. Εξαιρετικής σημασίας για τους σκοπούς της διαχρονικής παρακολούθησης είναι λεπτομέρειες σχετικές με το ιστορικό του νεογνού που αναφέρονται στο έντυπο εξόδου. Επίσης συγκεκριμένα περιγεννητικά προβλήματα και ευρήματα από τη νεογνική ηλικία που αποτελούν επιβαρυντικούς παράγοντες για νευροαναπτυξιακά προβλήματα.

Η διαχρονική παρακολούθηση γίνεται σε συγκεκριμένες ηλικίες-κλειδιά σχετικές με την ηλικία εμφάνισης των προβλημάτων. Τα σοβαρά προβλήματα των νεογνών υψηλού κινδύνου έχουν διαγνωστεί ήδη στην ηλικία των 2 ετών, ηλικία που σταματά δυστυχώς η διαχρονική παρακολούθηση σε πολλά κέντρα. Κύρια σοβαρά προβλήματα είναι η εγκεφαλική παράλυση, η νοητική υστέρηση και οι νευροαισθητριακές διαταραχές (προβλήματα δρασης, ακοής).

Ηπιότερες διαταραχές αρχίζουν να εμφανίζονται συνήθως αργότερα στη προσχολική ηλικία όπως αναπτυξιακές διαταραχές, αδεξιότητα, μειωμένη γνωστική ικανότητα, καθυστέρηση και διαταραχές του λόγου, διαταραχές συμπεριφοράς και η διαταραχή ελλειμματικής προσοσχής και υπερκινητικότητα. Τα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης, πρέπει να επεκτείνονται και σε αυτές τις ηλικίες με στόχο την καλύτερη και εγκαιρότερη διαγνωση και φροντίδα των διαταραχών αυτών. Μαθησιακές δυσκολίες εμφανίζονται σε μεγάλη συχνότητα στη σχολική ηλικία, που κάνει απαραίτητη τη παρακολούθηση αυτού του πληθυσμού και στη σχολική ηλικία.

Ιδανική θα ήταν η παρακολούθηση των παιδιών αυτών στην εφηβεία ή και την ενήλικο ζωή για να διαπιστωθεί η ακαδημαϊκή τους απόδοση και η κοινωνική και οικογενειακή τους εξέλιξη.

Για να είναι πιο αποτελεσματική η διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών υψηλού κινδύνου, και για τη βοήθεια των παιδιών αλλά και για να υπάρχουν πιο αξιόπιστα αποτελέσματα για την εξέλιξη τους γίνεται προσπάθεια να μην «χάνονται» τα παιδιά μετά την έξοδο από τη μονάδα ή στα διάφορα στάδια παρακολούθησης. Το ποσοστό προσέλευσης 90% για τα 2 πρώτα χρόνια ζωής, 80% για τα 4 χρόνια ζωής και 70% για τη σχολική ηλικία πρέπει να είναι ο στόχος των τμημάτων που οργανώνουν τέτοια προγράμματα. Η σωστή ενημέρωση των γονέων για τα πιθανά νευροαναπτυξιακά προβλήματα των νεογνών υψηλού κινδύνου και για τη σημασία της μακροχρόνιας αξιολόγησης στα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης πρέπει να γίνεται πριν την έξοδο από τη μονάδα. Στη διάρ-

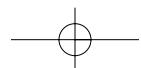
κεια της παρακολούθησης να επισημαίνεται η ανάγκη παρακολούθησης σε μεγαλύτερες ηλικίες ιδιαίτερα σε παιδιά που «δεν παρουσιάζουν κανένα πρόβλημα».

Οι διάφορες Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών έχουν προγράμματα Follow-up για τα νεογνά υψηλού κινδύνου που νοσηλεύονται σε αυτές. Επεξεργάζονται τα αποτελέσματά τους με σκοπούς κλινικούς ή ερευνητικούς. Δυστυχώς δεν είναι εύκολο να γίνει επεξεργασία των δεδομένων που προσέρχονται από διαφορετικές μονάδες γιατί μπορεί να αφορούν πληθυσμούς μονάδων με διαφορετικά χαρακτηριστικά (διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, νεογνά που νοσηλεύονται στη μονάδα του μαιευτηρίου που γεννήθηκαν ή σε μονάδα παιδιατρικού νοσοκομείου κ.λ.π.), διαφορετικά κριτήρια ένταξης στα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης, διαφορετικές ηλικίες εκτίμησης διαφορετικά διαγνωστικά κριτήρια, χρήση διαφορετικών μεθόδων εξέτασης και δοκιμασιών.

Για τους παραπάνω λόγους θεωρήθηκε αναγκαίο από τους νεογνολόγους που ασχολούνται με τη διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών των Μονάδων να υπάρξουν κατευθυντήριες οδηγίες που θα βοηθήσουν στην οργάνωση των προγραμμάτων Follow-up στην Ελλάδα με κοινούς στόχους.

Η Ελληνική Νεογνολογική Εταιρία διοργάνωσε μία δημερίδα εργασίας με θέμα τα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης νεογνών με σκοπό:

- την οργάνωση κοινού προγράμματος διαχρονικής παρακολούθησης των νεογνών υψηλού κινδύνου με κοινά κριτήρια ένταξης, κοινές ηλικίες αξιολόγησης και κοινή δομή.
- την πρόταση συγκεκριμένων πρωτοκόλλων παρακολούθησης των παιδιών όσο αφορά την ανίχνευση και καταγραφή χρόνιων νοσημάτων και νευροαναπτυξιακών προβλημάτων, την παραπομπή σε ειδικούς για πιο εξειδικευμένες δοκιμασίες, όπως και την επιλογή των εξειδικευμένων δοκιμασιών (tests).
- Την καταγραφή των αποτελεσμάτων ώστε να υπάρξουν στοιχεία για τον πληθυσμό της Ελλάδας. Αυτό προκύπτει από την ανάγκη να γίνουν σε εθνικό επίπεδο μεγάλες πολυκεντρικές επιδημιολογικές διαχρονικές μελέτες (longitudinal studies) ώστε να υπάρξουν δεδομένα για τη θνησιμότητα και τη νοσηρότητα των νεογνών υψηλού κινδύνου, να εντοπιστούν οι προδιαθεσικοί παράγοντες νοσηρότητας, το φάσμα και η συχνότητα των χρόνιων και νευροαναπτυξιακών προβλημάτων και οι ανάγκες σε εξειδικευμένο προσωπικό αξιολόγησης, σε θεραπευτικά προγράμματα και ειδικά εκπαιδευτι-

κά προγράμματα.

Στην αρχή της διημερίδας παρουσιάστηκαν στοιχεία από έρευνα σχετική με τα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης νεογνών στην Ελλάδα σήμερα. Στη συνέχεια προτάθηκαν συγκεκριμένα πρωτόκολλα για τους διάφορους τομείς που ελέγχονται διαχρονικά στα νεογνά υψηλού κινδύνου.

Στο τέλος της διημερίδας συζητήθηκαν τα πρωτόκολλα που προτάθηκαν και αποφασίστηκαν οι οδηγίες- κατευθυντήριες γραμμές (GUIDELINES) για το Follow up στην Ελλάδα.

Επειδή πιστεύεται ότι η παρακολούθηση του νεογνού με αυξημένο κίνδυνο για αναπτυξιακά προβλήματα πρέπει να ξεκινάει από τη νεογνική ηλικία, ένα μεγάλο μέρος από τις οδηγίες για τον τρόπο παρακολούθησης αφορούν και τη νεογνική ηλικία και συμπεριλαμβάνονται στα Guidelines

2. Στοιχεία από έρευνα σχετική με τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών στην Ελλάδα σήμερα (Κούτλα Α., Μπούζα Ε.)

Στην Ελλάδα λειτουργούν προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης των νεογνών που νοσηλεύονται στις Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας τα οποία έχουν κάποια βασική δομή όπου σε κάθε κέντρο προσαρμόζεται ανάλογα με τις δυνατότητες.

Προκειμένου να διερευνηθεί τι προγράμματα υπάρχουν και ποια είναι η εντύπωση των συναδέλφων που συμμετέχουν σχετικά με τη λειτουργία τους, έγινε μια έρευνα βάσει ερωτηματολογίου.

Στην έρευνα συμμετείχαν κυρίως νεογνολόγοι αλλά και παιδονευρολόγοι, αναπτυξιακοί παιδίατροι και παιδίατροι που ασχολούνται με τον τομέα αυτό σε Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών, Νεογνολογικά τμήματα 2ου επιπέδου και Νευροαναπτυξιολογικά τμήματα της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, των Ιωαννίνων, της Πάτρας, του Ηρακλείου και του Βόλου.

Το ερωτηματολόγιο που υπεβλήθη στους συναδέλφους περιείχε ερωτήματα σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των προγραμάτων διαχρονικής παρακολούθησης, τις υπάρχουσες ελλείψεις και τις προτάσεις για τη βελτίωση τους.

Στοιχεία από την έρευνα

Σύμφωνα με τις απαντήσεις των συναδέλφων που είχαν τη διάθεση να συμμετάσχουν στην έρευνα, τα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης λειτουργούν εδώ και 15-20 χρόνια για την πλειοψηφία των μονάδων ενώ εδώ και 26 χρόνια λειτουργεί το αρχαιότερο και 2 χρόνια το νεότερο πρόγραμμα.

Κριτήρια ένταξης είναι σε άλλες μονάδες όλα τα νοσηλευόμενα νεογνά, σε άλλες τα νεογνά χαμηλού βάρους γέννησης (ανάλογα με τη μονάδα τα <1500gr ή <1800gr) και σε άλλες προστίθενται και τα νεογνά με ιδιαίτερα προβλήματα όπως εγκεφαλοπάθειες, λοιμώξεις, χρόνια πνευμονική νόσος κλπ.

Ο αριθμός των εξεταζομένων νεογνών κυμαίνεται από 70-1200 ετησίως, ενώ στις περισσότερες μονάδες εξετάζονται 250-400 νεογνά το χρόνο.

Ο προγραμματισμός των επισκέψεων γίνεται στις περισσότερες μονάδες ανά τρίμηνο τον 1ο χρόνο ζωής (με πρώτη επίσκεψη μεταξύ τελειόμηνης ωριμότητας και 4 μηνών διορθωμένης ηλικίας ανάλογα με τη μονάδα) και εν συνεχείᾳ ανά τρίμηνο τον 2ο χρόνο ζωής. Οι ηλικίες που αναφέρονται είναι οι διορθωμένες ηλικίες. Σε ορισμένα κέντρα η παρακολούθηση συνεχίζεται μέχρι τα 4 χρόνια και σε ελάχιστα μέχρι τη σχολική ηλικία.

Στις 10/12 μονάδες η εξέταση των νεογνών γίνεται από νεογνολόγους με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ή εξειδίκευση στο follow-up, ενώ σε 2 κέντρα γίνεται από παιδονευρολόγο και από αναπτυξιακό παιδίατρο.

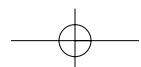
Συστηματικά συμμετέχουν γιατροί άλλων ειδικοτήτων όπως: οφθαλμίατροι και ΩΡΛ, που υπάρχουν σχεδόν σε όλες τις μονάδες ενώ περιστασιακά ή συστηματικά συμμετέχουν νευρολόγοι στις 9/12 μονάδες, αναπτυξιακοί παιδίατροι στις 4/12 μονάδες και ορθοπεδικοί στις 3/12 μονάδες. Φυσιοθεραπευτές σε μόνιμη βάση με δυνατότητα πρώιμης παρέμβασης υπάρχουν στις περισσότερες μονάδες (10/12), επισκέπτρια αδελφή υπάρχει σε λίγες (4/12), ενώ συνεργασία με κοινωνικούς λειτουργούς γίνεται σε επιλεγμένα περιστατικά.

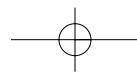
Πρόγραμμα προετοιμασίας εξόδου υπάρχει στις περισσότερες μονάδες (10/12). Η ενημέρωση των παιδιάτρων γίνεται από το ενημερωτικό σημείωμα που χορηγείται κατά την έξοδο από τη μονάδα ενώ ο δρός τους στην συνέχιση του follow up θεωρείται θετικός από 7 συναδέλφους, αρνητικός από 3 και αμφίβολος από 2.

Προτάσεις νεογνολόγων

Αυτή λοιπόν είναι η κατάσταση όσον αφορά τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών στον Ελλαδικό χώρο, όπως βέβαια αποτυπώνεται από τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας.

Οι συνάδελφοι που συμμετείχαν στην έρευνα δια-

τύπωσαν και ορισμένες προτάσεις για τη βελτίωση του συστήματος. Αν θελήσουμε να ομαδοποιήσουμε τις προτάσεις αυτές, μπορούμε να τις κατατάξουμε στις εξής κατηγορίες: 1) Επιστημονικό πεδίο, 2) Ανθρώπινο δυναμικό, 3) Υλικοτεχνική υποδομή, 4) Συμβολή του κράτους.

Όσον αφορά το επιστημονικό πεδίο, διαπιστώνουμε ότι αναγκαία θεωρείται η ύπαρξη ενιαίου πρωτοκόλλου παρακολούθησης για όλες τις μονάδες, με κοινά κριτήρια ένταξης, κοινές ηλικίες νευροαναπτυξιακού ελέγχου, με χρήση κοινά αποδεκτών δοκιμασιών.

Τα 2 χρόνια είναι η ελάχιστη χρονική περίοδος που απαιτείται για την πρώιμη εκτίμηση της έκβασης. Η εκτίμηση της γνωστικής λειτουργίας και της γλώσσας στην ηλικία των 4 χρόνων και η εκδήλωση διαταραχών μάθησης και συμπεριφοράς στην ηλικία 7-9 χρονών, καθιστούν αναγκαία την επέκταση των προγραμμάτων διαχρονικής παρακολούθησης μέχρι τη σχολική ηλικία.

Επίσης, απαραίτητη θεωρείται η δημιουργία ειδικών πρωτοκόλλων για τα νεογνά υψηλού κινδύνου, όπως είναι αυτά με $BG < 1000\text{g}$. καθώς και αυτά που προέρχονται από κυήσεις με μεθόδους υποβοηθούμενης αναπαραγωγής.

Επίσης θα πρέπει να καθορισθεί πότε θα γίνεται ο έλεγχος των αισθητηρίων οργάνων και ο παρακλινικός έλεγχος με υπερήχους ή MRI.

Προκειμένου να υπάρχουν συγκρίσιμα αποτελέσματα είναι απαραίτητη η κοινή γλώσσα με τον καθορισμό βασικών εννοιών, όπως η αναπτηρία και οι διαβαθμίσεις της.

Νευραλγικής σημασίας είναι η διενέργεια διαχρονικών, πολυκεντρικών, επιδημιολογικών μελετών ώστε να καθορισθούν σε εθνικό επίπεδο η θητησιμότητα και η νοσηρότητα των νεογνών υψηλού κινδύνου, η νευροαναπτυξιακή έκβαση καθώς και τα αίτια πρόωρου τοκετού και εγκεφαλικής βλάβης.

Τα συμπεράσματα από τις μελέτες αυτές θα βοηθήσουν στη διαμόρφωση στρατηγικής δύσον αφορά τη φροντίδα και κατά τη διάρκεια της νοσηρείας στη MENN και μετά την έξοδο από αυτή και θα προσδιορίσουν τις ανάγκες σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

Η διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων (για την ενημέρωση των παιδιάτρων και λοιπών λειτουργών υγείας σχετικά με τις ιδιαιτερότητες και τα προβλήματα των νεογνών υψηλού κινδύνου), κρίνεται απαραίτητη δεδομένου ότι η συνεργασία κυρίως των παιδιάτρων με την ομάδα προφερεί να είναι καθοριστική για την συνέχιση της διαχρονικής παρακολούθησης.

Ανθρώπινο δυναμικό

Προκειμένου όμως να επιτευχθούν αυτοί οι επιστημονικοί στόχοι απαιτείται και το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό. Κοινό αίτημα αποτελεί η ύπαρξη επαρκούς αριθμού γιατρών στις MENN ώστε νεογνολόγοι εξιδεικευμένοι στη διαχρονική παρακολούθηση να ασχολούνται αποκλειστικά με το αντικείμενο αυτό.

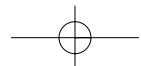
Εξειδικευμένος νεογνολόγος, παιδονευρολόγος, αναπτυξιακός παιδίατρος, φυσιοθεραπευτής, μόνιμη νοσηλεύτρια ή μαία, ψυχολόγος, επισκέπτρια αδελφή και κοινωνική λειτουργός αποτελούν κατά κάποιο τρόπο την ιδανική ομάδα της διαχρονικής παρακολούθησης. Αξιοσημείωτος είναι ο ρόλος των νοσηλευτριών και μαιών κατά την διάρκεια της νοσηρείας στη μονάδα που τις καθιστά συνδετικό κοίκιο μεταξύ μονάδας και σπιτιού, γιατρών και γονέων και ως εκ τούτου απαραίτητες στα προγράμματα διαχρονικής παρακολούθησης.

Πολύτιμοι μόνιμοι συνεργάτες θεωρούνται απόλοιλοις οι οφθαλμίατροι, ΩΡΛ, ορθοπεδικοί και ψυχίατροι. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανάγκη ψυχιατρικής υποστήριξης των γονέων καθώς ζουν σε ένα διαρκές άγχος από την έναρξη του τοκετού μέχρι την έξοδο από τη μονάδα, μετά από πολλές φορές μαροχορόνια παραμονή. Η αβεβαιότητα και η ανησυχία για το μέλλον, η αδυναμία αποδοχής του προβλήματος καθιστούν αναγκαία την ψυχιατρική παρέμβαση. Η συνεργασία ψυχιάτρου, ψυχολόγου, επισκέπτριας αδελφής και κοινωνικού λειτουργού μπορεί να ελαχιστοποιήσει τον «κοινωνικό δείκτη κινδύνου» που δημιουργούν οι συνθήκες μετά την έξοδο από τη μονάδα.

Η διασύνδεση με γιατρούς άλλων ειδικοτήτων όπως καρδιολόγους, πνευμονολόγους, γαστρεντερολόγους, νευροχειρουργούς, παιδοχειρουργούς, παιδοακτινολόγους καθώς και η συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες όπως λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ειδικούς παιδαγωγούς και διαιτολόγους μπορεί να επιλύσει πολλά από τα ποικίλα προβλήματα που ανακύπτουν στη διάρκεια της διαχρονικής παρακολούθησης.

Υλικοτεχνική υποδομή

Βέβαια η προσφορά υψηλής ποιότητας περίθαλψης, απαιτεί πέρα από την επιστημονική γνώση και το ανθρώπινο δυναμικό και την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή. Η δημιουργία ενός ανεξάρτητου αλλά λειτουργικά συνδεδεμένου με τη μονάδα χώρου, ειδικά διαμορφωμένου για την υποδοχή παιδιών και γονέων, η δημιουργία ευχάριστου και φι-

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

λικού περιβάλλοντος, με όλο τον απαιτούμενο εξοπλισμό, είναι μέσα στις προτεραιότητες όλων των συναδέλφων.

Συμβολή του κράτους

Είναι ευρέως αποδεκτό πόσο καθοριστικός είναι ο ρόλος του κράτους για την πραγματοποίηση σε εθνικό επίπεδο μακροπρόθεσμων στόχων που αφορούν την υγεία, όπως η βελτίωση της περιθαλψης και της ποιότητας ζωής των μικρών πρόωρων. Γι' αυτό και προτείνεται η θεσμοθέτηση των προγραμμάτων διαχρονικής παρακολούθησης ως φυσική συνέχεια της φροντίδας μετά την έξοδο από τη μονάδα. Σε συνδυασμό με την χορηματοδότηση, ανεξάρτητα από τις μονάδες, θα επιτρέψει να δημιουργηθούν ειδικοί χώροι, κατάλληλα εξοπλισμένοι και στελεχωμένοι με το απαραίτητο ιατρικό, νοσηλευτικό και επιστημονικό προσωπικό.

Ένα επίσης πολύ σημαντικό αίτημα είναι η τροποποίηση της νομοθεσίας των ασφαλιστικών ταμείων ώστε να χορηγούνται επιδόματα στους χρόνιους ασθενείς και να καλύπτονται οι δαπάνες των φυσιοθεραπευτών, του ειδικού εξοπλισμού και των μετακινήσεων από και προς τα νοσοκομεία και τα κέντρα αποκατάστασης.

Παράλληλα, η δημιουργία κρατικών κέντρων αποκατάστασης και η επίσημη απογραφή των ήδη αναγνωρισμένων κέντρων, που διαπιστωμένα προσφέρουν υψηλή ποιότητα υπηρεσιών, θα αποτρέψει την οικονομική εκμετάλλευση πολλών οικογενειών.

Ένα μείζον πρόβλημα στην καθημερινή πράξη αποτελεί η συνέχεια της φροντίδας των μικρών ασθενών της επαρχίας. Η δημιουργία ιατρείων διαχρονικής παρακολούθησης και κέντρων αποκατάστασης στα νομαρχιακά νοσοκομεία και ο θεσμός της επισκέπτριας αδελφής ως συνδετικού κρίκου μεταξύ της οικογένειας και του προγράμματος μπορεί να βοηθήσουν ουσιαστικά στην αποκέντρωση.

Τέλος, καθοριστικός είναι ο ρόλος του κράτους στην ενημέρωση των εκπαιδευτικών για τα προβλήματα των μικρών πρόωρων και τις διαταραχές μάθησης και συμπεριφοράς που μπορεί να εκδηλώσουν στα πρώτα σχολικά χρόνια.

Η ευαισθητοποίηση των εκπαιδευτικών και η δημιουργία ειδικών σχολείων ή παράλληλων τάξεων μπορεί να βοηθήσει αυτά τα παιδιά να αξιοποιήσουν το μέγιστο των δυνατοτήτων τους και να ενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο.

Συμπεράσματα

Τα συμπεράσματα τα οποία προκύπτουν από την

έρευνα αυτή είναι πρωτίστως η σπουδαιότητα της διαχρονικής παρακολούθησης. Η ανάγκη για συνέχεια της φροντίδας μετά την έξοδο από τη μονάδα και για βελτίωση της ποιότητας ζωής των μικρών ασθενών καθιστούν τη διαχρονική παρακολούθηση εξίσου σημαντική με την νοσηλεία στη μονάδα.

Είναι επίσης επιτακτική η ανάγκη για βελτίωση των προγραμμάτων διαχρονικής παρακολούθησης στην Ελλάδα, όπως διαφαίνεται από τις προτάσεις των συναδέλφων που βασίζονται στα διεθνή επιστημονικά δεδομένα αλλά και στη κλινική εμπειρία.

Απαιτείται ίσως συλλογική προσπάθεια και συνεργασία μεταξύ νεογνολόγων, παιδιάτρων, οικογένειας και κρατικών φορέων για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

3. Έντυπο εξόδου νεογνού από MENN (φόρμα 1)

Καθορισμός των παιδιών που θα παρακολουθούνται στο Follow up (πίνακας 1)

(Κωνσταντίνου Δ., Μιχαηλίδου Α.)¹⁶

A) Έντυπο εξόδου νεογνού από MEN

Το πρώτο βήμα στη διαχρονική παρακολούθηση του νεογνού αρχίζει από τη συστηματική συλλογή στοιχείων από το περιγεννητικό ιστορικό και τα προβλήματα κατά τη νεογνική ηλικία, όπως επίσης για το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον της οικογένειας. Η καταγραφή αυτών των στοιχείων είναι απαραίτητη για να γίνει συσχέτιση προδιαθεσικών παραγόντων κινδύνου με απώτερα πιθανά προβλήματα του νεογνού.

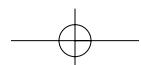
Το έντυπο εξόδου νεογνού από MEN παρουσιάζεται στη φόρμα 1.

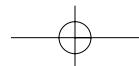
Επίσης προκειμένου να υπάρχουν στοιχεία για τον Ελληνικό πληθυσμό, κάθε μονάδα θα πρέπει να αναφέρει:

- το σύνολο των εισαγωγών κατ' έτος
- το σύνολο των θανάτων κατ' έτος
- το σύνολο των γεννήσεων που καλύπτει η μονάδα (ισχύει για μακεντήρια)
- τον συνολικό αριθμό νεογνών που προγραμματίζονται να παρακολουθούνται στο Follow up κατ'έτος
- τον συνολικό αριθμό νεογνών που προσέρχονται στο Follow up κατ'έτος.

B) Καθορισμός των παιδιών που θα παρακολουθούνται στο Follow up

Τα νεογνά πρέπει να παρακολουθούνται στο

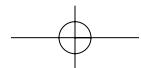

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Φόρμα1: Έντυπο εξόδου Νεογνού από MEN

α/α
Μονάδα
Επώνυμο
Φύλο	αγόρι/ κορίτσι
Ημ/νία γέννησης
Βάρος γέννησης
Ηλικία κύησης 1
Ημ/νία Εξόδου από MEN
Χαρακτηρισμός αναλόγως βάρους γέννησης 2	Κανονικού βάρους(AGA), Ελλιποβαρές (SGA), Μεγάλο βάρος(LGA)
Χαρακτηρισμός αν 3	γεννήθηκε εντός/ εκτός
Μεταφορά από	ιδ.μαιευτ/ νοσοκομείο/ επαρχία/ σπίτι
Κύηση	απλή/ δίδυμη/ τριδυμη/ πολύδυμη
Εξωσωματική γονιμοποίηση	ναι/ όχι/ δεν γνωρίζω
Κοινωνικοοικονομικό επίπεδο	Μόρφωση μητέρας..... πατέρα..... Εργασία μητέρας πατέρα
Περιγεννητικό ιστορικό	Εθνικότητα
Παρατεταμένη ορήξη θυλακίου4	ναι/ όχι
Τοξιναιμία 5	ναι/ όχι/ ΔΓ ²²
Χοριοαμνιονίτις/ αντιβίωση κατά τον τοκετό 5	ναι/ όχι/ ΔΓ
Διαβήτης κύησης 5	ναι/ όχι/ ΔΓ
Αποκόλληση πλακούντα	ναι/ όχι/ ΔΓ
Άλλα
Τοκετός	φυσιολογικός/ KT ²³ / ΔΓ
Apgar score	...(1min), ... (5min)
Ανάνηψη κατά τον τοκετό	ναι/ όχι
Προβλήματα κατά τη νεογνική ηλικία	
ΠΧΣ 6	ναι/ όχι/ ΔΓ
Νεογνική εγκεφαλοπάθεια 7	ελαφριά/ μέτρια/ βαριά
ΣΑΔ	ναι/ όχι/ ΔΓ
Οξυγόνο>24h	ναι/ όχι/ ΔΓ
Max FiO2
Μηχανική υποστήριξη της αναπνοής 8	CPAP/ CMV/ HFO/ NO
Διάρκεια μηχανικού αερισμού	>7d/ <7d
Surfactant	προφυλακτικά 9/ θεραπευτικά
Διαφυγή αέρα 10	ΠΝΘ/ ΔΠΕ/ ΠΜΘ
Πνευμονική αιμορραγία	ναι/ όχι/ ΔΓ
Βοτάλλειος 11	ναι/ όχι/ ΔΓ
Αντιμετώπιση Βοτάλλειου	συντηρητική/ χειρουργική/ ΔΓ
Χρόνια Πνευμονοπάθεια 12	ναι/ όχι/ ΔΓ
Πνευμονική υπέρταση 13	ναι/ όχι/ ΔΓ
Λοίμωξη μικροβιακή 14	πρόωμη/ άψητη/ ΔΓ
Μηνιγγίτις 15	ναι/ όχι/ ΔΓ
Νεκρωτική εντεροκολίτις 16	ύποπτη/ βέβαιη/ προχωρημένη/ ΔΓ
Ενδοκοιλιακή αιμορραγία 17	I/ II/ III/ IV/ ΔΓ
Μεθαιμορραγικός υδροκέφαλος 17	ναι/ οχι

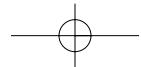
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

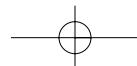
Ομάδα Follow Up

Περιοιλακή λευκομαλάκυνση 17	I/ II/ III/ IV/ ΔΓ
Νευρολογική εξέταση	φυσιολογική, ύποπτη, παθολογική, ΔΓ
Οφθαλμολογική εξέταση 18	ΔΟ ROP ²⁴ στάδιο I, II, III, IV, V, ΔΓ
	Ζώνη 1, 2, 3, +/- disease
	ΑΟ ROP στάδιο I, II, III, IV, V, ΔΓ
Θεραπεία 18	Ζώνη 1, 2, 3, +/- disease
Ακουολογική εξέταση 19	κρυοπηξία, φωτοπηξία, ΔΓ κώφωση Δ, Α, ΔΓ
Άλλα προβλήματα 20	
Από αναπνευστικό
Από κυκλοφορικό
Από πεπτικό
Από νευρικό
Από ουροποιητικό
Από μυοσκελετικό
Ίκτερος και ΑΦΜ 21	ναι/ όχι , αιτία.....
Μεταβολικό νόσημα
Χρωμοσωματική ανωμαλία
Άλλο γενετικό πρόβλημα
Ανοσολογικό πρόβλημα
Άλλο πρόβλημα
Έκβαση	έξοδος, θάνατος (νεκροτομή ναι/ όχι)
Διάρκεια νοσηλείας (από τη γέννηση) ημέρες
Σωματομετρικά εξόδου	ΒΣ=....., ύψος, ΠΚ.....
Παραπέμφθηκε για Follow-up	ναι/ όχι/ ΔΓ
Ημερομηνία.....	Υπογραφή.....

Επεξηγήσεις

- Καθορίζεται με βάση την τελευταία περίοδο. Επί αμφιβολίας, βάσει εξέτασης κατά Dubowitz για τα νεογνά > 27εβδ και κατά Ballard για τα νεογνά <27 εβδ.
- Δίδεται βάσει της 10ης και 90ης ΕΘ των πινάκων ενδομήτριας ανέτησης.
- Ανάλογα με το αν νοσηλεύεται στο νοσοκομείο που γεννήθηκε ή εκτός αυτού.
- Ρήξη θυλακίου > 24 ώρες.
- Κλινική διάγνωση από το μαιευτικό ιστορικό. ΔΓ-δεν γνωρίζω.
- Nαι, εφ' όσον έχει δοθεί μία δόση τουλάχιστον 4 ώρες προ του τοκετού. ΠΧΣ=προγεννητική χρόνη στεροειδών
- Χαρακτηρισμός κατά Sarnat.
- Σημειώνεται μόνο ο εντονότερος τρόπος αντιμετώπισης.
- Εφ' όσον χρονιγηθεί μέσα σε 1 ώρα από τη γέννηση ασχέτως αν χρειάζεται O2 ή όχι.
- ΠΝΘ= πνευμοθύρακας, ΔΠΕ= διάμεσο πνευμονικό εμφύτημα, ΠΜΘ= πνευμομεσοθυράκιο.
- Αιμοδυναμικά σημαντικός βοτάλειος που χρειάστηκε φαρμακευτική ή χειρουργική θεραπεία για να συγκλισθεί.
- Για πρόωρα < 30 εβδ η διάγνωση της BPD μπαίνει εφ' όσον χρειάζονται O2 και μετά την 3η εβδ Διορθωμένης Ηλικίας Κύνησης. Για πρόωρα > 30 εβδ η διάγνωση μπαίνει εφ' όσον χρειάζο-
- νται O2 και μετά την 28η ημέρα ζωής.
- Εμμένουσα υποξαμία παρά την χορήγηση FiO2 100%, χωρίς να υπάρχει βεβαιωμένο καρδιολογικό, πνευμονικό και αιματολογικό πρόβλημα ή βλάβη του ΚΝΣ.
- Πρώην εφ' όσον εκδηλωθεί τις πρώτες 4 ημέρες ζωής, όψιμη από την 5η ημέρα και πέρα.
- Κύτταρα > 40, λεύκωμα > 150, γλυκόζη < 50-75% της γλυκόζης του αίματος (προ ΟΝΠ) ή θετικό άμεσο παρασκεύασμα ή θετική κ/α ENY.
- Σταδιοποίηση κατά Bell.
- IVH= ενδοκοιλιακή αιμορραγία, PVL= περιοιλακή λευκομαλάκυνση, βλ σταδιοποίηση στα αντίστοιχα κεφάλαια. Αναφέρεται ο μεθαμορραγικός υδροκεφαλος εφ' όσον χρειάστηκε shunt.
- Καθορίζονται με βάση τη γνωμάτευση του παιδοοφθαλμίτου.
- Με τη μέθοδο των ωτοακουστικών εκπομπών ή προκλητά δυναμικά του εγκεφαλικού στελέχους.
- Συμπληρώνεται η τεκμηριωμένη τελική κλινική διάγνωση.
- Αναφέρονται μόνο οι περιπτώσεις που χρειάστηκε να γίνει ΑΦΜ.
- ΔΓ= Δεν γνωρίζω
- ΚΤ= Καισαρική τομή
- ROP= Αμφιβληστροειδοπάθεια της πρωωρότητας

Πίνακας 1. Κατηγορίες νεογνών υψηλού κινδύνου που πρέπει να παρακολουθούνται μετά την έξοδο τους από την MENN

Νεογνά	Πρόωρα	Τελειόμηνα
Λόγω οργανικών Προβλημάτων	ΠΙΧΒΓ (ΒΓ<=1500g) EXΒΓ (ΒΓ<1000g) Νεογνά με ευρήματα στο US εγκεφάλου (IVH, PVL) σπασμοί, υδροκέφαλος NEK Χρόνια πνευμονική νόσος (BPD) Νεογνά SGA (<10η ΕΘ) Έμβρυο- εμβρυϊκή μετάγγιση Επίμονες άπνοιες, βραδυκαρδίες ΑΦΜ λόγω υπερχολερυθριναιμίας Βαριά λοιμωξη στη MENN Παθολογική νευρολ. εξέτ. εξόδου βαριά ανάνηψη μεταγεννητική χορήγηση στεροειδών HFO	Εγκεφαλοπάθεια που επιμένει στην έξοδο νευρολογικά προβλήματα μηνιγγίτις σοβαρά ιατρικά προβλήματα εμβρυο-εμβρυϊκή μετάγγιση συγγενείς ανωμαλίες διαταραχές μεταβολισμού στηφαιμία- μηνιγγίτις ΑΦΜ λόγω υπερχολερυθριναιμίας παθολογική νευρολογική εξέταση εξόδου
Λόγω ιατρικών Παρεμβάσεων	Παρατεταμένος μηχ. Αερισμός (>7ημ) Ολική παρεντερική διατροφή (>5 ημ) Χειρουργικές επεμβάσεις για NEK, PDA Τοποθέτηση shunt	βαριά ανάνηψη μεταγεννητική χορήγηση στεροειδών HFO παρατεταμένος αερισμός ολική παρεντερική διατροφή τοποθέτηση shunt
Λόγω κοινωνιο- οικονομικών αιτίων	χαμηλό επίπεδο μορφωτικό, οικονομικό Χορήση ναρκωτικών	χαμηλό επίπεδο μορφ, οικονομικό χορήση ναρκωτικών

ΠΙΧΒΓ = πολύ χαμηλού βάρους γέννησης, EXΒΓ = εξαιρετικά χαμηλού βάρους γέννησης

Follow up ανάλογα με τη βαρύτητα των περιγεννητικών και νεογνικών τους προβλημάτων. Ελάχιστος πληθυσμός που πρέπει να παρακολουθείται στο Follow up είναι τα πολύ χαμηλού βάρους γέννησης νεογνά με $\text{ΒΓ} < 1500\text{g}$ ή/και διάρκεια κύησης < 32 εβδ. επίσης τα τελειόμηνα νεογνά με νεογνική εγκεφαλοπάθεια ή σοβαρή υπερχολερυθριναιμία που χρειάστηκαν αφαιμαξομετάγγιση ή δυσμορφία, ή υποτονία. Ιδανικά, οι κατηγορίες νεογνών υψηλού κινδύνου που πρέπει να παρακολουθούνται αναφέρονται στον **πίνακα 1**. Πρόκειται για τις κατηγορίες που προτείνονται από την American Academy of Pediatrics (Pediatrics, suppl. Nov 2004, σελ 1379).

4. Καθορισμός των ηλικιών που πρέπει να γίνεται η εκτίμηση των παιδιών (Σκοτείλη E.)

Ένα ιδανικό Follow up θα περιλάμβανε την διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών υψηλού κινδύνου για πολλά χρόνια, ακόμη και μέχρι την εφηβεία. Η επιλογή των ηλικιών εκτίμησης των παιδιών εξαρτάται από ορισμένους παράγοντες όπως

η διαθεσιμότητα ειδικών επιστημόνων που ασχολούνται με το Follow up, η δυνατότητα χρήσης εξειδικευμένων δοκιμασιών (tests), οικονομικοί παράγοντες κλπ. Όμως τα περισσότερα προγράμματα παρακολούθησης σταματούν στα 2 χρόνια ζωής.

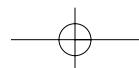
Εκτίμηση των νεογνών πριν από την έξοδο από την MENN

Γίνεται νευρολογική εξέταση, υπερηχογράφημα εγκεφάλου, Μαγνητική Τομογραφία Εγκεφάλου (MRI), οφθαλμολογική και ακουστολογική εξέταση

Εκτίμηση των 1ο χρόνο ζωής

Η πρώτη εξέταση μετά την έξοδο του παιδιού από την μονάδα είναι στους 3-4 μήνες (επιθυμητό Follow up). Τα πρώτα νεογνά εξετάζονται βάσει της διορθωμένης ηλικίας. Αφορά κυρίως νευρολογική εκτίμηση.

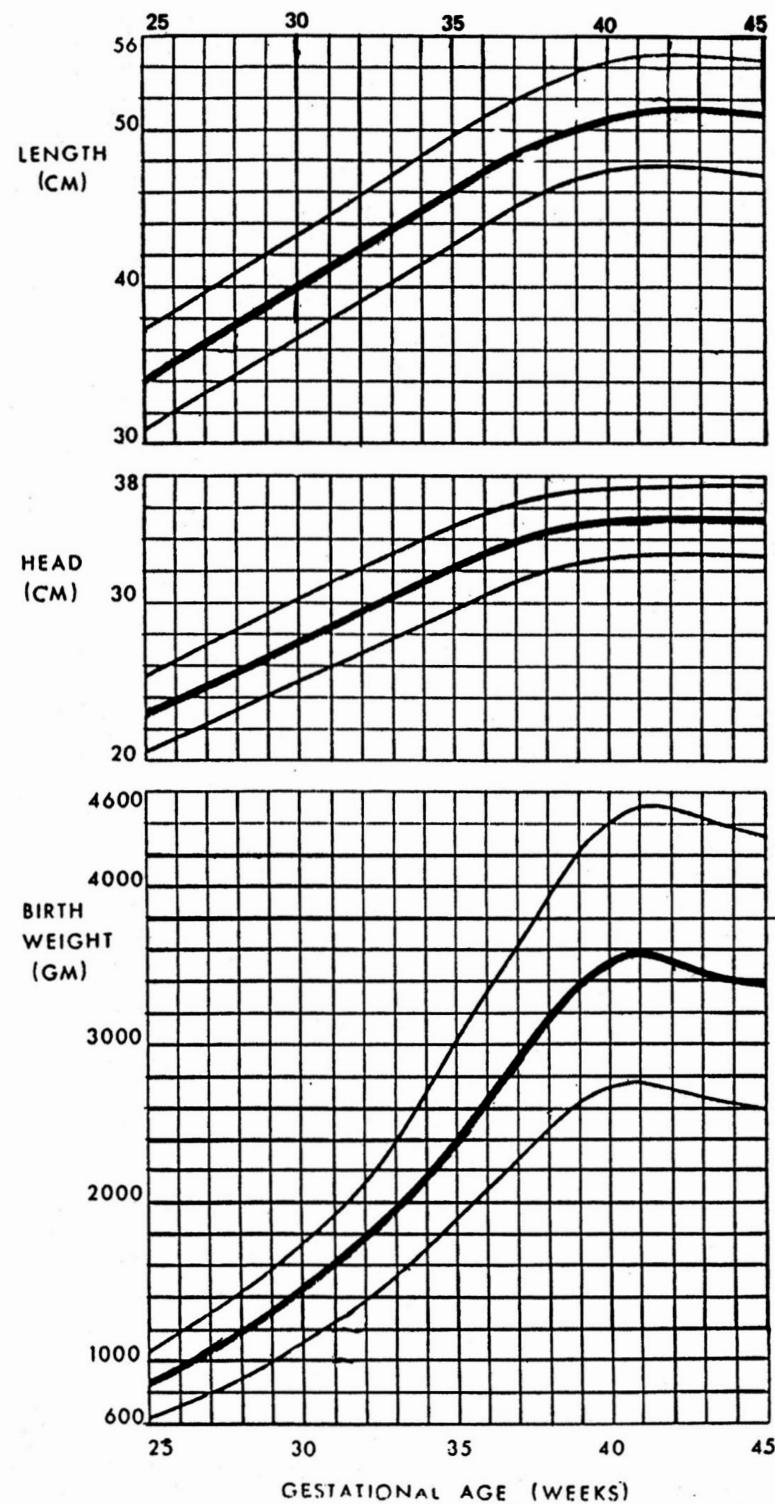
Ως επόμενη εξέταση προτείνεται στους 6-8 μήνες (επιθυμητό Follow up) όπου εκτός από τη νευρολογική εξέταση σημαντική είναι και η αδρή αναπτυξιακή εκτίμηση.

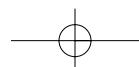
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχοροική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

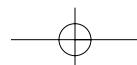
Ομάδα Follow Up

Εκτίμηση Σωματικής Αύξησης

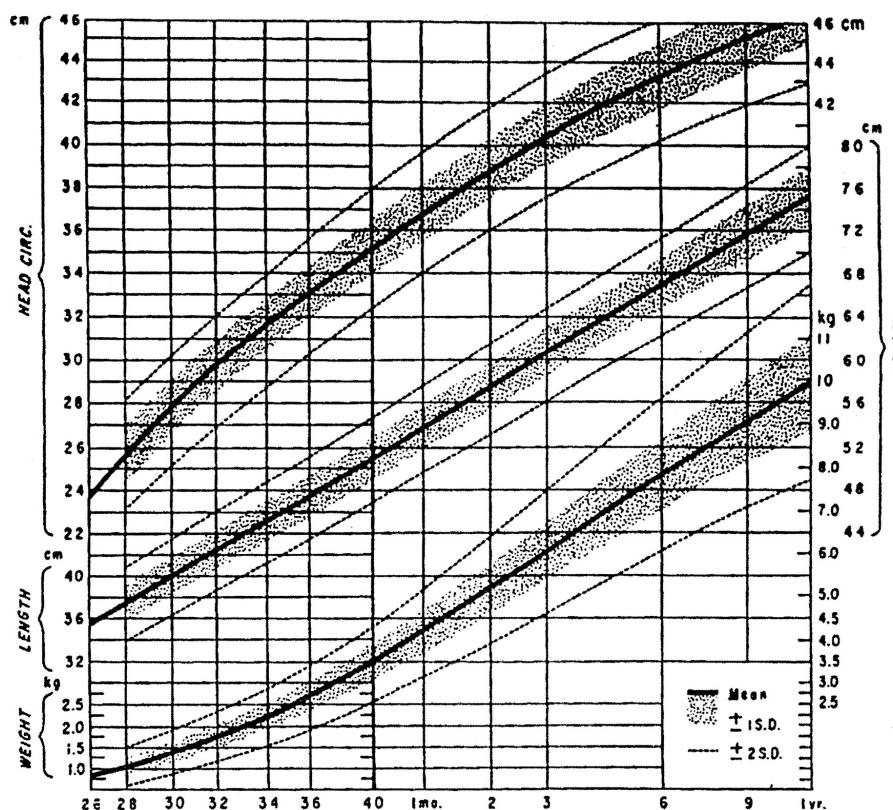

Εικόνα 1: Νεογνική «ενδομήτρια» καμπύλη αύξησης. Usher and McLean, 1969.

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Εικόνα 2: Καμπύλη αύξησης. Babson and Benda, 1976.

Επόμενη εξέταση στους 12 μήνες (βασικό Follow up) που περιλαμβάνει επίσης νευρολογική και αδρή αναπτυξιακή εκτίμηση. Στους 12 μήνες έχουν εντοπισθεί ήδη μείζονα νευρολογικά προβλήματα ενώ από τα ηπιότερα προβλήματα σε αυτήν την ηλικία, άλλα βελτιώνονται ως παροδικά και άλλα επιδεινώνονται.

Εκτίμηση των 2o χρόνο ζωής

Η εξέταση των 2 ετών (διορθωμένη ηλικία=ΔΗ) 18-24 μηνών) (απαραίτητο Follow up) αφορά τις κινητικές δεξιότητες και τις γνωστικές λειτουργίες. Είναι προγνωστική της απόδοσης του παιδιού στην προσχολική ηλικία. Μέχρι και την εξέταση αυτή τα πρόωρα παιδιά εξετάζονται βάσει της διορθωμένης ηλικίας. Γίνεται νευρολογική εκτίμηση, αναπτυξιακή εκτίμηση και επαναληπτική MRI εφ' όσον χρειάζεται. Επίσης στα 2 χρόνια εκτιμάται ο λόγος

Εκτίμηση στα 4 χρόνια

Στα 4 χρόνια εκτιμώνται γνωστικές ικανότητες, ήπιες κινητικές δυσλειτουργίες, οπτικοκινητικές δεξιότητες. Είναι προγνωστικά δυσκολιών κατά τη

σχολική περίοδο

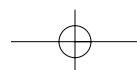
Εκτίμηση στα 8 χρόνια

Εκτιμάται η νοημοσύνη και η ακαδημαϊκή απόδοση. Είναι η ηλικία που ανιχνεύονται οι μαθησιακές δυσκολίες. Επίσης γίνεται η ανίχνευση ψυχολογικών προβλημάτων και προβλημάτων συμπεριφοράς.

5. Εκτίμηση Σωματικής Αύξησης (Τζάκη Μ.) 17-35

Ενδομήτριες καμπύλες αύξησης

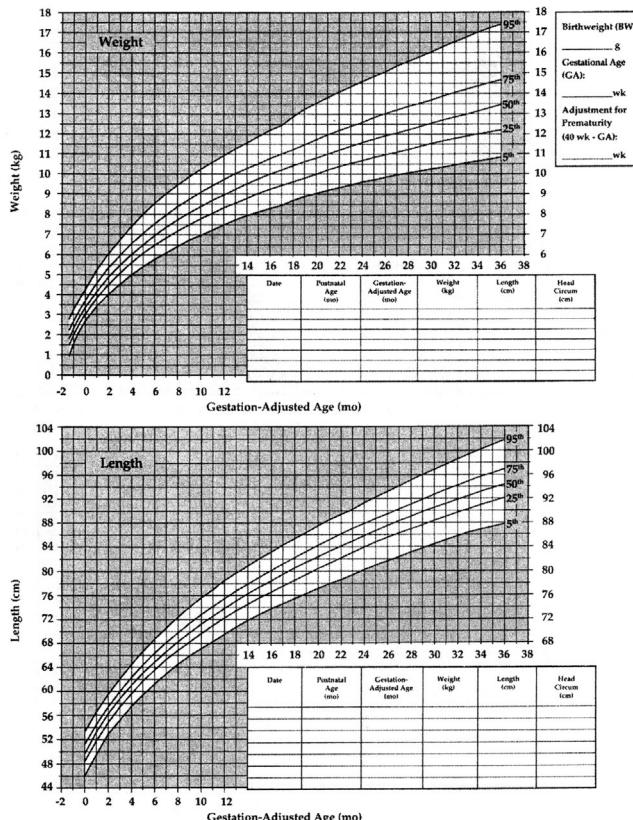
Η εκτίμηση της σωματικής ανάπτυξης του νεογνού αρχίζει κατά την γέννηση με τις ανθρωπομετρικές μετρήσεις, βάρος και μήκος σώματος και περιμέτρος κεφαλής, οι οποίες μας δίνουν χρήσιμες πληροφορίες για την ενδομήτρια αύξηση. Οι νεογνικές ανθρωπομετρικές μετρήσεις σε διάφορες ηλικίες κύησης σχηματίζουν τις «ενδομήτριες καμπύλες αύξησης» σε σχέση με την ηλικία κύησης. Η συσχέτιση της καθυστέρησης της εμβρυϊκής αύξησης και της κακής πρόγνωσης της κύησης είναι γνωστή από πολλά χρόνια, η έλλειψη ούμως εναισθησίας, περιορίζει την κλινική αξία της. Ο περιορισμός αυτός

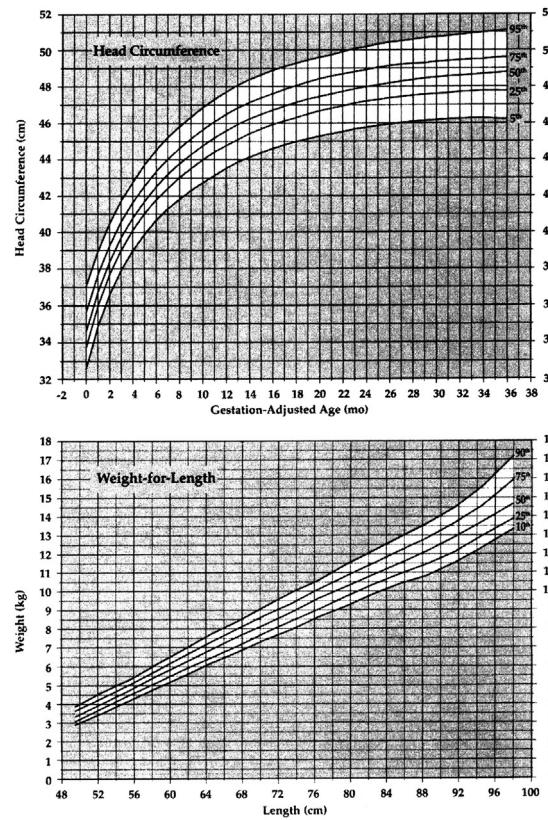
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Εκατοστιαίες θέσεις I.H.D.P. (S.S. Guo et al, 1997)

Εικόνα 3: Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια
(ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37).

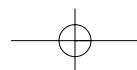
Εικόνα 4: Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια
(ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37).

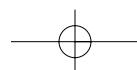
οφείλεται στην μέθοδο που χρησιμοποιείται, δηλαδή στην σύγκριση του βάρους σώματος του εμβρύου ή βάρους γέννησης με πληθυσμιακές φυσιολογικές τιμές. Οι πληθυσμιακές φυσιολογικές τιμές δεν λαμβάνουν ως' όψη παθολογικούς παράγοντες που διαταράζουν την εμβρυϊκή αύξηση, όπως κάπνισμα, φυσιολογικούς παράγοντες που καθορίζουν την εμβρυϊκή αύξηση, όπως το ύψος της μητέρας, βάρος σώματος μητέρας στην αρχή κύησης, αριθμό κυσίσεων, εθνικότητα, φύλο εμβρύου. Συχνά βασίζονται σε ανακριβή υπολογισμό της ηλικίας κύησης και θεωρούν ως φυσιολογικές τιμές για πρόωρα έμβρυα και νεογνά το βάρος γέννησης πρόωρων νεογνών.

Η ομάδα των πρόωρων νεογνών έχει μεγάλη συχνότητα καθυστέρησης της ανάπτυξης όπως έδειξαν φυσιολογικές τιμές που προέρχονται από προγεννητικά υπερηχογραφήματα και εξατομικευμένες εκατοστιαίες θέσεις. Ο υπολογισμός της ηλικίας κύησης στις μεγάλες πληθυσμιακές μελέτες βασίζεται κυρίως στο ιστορικό της έμμηνου ρύσης.

Οι ημερομηνίες βάσει της ειμήνου ρύσης υπερεκτιμούν την ηλικία κύησης, αυτή η ατέλεια όμως εξαφανίζεται όταν η ηλικία κύησης εκτιμάται με υπερηχογράφημα στην αρχή της κύησης. Η σημασία του υπερηχογραφήματος στην αρχή της κύησης για εκτίμηση της ηλικίας κύησης είναι σημαντική όπως δείχνουν τελευταίες μελέτες σύμφωνα με τις οποίες οι αιτίες της καθυστέρησης της ανάπτυξης του εμβρύου υπάρχουν από το 1ο τρίμηνο της κύησης. Η σύγκριση λοιπόν με πληθυσμιακές φυσιολογικές τιμές για να καθορίσουμε την καθυστέρηση της αύξησης του εμβρύου έχει σαν αποτέλεσμα υψηλό ποσοστό ψευδώς θετικών και ψευδώς αρνητικών αποτελεσμάτων.

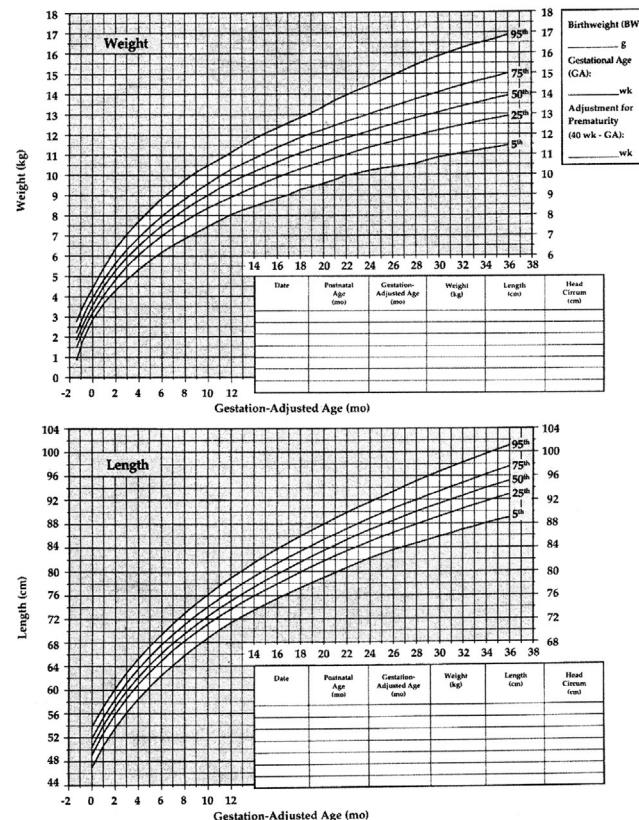
Οι ενδομήτριες «νεογνικές» καμπύλες της L. Lubchenco et al, 1963, και R. Usher και MacLean, 1969, χρησιμοποιούνται παγκόσμια τα τελευταία 35 χρόνια για την ταξινόμηση νεογνών σε σχέση με την ηλικία κύησης και το βάρος γέννησης. Υπάρχει βέβαια σ' αυτές τις καμπύλες η ατέλεια ότι ο υπολογισμός της ενδομήτριας αύξησης έγινε από το

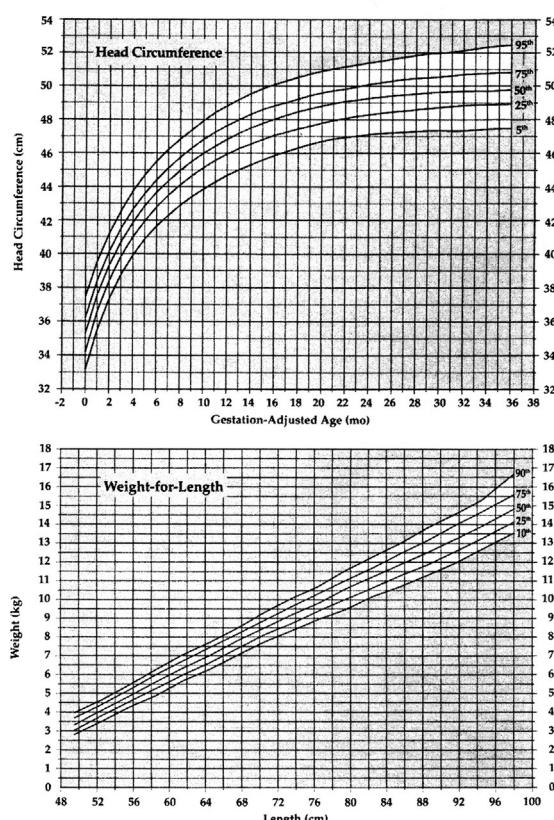

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τόμ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Εκατοστιαίες θέσεις I.H.D.P. (S.S. Guo et al, 1997)

Εικόνα 5: Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια
(ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37).

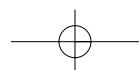
Εικόνα 6: Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια
(ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37).

βάρος νεογνών που έχουν γεννηθεί πρόωρα. Δυσανάλογη αύξηση σε μια δεδομένη ηλικία κύησης είνει μικρότερη της 10ης εκατοστιαίας θέσης (SGA) είτε μεγαλύτερη της 90ης εκατοστιαίας θέσης (LGA), προαναγγέλει πρώιμη θνητιμότητα (F. Battaglia 1967 and L. Luchenco, 1969). Η συχνότητα (SGA) διαφέρει σημαντικά ανάλογα με την ενδομήτρια καμπύλη αναφοράς. Οι νεώτερες ενδομήτριες καμπύλες T. Arbuckle (1993 από τον Καναδά), G. Alexander (1996 από H.P.A.) και P. Thomas (2000 από H.P.A.) είναι μεγάλες πληθυσμιακές καμπύλες. Περιέχουν υψηλό ποσοστό μη λευκής φυλής, κυρίως μαύρων, τα στοιχεία τους ελήφθησαν από το ληξιαρχείο ή φακέλους και η εκτίμηση της ηλικίας κύησης βασίζεται κυρίως στο ιστορικό της εμμήνου ρύσης με αποτέλεσμα την υπερεκτίμηση της ηλικίας κύησης.

Για τον σύγχρονο ελληνικό πληθυσμό δεν υπάρχει ενδομήτρια καμπύλη. Η καμπύλη του Usher και Mac Lean, 1969 (εικόνα 1) όπως τροποποιήθηκε από τον S. G. Babson και Benda, 1976 (εικόνα 2),

μπορεί να αποτελέσει ενδομήτριο καμπύλη αναφοράς και περιλαμβάνει καμπύλη αύξησης έως τον 1ο χρόνο ζωής. Οι γραμμές αύξησης από 26η μέχρι την 40η εβδομάδα της κύησης προέρχονται από τα στοιχεία του R. Usher 1969. Η καμπύλη έγινε στον Καναδά στο επίπεδο της θάλασσας από ζώντα άρρενα και θήλεα νεογνά. Οι ανθρωπομετρικές μετρήσεις έγιναν εις διπλούν και η εκτίμηση της ηλικίας κύησης έγινε σύμφωνα με το ιστορικό της εμμήνου ρύσης και με κλινική εκτίμηση του νεογνού. Από τον 1ο μήνα μέχρι 1ο χρόνο λήφθηκαν στοιχεία από τον Wingerd et al που περιλαμβάνουν μετρήσεις μήκους σώματος, βάρους σώματος και περιμέτρου κεφαλής από 4.000 λευκά βρέφη που παρακολούθησαν κατά τον 1ο χρόνο ζωής.

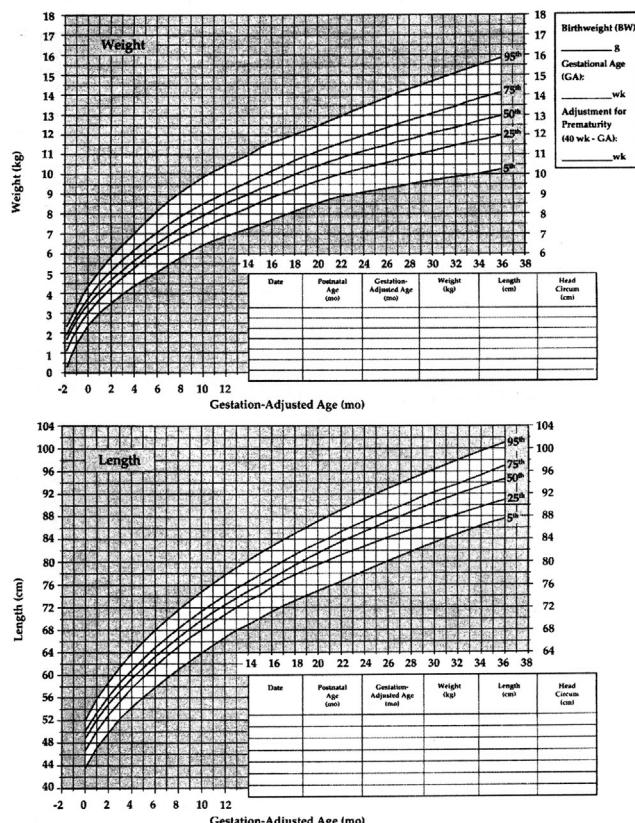
Οι ενδομήτριες «νεογνικές» καμπύλες αναφοράς χρειάζονται επανεκτίμηση διότι στηρίζονται σε μικρό πληθυσμό κυρίως στις μικρότερες ηλικίες κύησης καθώς επίσης αναμένεται θετική μεταβολή στην ενδομήτρια αύξηση απ' ότι το 1970, λόγω της βελτίωσης της περιγεννητικής φροντίδας. Επίσης

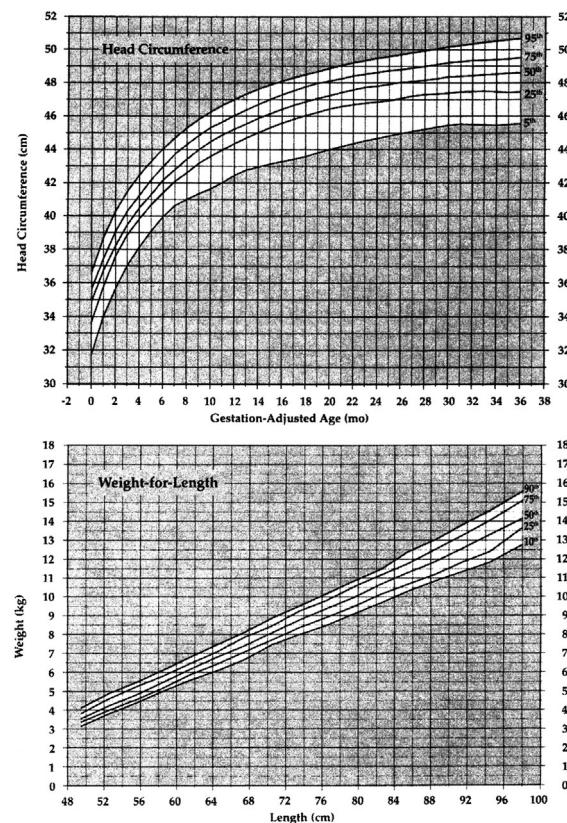
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχοροική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Εκατοστιαίες θέσεις I.H.D.P. (S.S. Guo et al, 1997)

Εικόνα 7: Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια ($BG \leq 1.501gr, \leq 37 HK$).

Εικόνα 8: Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια ($BG \leq 1.501gr \leq 37 HK$).

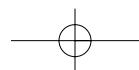
πρέπει να εξετασθεί εάν παλαιότεροι παράγοντες κινδύνου ισχύουν στον σύγχρονο πληθυσμό.

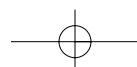
Καμπύλες αύξησης νοσηλευομένων πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων

Οι ενδομήτριες καμπύλες χρησιμοποιούνται επίσης μετά την γέννηση, για τη σύγκριση της αύξησης του πρόωρου νεογνού, με το πρότυπο της ενδομήτριας αύξησης. Η απώλεια βάρους που εμφανίζεται μετά την γέννηση έχει ως αποτέλεσμα σημαντική προστα κάτω απόκλιση της καμπύλης αύξησης, από αυτή της μη διακεκομένης κύησης (εξωμήτρια καθυστέρηση της ανάπτυξης).

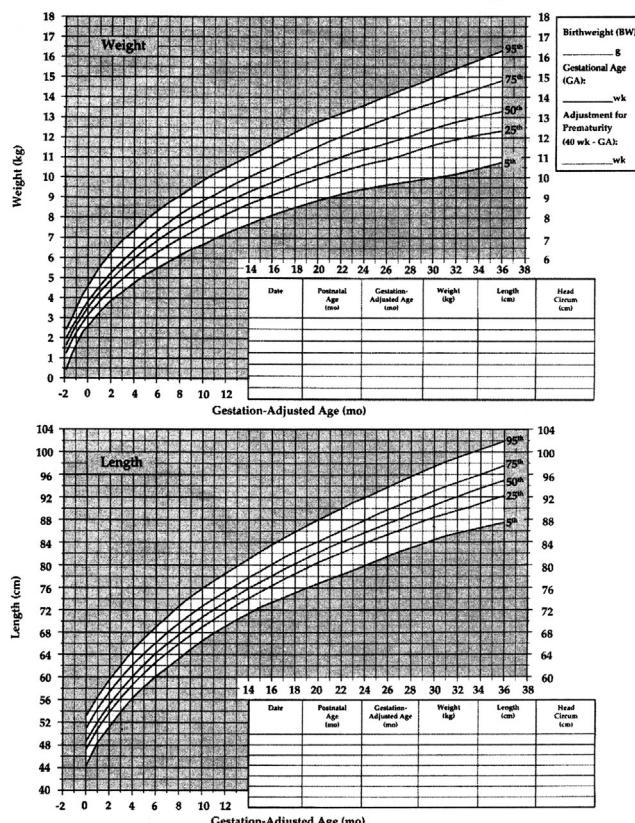
O Pauls et al (1997) δημοσίευσε καμπύλη βάρους σώματος πολύ χαμηλού βάρους γέννησης $BG < 1.000gr$ μέχρι 30 ημέρα ζωής. O Ehrenkranz (1999) δημοσίευσε καμπύλες βάρους σώματος, περιμέτρου κεφαλής και μήκους σώματος πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων $BG 501-1.500gr$ μέχρι 120 ημέρες ζωής ή βάρος σώματος 2.000gr. Κατά την έξοδο από το νοσοκομείο τα περισσότερα

βρέφη 24-29 εβδομάδων κύησης δεν επέτυχαν το μέσο βάρος γέννησης εμβρύου κατά την ίδια ηλικία κύησης. Οι καμπύλες αύξησης του D. Gairdner (1971) προέρχονται από σύνθετη στοιχείων από διάφορες πηγές, αρχίζει από 28 εβδομάδες κύησης μέχρι 2 χρόνια και η 2η αναθεώρηση (1988) αρχίζει από 24 εβδομάδες κύησης συνθέτοντας και άλλα στοιχεία. Τα στοιχεία που συνθέτουν την καμπύλη αυτή έλαβαν από διάφορες μελέτες: Από τη μεγάλη βρετανική μελέτη του Tanner et al (1966), το βάρος και μήκος σώματος από την γέννηση στις 40 εβδομάδες κύησης μέχρι τα 2 χρόνια ζωής. Την περίμετρο κεφαλής από την γέννηση στις 40 εβδομάδες κύησης μέχρι τα 2 χρόνια ζωής από στοιχεία του Harvard, Nelson (1964), το βάρος σώματος από 32 - 40 εβδομάδες κύησης από Tanner and Thomson (1970), βάρος σώματος στις 28 εβδομάδες, μήκος σώματος και περίμετρος κεφαλής από 28 - 40 εβδομάδες από Babson (1970). Οι εξωμήτριες σύγχρονες καμπύλες αύξησης των πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων δεν πρέ-

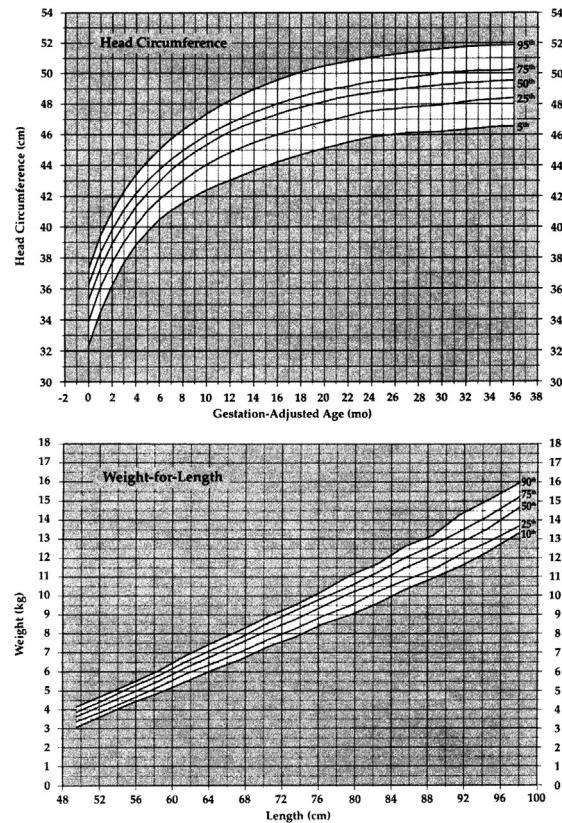

Εκατοστιαίες θέσεις I.H.D.P. (S.S. Guo et al, 1997)

Εικόνα 9: Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια ($B_G \leq 1.501gr, \leq 37 HK$).

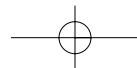
Εικόνα 10: Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια ($B_G \leq 1.501gr, \leq 37 HK$).

πει να ληφθούν ως πρότυπο, βιοηθούν όμως για τη κατανόηση της αύξησης των πρόωρων μετά την γέννηση και τον εντοπισμό των πρόωρων που έχουν νοσήματα της αύξησης. Επίσης βιοηθούν στη μελέτη της επίδρασης διαφόρων θεραπευτικών ή διατροφικών παρεμβάσεων.

Καμπύλες αύξησης χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων και πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων μέχρι 36 μηνών διορθωμένης ηλικίας

Οι Guo S.S. et al (1997), δημοσίευσαν στοιχεία αναφοράς από 40 εβδομάδων κύησης μέχρι 36 μηνών διορθωμένης ηλικίας από πρόωρα χαμηλού βάρους γέννησης B_G 1.501-2.500gr, και πολύ χαμηλού βάρους γέννησης B_G <1.500gr, ξεχωριστά για τα δύο φύλα, κατά την διάρκεια του Infant Health and Development Program (IHDP). Θα μπορούσαν να αποτελέσουν καμπύλες αναφοράς για την παρακολούθηση των πρόωρων. Εκατοστιαίες θέσεις αύξησης βάρους παρουσιάζονται από το τέλος της κύησης κάθε μήνα μέχρι την διορθωμένη ηλικία

των 6 μηνών, κάθε 2 μήνες μέχρι 12 μηνών διορθωμένη ηλικία και κάθε 3 μήνες μέχρι 36 μηνών διορθωμένης ηλικίας. Εκατοστιαίες θέσεις αύξησης μήκους σώματος και περιμέτρου κεφαλής, παρουσιάζονται από το τέλος της κύησης μέχρι 6 μηνών διορθωμένης ηλικίας κάθε 2 μήνες και μέχρι 36 μηνών διορθωμένης ηλικίας κάθε 3 μήνες. Στα χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρα τα αγόρια ήταν μεγαλύτερα και είχαν μεγαλύτερες τιμές αύξησης από τα κορίτσια, αλλά στα πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρα δεν υπήρχαν σημαντικές διαφορές στις τιμές αύξησης στα δύο φύλα. Οι μέσες τιμές της αύξησης του βάρους σώματος και της περιμέτρου κεφαλής στα χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρα ήταν μεγαλύτερες από τα πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρα, αλλά οι διαφορές στο μήκος δεν ήταν σημαντικές (εικόνες 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10). Εκατοστιαίες θέσεις βάρους σώματος προς μήκος σώματος (B_S/M_S) που είναι ειδικές για το φύλο και αφορούν την ομάδα πρόωρων B_G <1.500gr και B_G 1.501-2.500gr, από στοιχεία IHDP, δημοσιεύθηκαν

από S.S. Guo, 1996 (εικόνες 4, 6, 8, 10). Η εκτίμηση των τιμών ΒΣ/ΜΣ διευκολύνεται από την χρήση πινάκων που συσχετίζει τις τιμές αυτές με την διορθωμένη ηλικία από γέννηση μέχρι 36 μηνών ζωής. Οι καμπύλες αυτές θεωρούνται ως καμπύλες αναφοράς αλλά όχι πρότυπες διότι αυτά τα στοιχεία συγκεντρώθηκαν 11 χρόνια πριν, ενώ υπάρχει συνεχής βελτίωση της αντιμετώπισης των χαμηλού και πολύ χαμηλού βάρους γέννησης πρόωρων. Μπορούν να βοηθήσουν στην πρώιμη αναγνώριση της καθυστέρησης ανάπτυξης καθώς και της υπερβολικής αύξησης βάρους στην βρεφική ηλικία.

Επισυνάπτονται:

- η νεογνική «ενδομήτρια» καμπύλη αύξησης. Usher and McLean, 1969 (εικ.1).
- η καμπύλη αύξησης. Babson and Benda, 1976 (εικ.2).
- οι εκατοστιαίες θέσεις I.H.D.P. (S.S. Guo et al, 1997) για το βάρος, το μήκος, την προώμετρο κεφαλής και τη σχέση βάρους/ύψους (εικ.3-10) που αφορούν. Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια (ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37). Χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια (ΒΓ 1.501-2.500gr, HK ≤ 37). Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα κορίτσια (ΒΓ ≤ 1.501gr, ≤ 37 HK). Πολύ χαμηλού βάρους γέννησης Πρόωρα αγόρια (ΒΓ ≤ 1.501gr, ≤ 37 HK).

6. Νευρολογική εξέταση του νεογνού στην έξοδο (Μπούζα E.)³⁶⁻⁴⁰

Η νευρολογική εξέταση του νεογνού πριν από την έξοδο από τη Μονάδα Εντατικής Νοσηλείας είναι χρήσιμη για την πρώιμη ανίχνευση νεογνών με αυξημένο κίνδυνο να παρουσιάσουν νευροαναπτυξιακά προβλήματα. Η προγνωστική της αξία έχει δειχθεί με μελέτες και σε τελειόμηνα νεογνά με νεογνική εγκεφαλοπάθεια και σε πρόωρα νεογνά. Η μέθοδος Dubowitz προτείνεται ως μέθοδος εκλογής για τη νευρολογική εκτίμηση του νεογνού για κλινική χρήση στην καθ' ημέρα πράξη. Η εξέταση εφαρμόζεται για περισσότερο από 20 χρόνια. Ανανεώθηκε πρόσφατα μετά από την εμπειρία τόσων ετών από τους ερευνητές, οι οποίοι αφαίρεσαν τα σημεία με αμφίβολη αξία και προσέθεσαν σημεία με προγνωστική αξία. Είναι γρήγορη και ως προς την εξέταση και ως προς την συμπλήρωση της φόρμας (διαρκεί συνολικά έως 10-15 λεπτά), εύχρηστη γιατί πολλά από τα σημεία που εξετάζονται φαίνονται σε σκίτσο και εύκολη στην εφαρμογή

γιατί στην φόρμα περιγράφεται ο τρόπος που γίνεται η εξέταση. Είναι πρακτική γιατί χρησιμοποιείται η ίδια φόρμα καταγραφής από την γέννηση μέχρι την έξοδο του νεογνού από την μονάδα οπότε διευκολύνεται η παρακολούθησή του. Επίσης αναδεικνύει εύκολα τα ανώμαλα ευρήματα ως ενδεικτικά εγκεφαλικής βλάβης και προγνωστικά σημεία για κακή εξέλιξη. Τέλος είναι η μέθοδος που χρησιμοποιείται στις περισσότερες μονάδες εντατικής νοσηλείας νεογνών στην Ευρώπη.

Ενδείξεις

Η νευρολογική εξέταση του νεογνού πρέπει να γίνεται:

- κατά τη διάρκεια νοσηλείας του νεογνού, ανάλογα με τις ενδείξεις. Για τα πρόωρα νεογνά δεν έχει ιδιαίτερη προγνωστική αξία, αντίθετα για τα τελειόμηνα νεογνά με νεογνική εγκεφαλοπάθεια έχει προγνωστική αξία μετά τη δεύτερη εβδομάδα ζωής.
- πριν την έξοδο από την μονάδα: στα μεν τελειόμηνα νεογνά πριν από την έξοδο από την μονάδα, στα δε πρόωρα νεογνά στην τελειόμηνα ωριμότητα, μεταξύ 37-40 εβδομάδων, όσο γίνεται πλησιέστερα στις 40 εβδομάδες

Χρόνος εξέτασης

Συνιστάται η εξέταση να γίνεται στα 2/3 του χρόνου ανάμεσα από τα γεύματα.

Περιγραφή της μεθόδου

Επισυνάπτεται η φόρμα της νευρολογικής εξέτασης του νεογνού κατά Dubowitz (Hammersmith Neonatal Neurological Examination) (**φόρμα 2**). Η μέθοδος περιλαμβάνει 34 σημεία χωρισμένα σε 6 κατηγορίες (μυϊκός τόνος, παραλλαγές τόνου, ανώμαλα σημεία, αντανακλαστικά, κινητικότητα, και συμπεριφορά).

Η μέθοδος αναδεικνύει την ωρίμανση του μυϊκού τόνου όπου φαίνεται η αύξηση του τόνου των καμπτήρων μυών των άκρων και του τόνου του κορμού καθώς αυξάνει η ηλικία.

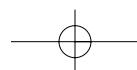
Επίσης αναδεικνύει ανώμαλες παραλλαγές που βοηθούν διαγνωστικά και προγνωστικά. Για παράδειγμα φαίνεται εύκολα εάν ένα νεογνό έχει γενικευμένη υποτονία (που μπορεί να συνοδεύει συστηματικά νοσήματα, παθήσεις του κεντρικού νευρικού συστήματος ή νευρομυϊκά νοσήματα) ή μόνο κορμική υποτονία (που συνήθως συνοδεύει παθήσεις του κεντρικού νευρικού συστήματος). Επίσης αναδεικνύει 3 ανώμαλα μοτίβα που συνήθως συνοδεύουν παθήσεις του κεντρικού νευρικού συστήματος:

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Φόρμα 2: Φόρμα της νευρολογικής εξέτασης του νεογνού κατά Dubowitz (Hammersmith Neonatal Neurological Examination)

Hammersmith Neonatal Neurological Examination						CODE _____ D.O.E. _____	S T A T E	A S Y M M
NAME _____	SEX _____	RACE _____	D.O.B. _____	AGE _____	G.A. _____	BW _____		
Posture and tone								
POSTURE Infant supine. Look mainly at position of legs but also note arms. <i>Score predominant posture.</i>	arms & legs extended or very slightly flexed 	Legs slightly flexed 	legs well flexed but not adducted 	legs well flexed & adducted near abdomen 	abnormal posture: a) opisthotonus b) marked leg extension, strong arm flexion 			
ARM RECOIL Take both hands, quickly extend arms parallel to the body. Count to three. Release. Repeat 3 times.	arms do not flex 	arms flex slowly, not always; not completely 	arms flex slowly; more completely 	arms flex quickly and completely 	arms difficult to extend; snap back forcefully 			
ARM TRACTION Hold wrist and pull arm upwards. Note flexion at elbow and resistance while shoulder lifts off table. <i>Test each side separately.</i>	arms remain straight; no resistance felt 	arms flex slightly or some resistance felt 	arms flex well till shoulder lifts, then straighten 	arms flex at approx 100° & maintained as shoulder lifts 	flexion of arms <100°; maintained when body lifts up 			
LEG RECOIL Take both ankles in one hand, flex hips + knees. Quickly extend. Release. Repeat 3 times.	No flexion 	incomplete or variable flexion 	complete but slow flexion 	complete fast flexion 	legs difficult to extend; snap back forcefully 			
LEG TRACTION Grasp ankle and slowly pull leg upwards. Note flexion at knees and resistance as buttocks lift. <i>Test each side separately.</i>	legs straight - no resistance felt 	legs flex slightly or some resistance felt 	legs flex well till bottom lifts up 	knee flexes remains flexed when bottom up 	flexion stays when back+bottom up 			
POPLITEAL ANGLE Fix knee on abdomen, extend leg by gentle pressure with index finger behind the ankle. Note angle at knee. <i>Test each side separately.</i>	 180°	 ≈150°	 ≈110°	 ≈90°	 <90°			
HEAD CONTROL (1) (extensor tone) Infant sitting upright. Encircle chest with both hands holding shoulders. Let head drop forward.	no attempt to raise head 	infant tries: effort better felt than seen 	raises head but drops forward or back 	raises head: remains vertical; it may wobble 				
HEAD CONTROL (2) (flexor tone) Infant sitting upright. Encircle chest with both hands holding shoulders. Let head drop backward.	no attempt to raise head 	infant tries: effort better felt than seen 	raises head but drops forward or back 	raises head: remains vertical; it may wobble 	head upright or extended; cannot be passively flexed 			
HEAD LAG Pull infant towards sitting posture by traction on both wrists & support head slightly. Also note arm flexion.	head drops & stays back 	tries to lift head but it drops back 	able to lift head slightly 	lifts head in line with body 	head in front of body 			
VENTRAL SUSPENSION Hold infant in ventral suspension. Observe back, flexion of limbs, and relation of head to trunk. If it looks different, DRAW.	back curved, head & limbs hang straight 	back curved, head ↓, limbs slightly flexed 	back slightly curved, limbs flexed 	back straight, head in line, limbs flexed 	back straight, head above body 			

σελίδα 1

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογέννων υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

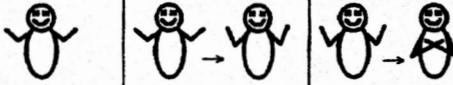
Ομάδα Follow Up

Hammersmith Neonatal Neurological Examination p 2

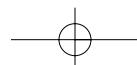
Tone patterns

FLEXOR TONE (1) (on traction: arm versus leg) Compare scores of arm traction with leg traction.		score for arm flexion less than leg flexion	score for arm flexion equal to leg flexion	score for arm flexion more than leg flexion but difference 1 column or less	score for arm flexion more than leg flexion but difference more than 1 column		
FLEXOR TONE (2) (arm versus leg) Posture in supine.			arms and legs flexed	strong arm flexion with strong leg extension <i>intermittent</i>	strong arm flexion with strong leg extension <i>continuous</i>		
LEG EXTENSOR TONE Compare scores of leg traction and popliteal angle.		score for leg traction more than score for popliteal angle	score for leg traction equal to score for popliteal angle	score for leg traction less than score for popliteal angle, by 1 column only	score for leg traction less than score for popliteal angle, by more than 1 column		
NECK EXTENSOR TONE (SITTING) Compare scores of head control 1 and 2.		score for head extension less than head flexion	score for head extension equal to head flexion	score for head extension more than head flexion, but difference 1 column or less	score for head extension more than head flexion but difference more than 1 column		
INCREASED EXTENSOR TONE (HORIZONTAL) Compare scores of head lag and ventral suspension.		score for ventral suspension less than head lag	score for ventral suspension equal to head lag	score for ventral suspension more than head lag but difference 1 column or less	score for ventral suspension more than head lag but difference more than 1 column		

Reflexes

TENDON REFLEX Test biceps, knee, and ankle jerks.	absent	felt, not seen	seen	"exaggerated" (very brisk)	clonus		
SUCK / GAG Little finger into mouth with pulp of finger upwards.	no gag / no suck	weak irregular suck only	weak regular suck	strong suck: (a) irregular (b) regular Good stripping	no suck but strong clenching		
PALMAR GRASP Put index finger into the hand and gently press palmar surface. Do not touch dorsal surface. <i>Test each side separately.</i>	no response	short, weak flexion of fingers	strong flexion of fingers	strong finger flexion, shoulder ↑	very strong grasp; infant can be lifted off couch		
PLANTAR GRASP Press thumb on the sole below the toes. <i>Test each side separately.</i>	no response	partial plantar flexion of toes	toes curve around the examiner's finger				
PLACING Lift infant in an upright position and stroke the dorsum of the foot against a protruding edge of a flat surface. <i>Test each side separately.</i>	no response	dorsiflexion of ankle only	full placing response with flexion of hip and knee & placing sole on surface				
MORO REFLEX One hand supports infant's head in midline, the other the back. Raise infant to 45° and when infant is relaxed let head fall through 10°. Note if jerky. Repeat 3 times.	no response, or opening of hands only	full abduction at shoulder and extension of the arms; no adduction	full abduction, but only delayed or partial adduction	partial abduction at shoulder, and extension of arms followed by smooth adduction	<ul style="list-style-type: none"> • minimal abduction or adduction • no abduction or adduction; only forward extension of arms • marked adduction only 	or	

σελίδα 2

Hammersmith Neonatal Neurological Examination p 3

Movements

SPONTANEOUS MOVEMENT (quantity) Watch infant lying supine.	no movement	sporadic and short isolated movements	frequent isolated movements	frequent generalized movements	continuous exaggerated movements		
SPONTANEOUS MOVEMENT (quality) Watch infant lying supine.	only stretches	stretches and random abrupt movements; some smooth movements	fluent movements but monotonous	fluent alternating movements of arms + legs; good variability	• cramped, synchronized; • mouthing • jerky or other abnormal movements		
HEAD RAISING PRONE Infant in prone, head in midline.	no response	infant rolls head over, chin not raised	infant raises chin, rolls head over	infant brings head and chin up	infant brings head up and keeps it up		

Abnormal signs/patterns

ABNORMAL HAND OR TOE POSTURES		hands open, toes straight most of the time	intermittent fistng or thumb adduction	continuous fistng or thumb adduction; index finger flexion, thumb opposition	continuous big toe extension or flexion of all toes		
TREMOR		no tremor, or tremor only when crying or only after Moro reflex	tremor occasionally when awake	frequent tremors when awake	continuous tremors		
STARTLE	no startle even to sudden noise	no spontaneous startle but reacts to sudden noise	2-3 spontaneous startles	more than 3 spontaneous startles	continuous startles		

Orientation and behaviour

EYE APPEARANCES	does not open eyes		full conjugated eye movements	<i>transient</i> • nystagmus • strabismus • roving eye movements • sunset sign	<i>persistent</i> • nystagmus • strabismus • roving eye movements • abnormal pupils		
AUDITORY ORIENTATION Infant awake. Wrap infant. Hold rattle 10 to 15 cm from ear.	no reaction	auditory startle; brightens and stills; no true orientation	shifting of eyes, head might turn towards source	prolonged head turn to stimulus; search with eyes; smooth	turns head (jerkily, abruptly) & eyes towards noise every time		
VISUAL ORIENTATION Wrap infant, wake up with rattle if needed or rock gently. Note if baby can see and follow red ball (B) or target (T).	does not follow or focus on stimuli B T	stills, focuses, follows briefly to the side but loses stimuli	follows horizontally and vertically; no head turn	follows horizontally and vertically; turns head	follows in a circle		
ALERTNESS Tested as response to visual stimuli (B or T).	will not respond to stimuli	when awake, looks only briefly	when awake, looks at stimuli but loses them	keeps interest in stimuli	does not tire (hyper-reactive)		
IRRITABILITY In response to stimuli.	quiet all the time, not irritable to any stimuli	awakes, cries sometimes when handled	cries often when handled	cries always when handled	cries even when not handled		
CONSOLABILITY Ease to quiet infant.	not crying; consoling not needed	cries briefly; consoling not needed	cries; becomes quiet when talked to	cries; needs picking up to be consoled	cries; cannot be consoled		
CRY	no cry at all	whimpering cry only	cries to stimuli but normal pitch		High-pitched cry; often continuous		

SUMMARY OF EXAMINATION:

HEAD AND TRUNK TONE:

LIMB TONE:

MOTILITY:

REFLEXES:

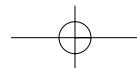
ORIENTATION AND ALERTNESS:

IRRITABILITY:

CONSOLABILITY:

LIST DEVIANT SIGNS:

σελίδα 3

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

1) όταν στη καθιστή θέση και στην οριζόντια ανάρτηση υπερτερεύει ο εκτατικός τόνος των μυών του αυχένα σε σχέση με τον καμπτικό τόνο, 2) όταν παρατηρείται υπερβολική έκταση των κάτω άκρων και υπερβολική κάμψη των άνω άκρων, 3) όταν παρατηρείται σχετικά σφιχτή ιγνυσιακή γωνία σε σχέση με τον μικρό τόνο του κάτω άκρου όπως φαίνεται κατά την έλξη. Έχουν γίνει συσχετίσεις των παραπάνω ανωμάλων ενδημάτων με συγκεκριμένες εγκεφαλικές βλάβες του νεογνού όπως με την ενδοκοιλιακή αιμορραγία και την περικοιλιακή λευκομαλάκυνση στο πρόωρο νεογνό και με τη νεογνική εγκεφαλοπάθεια στο τελειόμηνο νεογνό. Τέλος αναδεικνύει συγκεκριμένα ανωμάλα σημεία ενδεικτικά βλάβης του κεντρικού νευρικού συστήματος όπως η προσαγωγή του αντίχειρα, η άκρα χειρός σε γροθιά και η παρουσία τρόμου ή τιναγμάτων.

Ελέγχονται νεογνικά αντανακλαστικά που έχουν επιλεγεί. Ελέγχεται η ποιότητα και η ποσότητα των κινήσεων, η παρουσία κινήσεων έναντι της βαρύτητας (η απουσία τους υποδηλώνει νευρομυϊκό νόσημα) και η παρουσία ανωμάλων κινήσεων. Τέλος στον τομέα της συμπεριφοράς ελέγχεται η αντίδραση σε οπτικά και ακουστικά ερεθίσματα, η ευερεθιστότητα και το κλάμα.

Συμπερασματικά η μέθοδος δείχνει με λεπτομέρεια τη νευρολογική εικόνα του νεογνού και αναδεικνύει εύκολα σημεία με προγνωστική αξία για επιβαυντική εξέλιξη πριν την έξοδο από τη μονάδα.

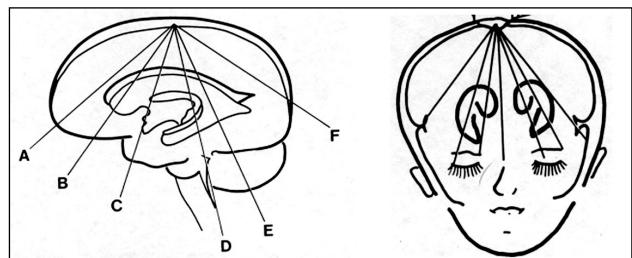
7. Η χρήση των υπερήχων κατά τη νεογνική περίοδο και τη διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών (Σούμπαση- Γρίβα Β.) 41-49

Το Υπερηχογράφημα εγκεφάλου είναι η απεικονιστική μέθοδος εκλογής για την παρακολούθηση του νεογνικού εγκεφάλου ιδιαίτερα του πρόωρου.

Τεχνική

Ακουστικό παράθυρο εκλογής είναι η πρόσθια πτήγη, με τομές στεφανιαίες και οβελιαίες

Για τα πρόωρα χρησιμοποιούνται υπέρηχοι στα 7.5 MHz, για τα τελειόμηνα στα 5 MHz και για την εκτίμηση των ελίκων και αυλάκων του εγκεφάλου στα 10 MHz.

Ποια πρόωρα πρέπει να υποβάλλονται σε υπερηχογράφημα ρουτίνας;

Όλα τα νεογνά με ΔΚ <30 εβδ

-Περίπου 25% των νεογνών με ΔΚ <30 εβδ έχουν σημαντικές ανωμαλίες στο υπερηχογράφημα εγκεφάλου (3ου-4ου βαθμού ενδοκοιλιακή αιμορραγία, κυστική λευκομαλάκυνση και διάταση κοιλιών) που μπορεί να μεταβάλλουν τόσο την πρώιμη όσο και την μακροχρόνια αντιμετώπιση.

Πότε πρέπει να γίνεται το υπερηχογράφημα;

- Σε όλα τα νεογνά με βάρος γέννησης <1500 gr. το πρώτο υπερηχογράφημα εγκεφάλου πρέπει να γίνεται μεταξύ 3ης - 5ης ημέρας ζωής, διάστημα κατά το οποίο έχουν συμβεί το 90% των ενδοκοιλιακών αιμορραγιών στο πρόωρο νεογνό (Perlman et al 2000).

- Το υπερηχογράφημα επαναλαμβάνεται την 2η εβδομάδα ζωής (7-14 ημέρα). Όταν υπάρχουν παθολογικά ευρήματα προτείνεται να γίνονται υπερηχογραφήματα ανά εβδομάδα, για τουλάχιστον 4 εβδομάδες, ένα πριν την έξοδο, και ένα στις 40 εβδομάδες.

- Η επανάληψη στις 36-40 εβδομάδες κρίνεται απαραίτητη και σχεδιάστηκε για να ανακαλύπτονται

- Εγκεφαλικές Αιμορραγίες που δεν είναι κλινικά εμφανείς και οι οποίες μπορεί να απαιτούν επιπλέον κλινικό ή ακτινολογικό έλεγχο και αλλαγές στο σχέδιο της αντιμετώπισης

- περιπτώσεις περικοιλιακής λευκομαλάκυνσης με /ή χωρίς διάταση των κοιλιών, που επηρεάζουν την πρόγνωση και φαίνονται καλύτερα όταν τα νεογνά εξετάζονται στις 40 εβδομάδες.

- Επιπλέον, αυτές οι αλλοιώσεις μπορεί να βρεθούν σε παιδιά τα οποία είχαν κατ' αρχάς φυσιολογικό υπερηχογράφημα.

Το υπερηχογράφημα εγκεφάλου χρησιμοποιείται για τη:

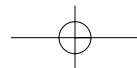
- Διάγνωση και κατάταξη της Εγκεφαλικής αιμορραγίας (EA) (Volpe 2001)

- Βαθμός I: Εντόπιση της αιμορραγίας στη βασική στοιβάδα

- Βαθμός II: αίμα στις κοιλίες που καταλαμβάνει <50% των πλαγίων κοιλιών

- Βαθμός III: αίμα στις κοιλίες με διάταση που καταλαμβάνει > 50% της μιας ή και των δύο πλαγίων κοιλιών.

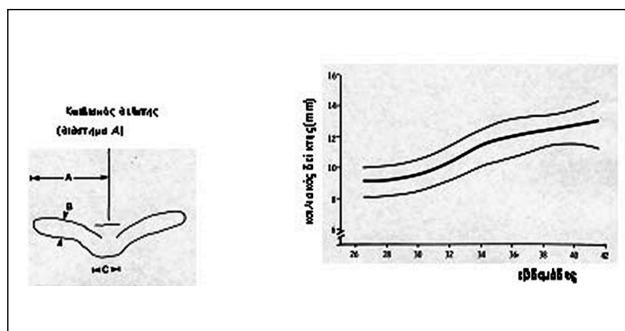
- Βαθμός IV: βαθμοί I, II, III με αιμορραγικό φλεβικό έμφρακτο, συνήθως ετερόπλευρο κατά μήκος των μυελωδών φλεβών.

Πρόγνωση περικοιλιακής – υποφλοιώδους βλάβης σε σχέση με το υπερηχογράφημα

Θάνατος (%)	Επιζώντες	Εγκεφ. παραλυση	Φυσιολογικά
Βαθμός I (N=356) 25 (7)	331(93)	15 (4,5)	316
Βαθμός II (N=24) 3 (12)	21 (88)	13 (62)	8(38)
Βαθμός III (N=39) 12 (31)	27 (69)	26 (96)	1 (4)
Βαθμός IV (N=5) 3	2	2	-
Έμφρακτο (N=17) 2(12)	15 (88)	8 (53)	7 (47)

- Διάγνωση και παρακολούθηση της μεθαιμορραγικής κοιλιακής διάτασης (ΜΚΔ).
 - Μέτρηση του μεγέθους (κοιλιακός δείκτης) των κοιλιών σε στεφανιαία τομή στο επίπεδο ιπποκάμπιας ηχογένειας, αμέσως πίσω από το τοήμα του Monro. Κριτήριο για τη διάγνωση: ΜΚΔ= 4mm >97η ΕΘ για την ηλικία κύησης
 - Εκτίμηση της βλάβης του εγκεφαλικού παρεγχύματος
 - Παραλλήλα γίνεται αξιολόγηση της νευρολογικής κατάστασης του νεογονού [ευερεθιστότητα, αυξημένα τενόντια αντανακλαστικά, κλόνος, πηγές υπό τάση, μέτρηση της ΠΚ (> 7 χιλιοστά/εβδομάδα)] και έλεγχος προκλητών δυναμικών και ταχύτητας θοής του αίματος στα εγκεφαλικά αγγεία. Επιδείνωση με βάση τις παραπάνω εξετάσεις είναι ένδειξη αυξημένης ενδοκράνιας πίεσης.

- Σε περίπτωση αυξημένης ενδοκράνιας πίεσης, η ελάττωση επιτυγχάνεται με:
- Επανειλημμένες οσφυονωτιαίες παρακεντήσεις (δεν συστήνονται πλέον).
 - Χειρουργική παρέμβαση: επανειλημμένες παρακεντήσεις υποδόριας δεξαμενής (reservoir), ή εξωτερική κοιλιακή παροχέτευση που τοποθετούνται από τους νευροχειρουργούς. Κοιλιακή παρακέντηση γίνεται μόνον όταν η ενδοκράνια πίεση είναι >12 mmHg (σε επείγουσα κατάσταση). Όταν επιμένει η ΜΚΔ>97η ΕΘ+4mm και συνδυάζεται

με αυξημένη ενδοκράνια πίεση τοποθετείται υποδόρια δεξαμενή από την οποία γίνεται πρόσκαιρα παροχέτευση.

-Στόχος είναι η ελάττωση της ενδοκράνιας πίεσης και η μείωση των πιθανοτήτων τοποθέτησης μόνιμης κοιλιοπεριτοναϊκής παροχέτευσης (shunt). Η πρόσκαιρη παροχέτευση διακρίνεται σε πρώιμη ΜΚΔ>97 ή όψιμη ΜΚΔ>97η ΕΘ+4mm. Η πρώιμη παροχέτευση συνδυάζεται με ελάττωση της συχνότητας εφαρμογής shunt, και με ελάττωση, όχι όμως σημαντική των νευροαναπτυξιακών προβλημάτων.

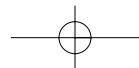
- Διάγνωση και κατάταξη περικοιλιακής – υποφλοιώδους βλάβης (de Vries 1992)

- Βαθμός I: παροδικές περικοιλιακές ηχογένειες (PVE) που επιμένουν για >7 ημέρες.
- Βαθμός II: PVE που εξελίσσονται σε μικρές κύστεις που εντοπίζονται μετωποβρεγματικά.
- Βαθμός III: PVE που εξελίσσονται σε εκτεταμένες περικοιλιακές κυστικές βλάβες.
- Βαθμός IV: ηχογένειες που επεκτείνονται σε όλο το βάθος της λευκής ουσίας και εξελίσσονται σε εκτεταμένες υποφλοιώδεις κύστεις.

- Απεικόνιση του εστιακού εμφράκτου στα τελειόμηνα νεογόνα

-απουσία καθορισμού των ελίκων, απουσία αγγειακών παλμών, περιοχική κατανομή, ενίστε παρεκτόπιση των δομών της μέστης γραμμής, είναι τα συνήθη ευρήματα στο υπερηχογράφημα εγκεφάλου στο αριθμητικό ισχαιμικό έμφρακτο.

- μεταβολή στην ηχογένεια του παρεγχύματος (χρειάζεται μέρες για να αναπτυχθεί). Με το υπερηχογράφημα οι περισσότερες εστιακές βλάβες (86%) φαίνονται στο τέλος της 1ης εβδομάδας
- τα φλοιικά έμφρακτα δεν απεικονίζονται πολύ καλά με το υπερηχογράφημα
- μικρές βλάβες στην αντίθετη πλευρά είναι εμφανείς μόνο στη μαγνητική τομογραφία.
- νωρίς μαγνητική τομογραφία με χρήση DWI, είναι

πολύ χρήσιμη και δείχνει επίσης βλάβη των φλοιονωτιαιών οδών.

Ρόλος του υπερηχογραφήματος στη διάγνωση του τελειόμηνου νεογνού με νεογνική εγκεφαλοπάθεια

- Το υπερηχογράφημα δεν είναι η εξέταση εκλογής για τη διάγνωση του τελειόμηνου νεογνού με εγκεφαλοπάθεια
- Doppler US:Resistance Intex(RI) <0.5-0.6 συνδυάζεται με περιγεννητική ασφυξία.

Στην Ισχαμική υποξαιμική εγκεφαλοπάθεια μπορεί να έχουμε τα ακόλουθα ευρήματα:

- Εγκεφαλικό οίδημα: Οι δομές του εγκεφάλου δεν απεικονίζονται καλά (fuzzy brain), οι αύλακες είναι συμπιεσμένες, οι κοιλίες σχισμοειδείς (slit like), ενίστε δεν διακρίνεται η δημιουρική σχισμή και υπάρχει μειωμένη ηχογένεια της κεφαλής του κερκοφόρου πυρήνα. Τα στοιχεία αυτά παρατηρούνται σε μέτρια ή σοβαρή ασφυξία (2ου ή 3ου βαθμού κατά Sarnat). Τα εγκεφαλικά οίδημα είναι χαρακτηριστικά της οξείας ασφυξίας. Στο 2ο μισό της 1ης εβδομάδας το οίδημα υποχωρεί και οι κοιλίες ανοίγουν. Όταν συμβαίνει νέκρωση υπάρχει διάταση των πλαγίων κοιλιών εκ κενού.
- Αιμορραγία από τα χοριοειδή πλέγματα
- Υπερηχογένεια της λευκής ουσίας σε αντίθεση με την υποπυκνότητα του φλοιού "railroad track phenomenon"
- Υποφλοιώδης λευκομαλάκυνση
- Παραιοβελιαία νέκρωση
- Ισχαμία και νέκρωση των βασικών γαγγλίων (status marmoratus), εμφανής τη 2η ή 3η μέρα, με αμφοτερόπλευρη και συμμετρική υπερηχογένεια των θαλάμων και του γραμμωτού σχηματισμού ("Bright thalamus") επιμένει για μήνες και είναι το αποτέλεσμα οξείας ασφυξίας.
- Αλλαγές στη ταχύτητα ροής του αίματος με το Doppler

Πρόγνωση της εγκεφαλικής παραλύσης με το υπερηχογράφημα

Η πρόγνωση της εγκεφαλικής παραλύσης είναι πτωχή με βάση το υπερηχογράφημα (40-50% των νεογνών με εγκεφαλική παραλύση είχε παθολογικό υπερηχογράφημα).

Ωστόσο σύμφωνα με τους de Vries και συνεργάτες, η πλειονότητα των νεογνών που ανέπτυξαν εγκεφαλική παραλύση (93%) είχε παθολογικό υπερηχογράφημα (εγκεφαλική αιμορραγία III-IV βαθμού/ κυστική λευκομαλάκυνση /έμφρακτο)

Ποια είναι η ικανότητα του υπερηχογραφήματος για την ακριβή μακροχρόνια πρόγνωση της νευροαναπτυξιακής εξέλιξης των προώφων;

- Το υπερηχογράφημα μπορεί να χρησιμοποιείται σαν προγνωστικό στοιχείο μακροχρόνιας νευροαναπτυξιακής εξέλιξης για τα VLBW νεογνά. Ευρήματα 3ου και 4ου βαθμού, EA, περικοιλιακές κυστικές αλλοιώσεις και μέτρια έως σοβαρή διάταση των κοιλιών, συσχετίζονται με κακή πρόγνωση (εγκεφαλική παραλύση, νοητική υστέρηση και νευροψυχιατρικές διαταραχές).

8. Πρακτική παραμέτρων χρήσης της Αξονικής / Μαγνητικής Τομογραφίας κατά την νεογνική περίοδο και κατά τη διαχρονική παρακολούθηση των νεογνών (Καπίκη Α.)⁵⁰⁻⁶¹

Αξονική τομογραφία:

Η Αξονική Τομογραφία (A.T.) είναι η απεικονιστική τεχνική που βασίζεται στη χρήση της ιονίζουσας ακτινοβολίας.

Οι μοντέρνοι ανιχνευτές της αξονικής τομογραφίας μπορούν να παράγουν εικόνες υψηλής ανάλυσης. Η ιατρική ακτινοβολία είναι η μεγαλύτερη πηγή ακτινοβολίας στον άνθρωπο και αποτελεί τη μεγαλύτερη πηγή έκθεσης και από εκείνη της φυσικής ακτινοβολίας.

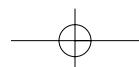
Η μέση δόση του ιστού/οργάνου εξαρτάται από τον όγκο του ασθενούς που ακτινοβολείται κατά τη διάρκεια της εξέτασης.

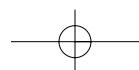
Στα παιδιά η υπολογιζόμενη δραστική δόση είναι περίπου 50% υψηλότερη από εκείνη των ενηλίκων (π.χ. στα νεογνά η δραστική δόση κατά την A.T. είναι 6.0/mSv ενώ στους ενήλικες για την ίδια εξέταση είναι 1,5mSv).

Όταν γίνονται πολλαπλές ανιχνεύσεις με A.T. στον ίδιο άρρωστο, η απορροφούμενη δόση κατατάσσεται στη σειρά εκείνων των μικρών, άλλα στατιστικά σημαντικών δόσεων που αυξάνουν τον κίνδυνο για καρκίνο, όπως έχει αποδειχθεί στους επιζήσαντες από την ατομική βρύμβα.

Η ακτινοβολία που απορροφάται με την A.T. εγκεφάλου θα μπορούσε ν' αποφευχθεί τελείως με τη χρήση άλλων μεθόδων απεικόνισης που δεν βασίζονται στην ιονίζουσα ακτινοβολία.

Η A.T. θα μπορούσε να περιορισθεί για τη διερεύνηση του νεογνικού εγκεφάλου στην 1) οξεία καταστροφική βλάβη, τέτοια όπως μια μεγάλη ενδοκρανία αιμορραγία που απαιτεί άμεση εκκένωση, 2) να απεικονίσει ενδοπαρεγχυματικές περιοχές αποτιτάνωσεων, τέτοιες όπως δημιουργούνται στις συγγενείς λοιμώξεις (TORCH) ή κάποιες φακωματώσεις.

Μαγνητική τομογραφία:

Η Μαγνητική Τομογραφία (M.T.) είναι ένας ηλεκτρονικός εγκεφαλος που παράγει εικόνες στηριζόμενος στην αρχή της ευθυγράμμισης του ιόντος του υδρογόνου του σώματος, όταν το σώμα έχει τοποθετηθεί σε ένα δυνατό μαγνητικό πεδίο και βομβαρδίζεται με υψηλής ακτινοσυχνότητας κύματα. Επί του παρόντος, είναι η καλύτερη ακτινολογική μέθοδος στην εκτίμηση του εγκεφάλου των παιδιών.

Τα πλεονεκτήματα της μαγνητικής τομογραφίας είναι:

1. Παράγει τέλεια ανατομική εικόνα
2. Δεν υπάρχει γνωστός βιολογικός κίνδυνος
3. Δεν υπάρχει ιονιζούσα ακτινοβολία

Τα μειονεκτήματα της M.T. είναι:

1. Δημιουργεί υψηλό μαγνητικό πεδίο
2. Υπάρχει θερμική απάντηση λόγω έκθεσης στην ακτινοσυχνότητα

3. Δυνατόν να προκληθεί απώλεια ακοής λόγω του θιορύβου που προκαλείται κατά την εξέταση

Κατά την απεικόνιση του εγκεφάλου με τη M.T πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη η συνεχής αυξήση και ανάπτυξη του εγκεφάλου, η οποία συμβαίνει κατά τα δύο πρώτα έτη της ζωής. Η απεικόνιση αυτή κατά τα δύο πρώτα έτη της ζωής είναι αποτέλεσμα δύο παραγόντων:

1. Της μείωσης του περιεχομένου ύδατος στη φαιδρά και τη λευκή ουσία
 2. Της προοδευτικής μυελίνωσης της λευκής ουσίας
- Επειδή το λαμβανόμενο σήμα της M.T εξαρτάται από το περιεχόμενο ύδωρ (ιόν υδρογόνου) των ιστών του σώματος, μια δραματική αλλαγή του περιεχομένου ύδατος του εγκεφάλου θα επηρεάσει την εικόνα της M.T. Η πορεία της μυελίνωσης συμπίπτει με τη μείωση του περιεχόμενου ύδατος της φαιδράς και της λευκής ουσίας.

Κατά τη γέννηση, οι μη μυελινοποιημένες περιοχές της λευκής ουσίας περιέχουν περισσότερο ύδωρ από τη φαιδρά ουσία και απεικονίζονται με μειωμένης έντασης σήματα ως προς τη φαιδρά ουσία στη T1-weighted imaging και αυξημένης έντασης σήματα στη T2-weighted imaging.

Κατά τη διάρκεια του 1ου έτους της ζωής και η λευκή και η φαιδρά ουσία χάνουν ταχύτατα το περιεχόμενο ύδωρ, η λευκή ουσία δε το χάνει ταχύτερα από τη φαιδρά ουσία. Έτσι το 1ο έτος της ζωής το περιεχόμενο ύδωρ της λευκής και της φαιδράς ουσίας είναι περίπου ίσης ποσότητας και στη M.T η μη μυελινοποιηθείσα λευκή ουσία απεικονίζεται σχεδόν με ίσης έντασης σήματα και μοιάζει σχετικά με τη φαιδρά ουσία.

Η πορεία της μυελίνωσης αρχίζει τον 8ο μήνα της κύησης. Κατά τον πρώτο χρόνο της ζωής η πορεία της μυελίνωσης κυριαρχεί και στα 2 πρώτα χρόνιας της ζωής το μέγιστο της λευκής ουσίας έχει μυελινοποιηθεί. Η μυελίνωση των εναπομεινάντων περιοχών του εγκεφάλου συμπληρώνεται κατά τη νεαρά ενήλικο ζωή. Η M.T παράγει εικόνα στην οποία η μυελινοποιημένη λευκή ουσία δίνει σήμα υψηλής έντασης ως προς τη φαιδρά ουσία στη T1-weighted imaging και μειωμένης έντασης σήμα στη T2-weighted imaging. Στη M.T ο εγκεφαλος του παιδιού στην ηλικία των 2 ετών μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πρότυπο του παιδικού εγκεφάλου.

Για την εκτίμηση του νεογνικού εγκεφάλου συνήθως χρησιμοποιούνται οι κάτωθι τεχνικές M.T.:

1. T1-weighted imaging (T1-ισοζυγισμένη απεικόνιση), εκτιμά την ανατομική εικόνα

2. Fluid Attenuated Invention Recovery – FLAIR (εξασθενημένη λόγω υγρού, ανάκτηση εξ αντιστροφής). Εκτιμά τη βλάβη της περιοιλιακής λευκής ουσίας, δίδει συγκεχυμένα αποτελέσματα πριν τους 18 μήνες της ζωής.

3. T2-weighted imaging (T2 ισοζυγισμένη απεικόνιση). Εκτιμά παθολογικές καταστάσεις.

4. T1-weighted gadolium enhanced (T1-ισοζυγισμένη απεικόνιση, γαδολίνιο, αυξήση της εικόνας). Ανιχνεύει ή εκτιμά βλάβες (νεοπλάσματος, αγγειακές ανωμαλίες, έμφρακτο ή λοίμωξη).

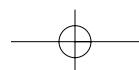
5. Diffusion Weighted Imaging (DWI) (Διάχυτη ισοζυγισμένη εικόνα). Εκτιμά το οξύ έμφρακτο, οίδημα, βλάβη.

6. Perfusion-weighted imaging (PWI) (Αιματικής ροής, ισοζυγισμένη εικόνα). Είναι ευαίσθητη στους μικροσκοπικούς ιστούς (επίπεδο της αιματικής ροής).

7. Magnetic Resonance Spectroscopy (MRS) Μαγνητική φασματοσκοπική αντανάκλαση. Το MRS επιτρέπει μια μη επεμβατική *in vivo* προσέγγιση της βιοχημείας των παθοφυσιολογικών αλλαγών του ανθρώπινου εγκεφαλικού ιστού.

Από τα βιβλιογραφικά δεδομένα των τελευταίων ετών φαίνεται ότι η M.T. υπερτερεί της A.T. στο προσδιοισμό βλάβης του νεογνικού εγκεφάλου και οριοθετεί τη χρήση της ιονιζούσας ακτινοβολίας (αιτία κακοήθειας). Ως εκ τούτου η M.T. θα πρέπει να είναι η σταθερή μέθοδος απεικόνισης του νεογνικού εγκεφάλου.

Όπως προκύπτει από τα τελευταία βιβλιογραφικά δεδομένα η M.T. συνιστάται για τη διερεύνηση του εγκεφάλου των νεογνών και τη διαχρονική παρακολούθησή τους:

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Στα πρόωρα νεογνά ορισμένοι συγγραφείς συνιστούν μια πρώτη, πρώιμη Μ.Τ. εντός της 1ης ημέρας έως 7η ημέρας εξωμήτριου ζωής η οποία διαπιστώνει υψηλή συχνότητα παθολογικών ευρημάτων και δηλώνει, ότι αυτές οι βλάβες δεν συμβαίνουν αποκλειστικά μετά τη γέννηση.

Στη συνέχεια μια δεύτερη Μ.Τ., όψιμη, οι περισσότεροι συγγραφείς προτείνουν την τελειόμηνη ηλικία και σχολιάζουν ότι είναι χρήσιμη σ' αυτή την ηλικία, διότι μπορεί να εκτιμηθεί το οπίσθιο σκέλος της έσω κάψας του εγκεφάλου 1) σε ετερόπλευρη παρεγχυματική βλάβη με επακόλουθη ημιπληγία και 2) σε αμφοτερόπλευρη κυστική περικοιλιακή λευκομαλάκυνση με επακόλουθη διπληγία ή τετραπληγία.

Η Μ.Τ. σ' αυτή την ηλικία συνιστάται να γίνεται συστηματικά όπου υπάρχει δυνατότητα ώστε να εκτιμάται προγνωστικά ο κίνδυνος για νευροαναπτυξιακές διαταραχές.

Μια τρίτη Μ.Τ. συνιστάται στη νηπιακή ηλικία. Σε μεγάλο αριθμό νεογνών τα παθολογικά ευρήματα που παρατηρήθηκαν στην τελειόμηνη ηλικία διατηρήθηκαν και μελετήθηκαν κατά άλλους συγγραφείς στην ηλικία του ενός έτους και για τους περισσότερους στην ηλικία των 18-24 μηνών.

Στα τελειόμηνα νεογνά με νεογνική εγκεφαλοπάθεια η πρώτη, πρώιμη, Μ.Τ. συνιστάται στο τέλος της πρώτης εβδομάδος της εξωμητρίου ζωής, διότι δίνει ειδικές πληροφορίες για τον τύπο και την σοβαρότητα της βλάβης. Άλλοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι στην αρχή της 1ης εβδομάδος της εξωμητρίου ζωής, η Μ.Τ. αποτελεί την επιλογή διαγνωστικής δοκιμασίας.

Μια δεύτερη, όψιμη, Μ.Τ. συνιστάται να γίνεται μετά την 1η έως 4η εβδομάδα μετά τη γέννηση,

όταν το οίδημα θα έχει υποχωρήσει και πριν η ατροφία αρχίσει να απεικονίζεται. Άλλοι συγγραφείς υποστηρίζουν ότι επειδή η ατροφία δεν διαγνώσκεται εντός των 2 εβδομάδων από τη γέννηση συνιστούν η Μ.Τ. να γίνεται εντός των 3-4 εβδομάδων μετά τη γέννηση και χρησιμοποιούν την πρώιμη μόνο όταν η όψιμη δεν θα είναι διαθέσιμη.

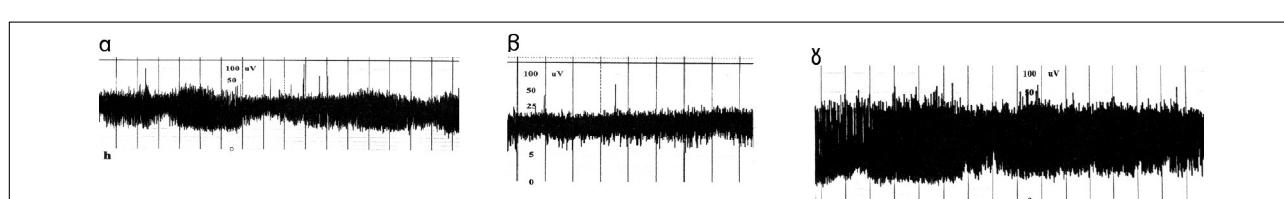
Η Μ.Τ. κατά την παιδική ηλικία μπορεί να προσδιορίζει την ηλικία κύσης κατά τον χρόνο που συνέβηκε η ισχαιμική βλάβη ακόμη και όταν η Μ.Τ. γίνει πολλά χρόνια αργότερα.

Συμπερασματικά επειδή η Μ.Τ. έχει πεδίο διάγνωσης όμοιο με την Α.Τ. και έχει καλύτερη ενδοπαράτηρη φαίνεται ότι υπερτερεί στο προσδιορισμό της βλάβης στο νεογνικό εγκέφαλο και οριοθετεί την χρήση της ιονίζουσας ακτινοβολίας (αιτία κακοήθειας). Έτσι θα πρέπει η Μ.Τ. να είναι σταθερή μέθοδος της απεικόνισης του νεογνικού εγκεφάλου.

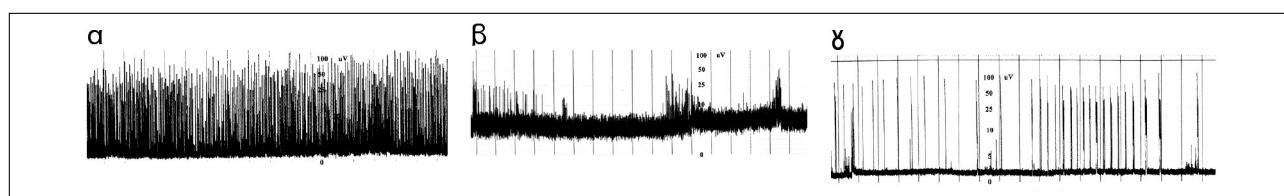
Το θέμα είναι πότε καθιερώνουμε πρακτικές παραμέτρους; Είναι δύσκολο να επιτευχθεί, καθώς η ταχύτητα της επιστημονικής ανακάλυψης συνεχίζει να προάγεται και πάντα θα υπάρχουν νέες πληροφορίες στον ορίζοντα.

9. Η χρήση του Cerebral function monitor – amplitude integrated EEG (CFM-aEEG) κατά τη νεογνική περίοδο (Σούμπαση- Γρίβα Β.)⁶²⁻⁶⁸

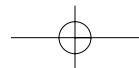
Όπως γίνεται ο έλεγχος της καρδιάς και της αναπνοής το ίδιο σπουδαίο είναι και ο έλεγχος της εγκεφαλικής λειτουργίας. Το CFM είναι μια απλοποιημένη μέθοδος συνεχούς καταγραφής της βασικής ηλεκτρικής δραστηριότητας του φλοιού. Η σύγχρονη ονομασία του είναι amplitude integrated

Εικόνα CFM 1: Συνεχές φυσιολογικό δυναμικό με κυκλικές εναλλαγές των σταδίων του ύπνου (a), Συνεχές φυσιολογικό δυναμικό (b) Μη συνεχές φυσιολογικό δυναμικό (γ).

Εικόνα CFM 2: Παθολογικές καταγραφές: Χαμηλή φλοιική δραστηριότητα με εκφορτίσεις (a), Συνεχές χαμηλό δυναμικό (b) Ισοηλεκτρική καταγραφή (γ).

Πίνακας CFM 1: Κατάταξη των CFM στην ισχαιμική / υποξαιμική εγκεφαλοπάθεια**Φυσιολογικό δυναμικό:** Βαθμός = 1 (Εύρος καταγραφής: άνω όριο $>10 \mu\text{V}$ και κάτω όριο $>5 \mu\text{V}$)**Μέτρια παθολογικό δυναμικό:** Βαθμός = 2 (Εύρος καταγραφής: άνω όριο $>10 \mu\text{V}$ και κάτω όριο $<5 \mu\text{V}$)**Σοβαρά παθολογικό δυναμικό:** Βαθμός = 3 (Εύρος καταγραφής: άνω όριο $<10 \mu\text{V}$)**Σπασμοί:** Βαθμός = S (Η παρουσία σπασμών σημειώνεται επιπλέον ως S στην παραπάνω κατάταξη)**Ερμηνεία της βαθμολογίας ως προς την πρόγνωση**

1 : Ευνοϊκή απώτερη πρόγνωση

1S : Ένδειξη πιθανής εστιακής βλάβης

2, 2S : Πρόγνωση μέτριας βαρύτητας YIE

3,3S,S : Πρόγνωση σοβαρής YIE με πιωτή απώτερη πρόγνωση

EEG (aEEG). Στη σύγκριση μεταξύ ταυτόχρονης καταγραφής a-EEG και του κλασσικού ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος (ΗΕΓ) υπάρχει καλή συσχέτιση όσον αφορά τη βασική δραστηριότητα χωρίς όμως να δίνει λεπτομερείς πληροφορίες της ηλεκτρικής δραστηριότητας. Μικρής διάρκειας ή εστιακοί σπασμοί μπορεί να μην καταγράφονται. Πρέπει να γίνεται ένα τουλάχιστον πλήρες ΗΕΓ όταν υπάρχουν παθολογικές καταγραφές. Μετά την 1η εβδομάδα το ΗΕΓ δίνει περισσότερες πληροφορίες και είναι πιο ευαίσθητο για την πρόγνωση.

Το CFM είναι χρήσιμο: για την εκτίμηση της δράσης αντισπασμωδικών φαρμάκων, για την πρόγνωση της νευροαναπτυξιακής εξέλιξης, και για την επιλογή των ασθενών στους οποίους πρέπει να χορηγηθούν νευροπροστατευτικά φάρμακα.

Τα νέα μηχανήματα παρέχουν τη δυνατότητα και μιας καταγραφής ΗΕΓ.

Εκτίμηση των a-EEG καταγραφών στο CFM

1. Συνεχές φυσιολογικό δυναμικό με κυκλικές εναλλαγές των σταδίων του ύπνου (continuous normal voltage with cycling of sleep stages, CNV-SWC):

Συνεχής βασική δραστηριότητα με ανώτερο δυναμικό $>10 \mu\text{V}$ και κατώτερο δυναμικό $>5 \mu\text{V}$. Το εύρος της καταγραφής μεταβάλλεται περιοδικά, ενδεικτικό, της κυκλικότητας των σταδίων του ύπνου (Εικ. CFM 1α).

2. Συνεχές φυσιολογικό δυναμικό (continuous normal voltage CNV):

Συνεχής βασική δραστηριότητα με τιμή ανώτερου δυναμικού $>10 \mu\text{V}$ και κατώτερου δυναμικού $>5 \mu\text{V}$, χωρίς εναλλαγές ύπνου (Εικ. CFM 1β).

3. Μη συνεχές φυσιολογικό δυναμικό (discontinuous normal voltage-DNV):

Ηπια παθολογική δραστηριότητα με τιμή ανώτε-

ρου δυναμικού $>10 \mu\text{V}$ και κατώτερου δυναμικού $<5 \mu\text{V}$ (Εικ. CFM 1γ).

4. Χαμηλή φλοιϊκή δραστηριότητα με εκφορτίσεις (Burst suppression -BS):

Παθολογική δραστηριότητα με τιμή ανώτερου δυναμικού $<10 \mu\text{V}$ και κατώτερου δυναμικού $<5 \mu\text{V}$ με παρεμβαλλόμενες εκφορτίσεις μεγαλύτερου δυναμικού (Εικ. CFM 2α).

5. Συνεχές χαμηλό δυναμικό (Continuous low voltage - CLV):

Συνεχής βασική δραστηριότητα, χαμηλού δυναμικού $<5 \mu\text{V}$. Στην περίπτωση αυτή το άνω όριο της καταγραφής είναι $<10 \mu\text{V}$ και το κάτω όριο $<5 \mu\text{V}$ (Εικ. CFM 2β).

6. Ισοηλεκτρική καταγραφή (Flat Tracing - FT):
Εξαιρετικά χαμηλό δυναμικό $<5 \mu\text{V}$. Μπορεί να συνυπάρχει με επιληπτική δραστηριότητα (Εικ. CFM 2γ).

Σπασμοί

Στους νεογνικούς σπασμούς, στο CFM αναγνωρίζεται μόνο το 50% των σπασμών που καταγράφεται με συμβατικό ΗΕΓ και ιδίως εκείνων με γενικευμένη έκφραση. Δυσκολότερη είναι η αναγνώριση εστιακών σπασμών και ιδίως της άπνοιας σαν εκδήλωση κρυφών σπασμών στο τελειόμηνο και πρόωρο νεογνό.

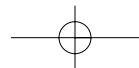
Χαρακτηριστική είναι η αύξηση του δυναμικού κατά τη διάρκεια των σπασμών και η μείωση του στα μεσοδιαστήματα.

CFM στα πρόσωπα

Η μορφολογία της καταγραφής του a-EEG στα πρόσωπα εξαρτάται από τη διάρκεια κύησης του νεογνού, όπως συμβαίνει και στο κλασικό ΗΕΓ.

CFM και ισχαιμική / υποξαιμική εγκεφαλοπάθεια

Σε τελειόμηνα νεογνά με ισχαιμική / υποξαιμική

εγκεφαλοπάθεια το CFM δίνει πληροφορίες (ιδίως τις πρώτες 6-12 ώρες της ζωής) για τη βαρύτητα της εγκεφαλοπάθειας (ανάλογα με τις διαταραχές του εύρους της βασικής δραστηρότητας) και της παρουσίας σπασμών (Πιν CFM 1). Τα στοιχεία αυτά έχουν προγνωστική αξία για την απώτερη νευροαναπτυξιακή εκβαση. Η παρουσία, ο χρόνος εμφάνισης και η ποιότητα των κυκλικών μεταβολών του ύπνου (SWC) επηρεάζεται από την ισχαιμία / υποξεία που υφίστανται τα νεογνά. Η πρώιμη εμφάνιση τους συνδυάζεται με καλή νευροαναπτυξιακή εξέλιξη.

Ο έλεγχος των νεογνών με α-EEG πρέπει να συνεχίζεται έως ότου εμφανισθεί φυσιολογικό SWC.

10. Η χρήση του ηλεκτροεγκεφαλογραφήματος κατά τη νεογνική περίοδο (Σκοπούλη Ε.)⁶⁹⁻⁷³

Το πολυκάναλο ΗΕΓ είναι η μόνη μέθοδος που περιγράφει με ακρίβεια τις ηλεκτροεγκεφαλογραφικές ανωμαλίες στο πρόωρο και τελειόμηνο νεογνό. Δίνει προσιστέρες πληροφορίες σε σχέση με το CFM και έτσι είναι πιο ευαίσθητο στην πρόγνωση. Όμως χρειάζεται εξειδικευμένο προσωπικό και παιδονευρολόγους με γνώση πάνω στο νεογνικό ΗΕΓ για τη γνωμάτευση. Πρέπει να λαμβάνονται υπ'οψιν οι μεταβολές της ηλεκτροεγκεφαλογραφικής δραστηρότητας καθώς ωριμάζει ο εγκέφαλος στις διάφορες ηλικίες κυήσεως καθώς και συγκεκριμένες ηλεκτροεγκεφαλογραφικές ανωμαλίες του πρόωρου και τελειόμηνου νεογνού.

Συνιστάται να γίνεται ένα τουλάχιστον πλήρες ΗΕΓ όταν υπάρχουν παθολογικές καταγραφές στο CFM.

Επί βάσιμης κλινικής υποψίας σπασμών είναι απαραίτητο το ΗΕΓ και ιδανικά με video-καταγραφή σε διπλή οθόνη

Ενδείκνυται:

1) στο τελειόμηνο νεογνό με νεογνική εγκεφαλοπάθεια και σπασμούς στην οξεία φάση και κατά την έξοδο. Το ιδιαίτερα ανώμαλο ΗΕΓ κατά την οξεία φάση συνδέεται με κακή πρόγνωση.

2) στο πρόωρο νεογνό με κινήσεις ύποπτες για σπασμούς ή άπνοιες ως εκδήλωση υποκλινικών σπασμών στην οξεία φάση (σπασμοί, μεσοκριτικές διαταραχές) και κατά την έξοδο.

Εάν τα παθολογικά ευρήματα στο ΗΕΓ επιμένουν κατά την έξοδο από τη μονάδα, συνιστάται το παιδί να φεύγει με αντιεπιληπτική αγωγή και να γίνεται ένα νέο ΗΕΓ μετά 3 μήνες προκειμένου να διακοπεί η αγωγή.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

11. Νευρολογική εξέταση κατά τα 2 πρώτα χρόνια ζωής (Σκοπούλη Ε.)⁷⁴

Προτείνεται η νευρολογική εξέταση κατά Dubowitz (1999). Πρόκειται για μια απλή νευρολογική εξέταση του βρέφους από ηλικίας 2 έως 24 μηνών, όπου τα ευρήματα μετριόνται ποσοτικά.. Η εκτίμηση αφορά 37 σημεία, χωρισμένα σε 3 τομείς.

Ο πρώτος τομέας που είναι και ο κύριος τομέας, αφορά τη νευρολογική εξέταση. Περιλαμβάνει 26 σημεία που εκτιμούν

- τη λειτουργία των κρανιακών νεύρων (εμφάνιση προσώπου, εμφάνιση οφθαλμών, αντίδραση στα οπτικά και ακουστικά ερεθίσματα, κατάποση)

- τη στάση του σώματος (κεφαλή, κορμός, άνω άκρα, χέρια, κάτω άκρα, πόδια)

- την κινητικότητα (ποιότητα, ποσότητα)

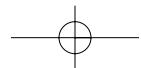
- τον μυϊκό τόνο (σημείο φουλαριού, παθητική ανασήκωση του ώμου, πρηνισμός/ υπτιασμός, απαγωγοί, ιγνυακή γωνία, ραχιαία κάμψη του άκρου ποδός, έλξη στη καθιστή θέση, οριζόντια ανάρτηση) και

- τα αυτανακλαστικά. (τενόντια, προστατευτικά)

Ο δεύτερος τομέας περιλαμβάνει 8 σημεία που αφορούν σταθμούς της κινητικής εξέλιξης (έλεγχος κεφαλής, καθιστή θέση, σύλληψη, ικανότητα να κλωτσά, γύρισμα από την ύπτια στη πρηνή θέση και το αντίθετο, μπουσουύλημα, δρθια θέση, βάδιση).

Ο τρίτος τομέας περιλαμβάνει 3 σημεία που εκτιμούν τη συμπεριφορά (κατάσταση συνείδησης, συναισθηματική κατάσταση, κοινωνικός προσανατολισμός).

Ο τομέας 2 και 3 περιελήφθησαν στη νευρολογική εκτίμηση προκειμένου να υπάρχουν προσιστέρες πληροφορίες για την αξιολόγηση των νευρολογικών ευρήμάτων και όχι να αντικαταστήσουν τα αναπτυξιακά tests. Αυτά καταγράφονται σε μία φόρμα όπου τα ευρήματα είτε περιγράφονται είτε παρουσιάζονται με μορφή σκίτσου. Για κάθε σημείο που εξετάζεται μπαίνει μία βαθμολογία. Συνολική βαθμολογία είναι το άθροισμα από όλες τις επιμέρους βαθμολογίες. Ο τρόπος βαθμολόγησης για κάθε σημείο, ο τρόπος που βγαίνει η συνολική βαθμολογία όπως και η βαθμολογία που θεωρείται φυσιολογική (optimality score) υπάρχουν στο άρθρο στο οποίο έχει δημοσιευθεί η νευρολογική αξιολόγηση (Optimality score for the neurologic examination of the infant at 12 and 18 months of age. L Haataja, E. Mercuri, L. Dubowitz et al. J Pediatr 1999; 135:153-61).

Αυτή η εξέταση μπορεί να αναγνωρίσει παιδιά με ήπιες, μετριες ή σοβαρές αναπηρίες. Αυτή η εκτίμηση είναι ενδιαφέρουσα γιατί βρέφη με ήπια ή παροδικά ανώμαλα νευρολογικά σημεία συχνά βελτιώνονται με τον καιρό, ενώ βρέφη με σοβαρά πρόωμα παθολογικά νευρολογικά ευρήματα, έχουν κακή νευροαναπτυξιακή εξέλιξη.

Όπως αναφέρθηκε αυτή η εξέταση εφαρμόζεται σε όλα τα Follow up των πρώτων 2 χρόνων ζωής (3, 6, 12, 24 μηνών) είναι δε απαραίτητη στη ηλικία των 2 ετών γιατί πιστεύεται ότι στην ηλικία αυτή αναγνωρίζονται πλέον όλες οι σοβαρές αναπηρίες. Βάσει της νευρολογικής αυτής εξέτασης γίνεται σε κάθε ηλικία και η παραπομπή για φυσιοθεραπευτική παρέμβαση.

12. Αναπτυξιακή παρακολούθηση κατά τα δύο πρώτα χρόνια ζωής - Προανιχνευτικές δοκιμασίες (Prescreening tests) (Τσίκουλας Ι., Δουλιανάκη Ε.)⁷⁵⁻⁷⁸

Η αναπτυξιακή παρακολούθηση παιδιών σε πρωτβάθμιο επίπεδο και ως εκ τούτου έγκαιρη διάγνωση των αναπτυξιακών διαταραχών γίνεται με την εφαρμογή αναπτυξιακής προανιχνευτικής διερεύνησης (developmental prescreening). Για την ανιχνευτική αυτή διερεύνηση χρησιμοποιούνται δύο κατηγορίες δοκιμασίων: 1) Δοκιμασίες – ερωτηματολόγια για τους γονείς όπου οι γονείς ερωτώνται για να απαντήσουν αν το παιδί εκτελεί ορισμένες χαρακτηριστικές για την ηλικία του δεξιότητες και 2) Δοκιμασίες για τα ίδια τα παιδιά όπου ερωτάται το ίδιο το παιδί ή του δίνεται εντολή να εκτελέσει ορισμένες χαρακτηριστικές για την ηλικία του δεξιότητες. Οι Δοκιμασίες- ερωτηματολόγια για τους γονείς αποδείχθηκαν ιδιαίτερα πολύτιμα στην καθ'ημέρα πράξη για την αδρή αναπτυξιακή εκτίμηση σε πρωτβάθμιο επίπεδο. Ένα αναπτυξιακό προανιχνευτικό test για παιδιά μικρής ηλικίας είναι το «Denver II Προανιχνευτικό Αναπτυξιακό Ερωτηματολόγιο.» (Denver II prescreening Developmental Questionnaire – PDQ II). Με το test αυτό εξετάζονται μέσω απαντήσεων των γονέων διάφορες χαρακτηριστικές για την ηλικία δεξιότητες από τους 4 τομείς της ψυχοκινητικής ανάπτυξης: 1. Ατομική και κοινωνική συμπεριφορά, 2. λεπτή κινητικότητα, 3. γλώσσα, 4. αδρή κινητικότητα. Επισυνάπτεται το ερωτηματολόγιο το οποίο συνιστάται προς χρήση για τον γενικό πληθυσμό για παιδιά 0-9 μηνών (φόρμα 3) και 9-24 μηνών (φόρμα 4) καθώς και πίνακας με τις δεξιότητες και την ηλικία σε μήνες που το 90% ή το 75% των παιδιών

εκτελεί την δεξιότητα, μέχρι την ηλικία των 2 ετών (πίνακας 2).

Όμως αυτό το test δεν έχει σταθμιστεί για τον ειδικό πληθυσμό των προώρων παιδιών. Επίσης όντας test- ερωτηματολόγιο για τους γονείς είναι λιγότερο ακριβές από ένα test για τα ίδια τα παιδιά όπου ερωτάται το ίδιο το παιδί ή του δίνεται η εντολή να εκτελέσει ορισμένες χαρακτηριστικές για την ηλικία του δεξιότητες. Έτοιμη δεν συνιστάται στα πλαίσια της αναπτυξιακής εκτίμησης των προώρων νεογνών στα εξειδικευμένα ιατρεία διαχρονικής παρακολούθησης, αλλά για τον παιδίατρο που παρακολουθεί το παιδί.

13. Αναπτυξιακή παρακολούθηση στα δύο πρώτα χρόνια ζωής - Ανιχνευτικές δοκιμασίες (screening tests), Αναπτυξιακές διαγνωστικές δοκιμασίες (developmental tests) (Μπούζα Ε.)⁷⁹⁻⁸¹

Ανιχνευτικές δοκιμασίες (screening tests)

Για τη πρώιμη ανίχνευση αναπτυξιακών προβλημάτων στα παιδιά υψηλού κινδύνου που νοσηλεύθηκαν στις μονάδες εντατικής νοσηλείας νεογνών χρησιμοποιούνται ανιχνευτικές δοκιμασίες όπου το παιδί παρατηρείται καθώς εκτελεί ορισμένες απατούμενες για την ηλικία του δεξιότητες. Από τις ανιχνευτικές δοκιμασίες που χρησιμοποιούνται προτείνεται το: The Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/ Clinical Linguistic & Auditory Milestones Scale (CAT/CLAMS), πρόσφατα σταθμισμένο ειδικά και σε πρόωρα παιδιά στο Noο. Johns Hopkins – Baltimore. (φόρμα 5). Σε αυτό το test ελέγχεται:

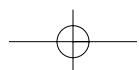
1)η ακοή και η εξέλιξη του λόγου (αντίληψη και έκφραση) μέσα από εξέταση του ίδιου του παιδιού (CLAMS) και

2)οι δεξιότητες, οπτικοκινητικός συντονισμός και γνωστικές λειτουργίες μέσα από εντολές να εκτελέσει το παιδί ορισμένες χαρακτηριστικές για την ηλικία του δεξιότητες (CAT)

Η απόδοση βαθμολογείται χωριστά για τον λόγο (CLAMS Score- Language) και τις δεξιότητες (CAT Score-Visual motor), και στο τέλος βγαίνει ένα συνολικό πηλίκο (Full Scale DQ)

Η ανιχνευτική αυτή δοκιμασία προτείνεται για τις ηλικίες 6, 12 και 24 μηνών. Ανάλογα με τη βαθμολογία στην ηλικία των 24 μηνών παρατέμπεται το παιδί για αναλυτική εκτίμηση με αναπτυξιακές δοκιμασίες.

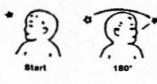
Η φόρμα της δοκιμασίας αυτής ενδεικτικά επισυνάπτεται στο τέλος των πινάκων

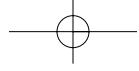

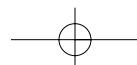
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχοροική παρακολούθηση νεογέννων υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Φόρμα 3: Denver Prescreening Developmental Questionnaire II- 0-9 months

DENVER PRESCREENING DEVELOPMENTAL QUESTIONNAIRE II									
0-9 MONTHS (PDQ-II) Child's Name _____ Person Completing PDQ-II _____ Relation to Child _____	For Office Use Today's Date _____ yr _____ mo _____ day Child's Birthdate _____ yr _____ mo _____ day Subtract to get Child's Exact Age _____ yr _____ mo _____ day PDQII Age: _____ yr _____ mo _____ completed wks								
	CONTINUE ANSWERING UNTIL 3 "NOs" ARE CIRCLED								
1. Equal Movements When your baby is lying on his back, can he move each of his arms as easily as the other and each of his legs as easily as the other? Circle NO if your baby makes jerky or uncoordinated movements with one or both of his arms or legs. YES NO 0 0 GM	8. Head Up 90 Degrees When your baby is on her stomach on a flat surface, can she lift her head and chest to look straight ahead like this picture? YES NO	For Office Use 90% 75% 3-2 2-3 GM							
2. Responds to Sounds Does your baby respond (with eye movements, change in breathing or other change in activity) to a new sound outside his line of vision? YES NO 0 0 L	9. Hands Together Does your baby play with his hands by touching them together? YES NO	For Office Use 90% 75% 4 2-3 FMA							
3. Regards Face When your baby is lying on her back, does she look at you and watch your face? YES NO 0 0 PS	10. Regards Own Hand Have you seen your baby stare at his own hand for at least 5 seconds? YES NO	For Office Use 4 3 PS							
4. Vocalizes Does your baby make sounds other than crying, such as uh, eh or cooing? YES NO 0-3 0 L	11. Squeals Does your baby make happy, excited, high-pitched squealing sounds which are not crying? YES NO	For Office Use 4-1 2-3 L							
5. Smiles Responsively When you smile and talk to your baby, does he smile back at you? YES NO 1-2 1 PS	12. Bears Weight on Legs When you stand your baby up, holding her under the arms, does she try to stand on her feet and support some of her own weight? YES NO	For Office Use 4-1 3-2 GM							
6. Head Up 45 Degrees When your baby is on her stomach on a flat surface, can she lift her head at least as far as this picture? 	13. Follows 180 Degrees While your baby is on his back, move your hand from one side to the other above his face. Did your baby watch your hand by turning his head from one side <i>all the way</i> to the other side like this picture? 	For Office Use 4-2 3-3 FMA							
7. "Ooo"/"Aaa" Does your baby make vowel sounds such as "ooo" or "aaa"? YES NO 2-3 1-2 L									
CONTINUE ANSWERING UNTIL 3 "NOs" ARE CIRCLED									
14. Chest Up-Arm Support When your baby is on her stomach on a flat surface, can she lift her chest using her arms to hold herself up like this picture? 	22. Sits, No Support Without being propped by pillows, a chair, or a wall, can your baby sit by herself for at least 10 seconds? YES NO	For Office Use 90% 75% 6-3 6-1 GM							
15. Regards Small Object Can your baby focus her eyes on small objects the size of a pea, a raisin or a penny? YES NO 5 4-1 FMA	23. Looks For Yarn Please follow directions carefully. Hold a tissue or some other soft object up high and shake or wave it. When your baby is looking at it, drop it to the floor. Did your baby look down to see where it went? YES NO	For Office Use 90% 75% 6-3 6-1 GM							
16. Rolls Over Has your baby rolled over at least 2 times, from stomach to back, or back to stomach? YES NO 5-1 4-1 GM	24. Rakes Raisin Can your baby pick up tiny objects, such as raisins or pieces of food with either his whole hand using a raking or grabbing motion, or with his thumb and fingers like any of these pictures? 	For Office Use 7-1 6-2 FMA							
17. Turns to Sound Does your baby usually turn his head toward a soft sound, when the source of the sound is out of sight? YES NO 5-2 4-3 L	25. Single Syllables Does your baby make sounds that have both consonants and vowels such as "da", "ba", "ga", or "ma"? YES NO	For Office Use 7-2 6-2 L							
18. Reaches Can your baby pick up a toy if it is placed within her reach? YES NO 5-2 5 FMA	26. Stands Holding On Can your baby stand holding on to a chair or table for 10 seconds or more? YES NO	For Office Use 8-2 7-3 GM							
19. Works For Toy When your baby wants something that is out of easy reach, does your baby try to get it by stretching his arms or body? YES NO 5-3 5-1 PS	27. Imitates Speech Sounds Does your baby ever copy you when you make some speech sounds like kissing, coughing or saying a word? YES NO	For Office Use 8-3 6 L							
20. Feeds Self Can your baby feed herself a cracker or cookie? If she has never been given one, Circle NO. YES NO 6-2 5-3 PS									
21. Turns To Voice When your baby is playing and you come up quietly behind him, does your baby usually turn his head as though he heard you? YES NO 6-2 5-2 L									
Catalog #1200									
©Wm. K. Frankenburg, M.D., 1975, 1986, 1998									

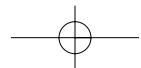

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΜ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Φόρμα 4: Denver Prescreening Developmental Questionnaire II- 9-24 months

DENVER PRESCREENING DEVELOPMENTAL QUESTIONNAIRE II									
9-24 MONTHS (PDQ-II) Child's Name _____ Person Completing PDQ-II _____ Relation to Child _____	For Office Use								
	Today's Date _____ yr _____ mo _____ day Child's Birthdate _____ yr _____ mo _____ day Subtract to get Child's Exact Age _____ yr _____ mo _____ day PDQII Age: _____ yr _____ mo _____ completed wks								
	CONTINUE ANSWERING UNTIL 3 "NOs" ARE CIRCLED								
28. Mama/Dada, Non-Specific Does your baby make either "mama" or "dada" sounds? YES NO		For Office Use 90% 75%	35. Jabbers When your baby is playing alone, does he jabber as though really talking? This jabbering does not have to be understandable. YES NO		For Office Use 90% 75%				
29. Pulls To Stand When in a crib or beside furniture, can your baby pull herself up to a standing position without help? YES NO		9-3 9 GM	36. Indicates Wants Can your child let you know what she wants without crying or whining? Examples of this are pointing, or pulling on you. YES NO		12 8-1 L				
30. Gets to Sitting When crawling or lying down, can your baby get into a sitting position without help? YES NO		9-3 9 GM	37. Mama/Dada Specific Does your child say "Dada" when he wants or sees his father? Does your child say "Mama" when he wants or sees his mother? Circle YES if your child says either one. YES NO		12-3 11 PS				
31. Combines Syllables Does your baby repeat the same sounds several times in a row like "dadadada," or "gagagaga"? YES NO		10 7-1 L	38. Stands Alone Can your child stand alone (without having to hold on to something) for 15 seconds or more? YES NO		13-1 11 L				
32. Thumb-Finger Grasp When your baby picks up a tiny object, such as a raisin, does he do so by squeezing it between his thumb and at least one finger like either of these pictures? YES NO		10 9 FMA	39. Puts Toy in Cup Can your child put a small object (such as finger food or a toy) into a cup, letting go of it and leaving it there for at least a few seconds? YES NO		13-3 12-1 FMA				
33. Plays Pat-A-Cake Can your baby play "pat-a-cake" with someone without any help, such as helping him clap his hands? YES NO		11-1 10-1 PS	40. Waves Bye-Bye When you or someone else waves and says "bye-bye" to your child, can your child wave back without help? YES NO		14 9 PS				
34. Stands - 5 Seconds Can your baby stand alone (without having to hold on to something) for about 5 seconds? YES NO		11-2 10-3 GM	41. Stoops and Recovers Without holding on to something or touching the floor, can your child bend over or stoop to pick up a toy or other object on the floor and stand up again? YES NO		14-2 13-1 GM				
CONTINUE ANSWERING UNTIL 3 "NOs" ARE CIRCLED									
42. Walks well Can your child walk all the way across a large room without falling or wobbling from side to side? YES NO		For Office Use 90% 75%	50. Dumps Raisin Can your child dump something small such as a raisin or piece of cereal from a small bottle, glass or cup? If she has not had the opportunity to try this, Circle NO. YES NO		For Office Use 90% 75%				
43. One Word Does your child say at least one <i>other</i> word besides "Mama," "Dada" and names of family members or pets? YES NO		14-3 13-2 GM	51. Uses Spoon/Fork Does your child feed himself with a spoon or fork without spilling much? YES NO		19-1 15-3 FMA				
44. Plays Ball If you roll a small ball to your child, can she roll or throw it back to you? If your child only hands the ball to you, or if you have never tried this, circle NO. YES NO		15-3 11-3 PS	52. Runs Can your child run across a room without falling or tripping? YES NO		19-3 17-2 PS				
45. Scribbles Without moving his hand or showing him how to do it, give your child a pencil and see if he will scribble on a piece of paper. If he bangs or mouths the pencil, Circle NO. Circle YES only if he scribbles without help. YES NO		16-1 14-3 FMA	53. Tower of 3 Cubes Can your child stack three or more small blocks on top of each other? If she has never tried this, Circle NO. YES NO		19-3 17-3 GM				
46. Two Words Does your child say 2 or more words <i>other than</i> "Mama," "Dada" and names of family members or pets? YES NO		16-2 14-2 L	54. Six Words Does your child say six or more words <i>other than</i> "Mama," "Dada" and names of family members or pets? YES NO		20-2 17 FMA				
47. Drinks from a Cup Can your child hold a cup or glass by herself and drink from it without spilling much? The cup should not have a spout or lid. YES NO		17 15 PS	55. Kicks Ball Forward Without holding on to anything, can your child kick a small ball (like a tennis ball)? Circle YES only if you have seen your child do this with a <i>small</i> ball. YES NO		21-1 18-3 L				
48. Helps in House Does your child do things to help you, such as picking up his toys or bringing something to you when asked? YES NO		17-1 15-3 PS	56. Removes Garment Can your child take off any of his clothes, such as pajamas (tops or bottoms) or pants? Do not count diapers, hats, socks or shoes. YES NO		22-3 20-1 PS				
49. Three Words Does your child say three or more words <i>other than</i> "Mama," "Dada" and names of family members or pets? YES NO		18 15-3 L							

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Πίνακας 2: Denver Prescreening Developmental test

Δεξιότητες και Ηλικία σε μήνες που το 90% ή το 75% των παιδιών εκτελεί την δεξιότητα, μέχρι την ηλικία των 2 ετών.

ΔΕΞΙΟΤΗΤΑ		Ηλικία σε μήνες που το 90% των παιδιών εκτελεί τη δεξιότητα	Ηλικία σε μήνες που το 75% των παιδιών εκτελεί τη δεξιότητα
Mama/Dada nonspecific	Μαμά / Μπαμπά ασυνείδητα	9	7.3
Pulls to Stand	Σηκώνεται όρθιο μόνο του	9.3	9
Gets to sitting	Έρχεται μόνο του στην καθιστή θέση	9.3	9
Combines Syllables	Συνενώνει συλλαβές	10	7.1
Thumb-Finger Grasp	Συλλαμβάνει με αντίχειρα και δάχτυλα	10	9
Plays Pat-a-Cake	Κάνει παλαμάκια	11.1	10.1
Stands 5 seconds	Στέκεται όρθιο 5"	11.2	10.3
Jabbers	Λέει "τα δικά του"	12	8.1
Indicates Wants (not crying)	Κάνει κατανοητές τις απαιτήσεις του (όχι με κλάμα)	12.3	11
Mama/Dada specific	Μαμά / Μπαμπά συνειδητά	13.1	11
Stands alone	Στέκεται όρθιο μόνο του καλά	13.3	12.2
Puts toy in cup	Τοποθετεί παιχνίδι σε κύπελλο	13.3	12.1
Waves Bye-Bye	Κάνει "γεια σου-γεια σου"	14	9
Stoops and Recovers	Σκύβει και σηκώνεται μόνο του	14.2	13.1
Walks Well	Περπατάει καλά	14.3	13.2
One word	Λέει μία λέξη	15	13.1
Plays Ball	Παιζει μπάλα	15.3	11.3
Scribbles	Μουντζουρώνει	16.1	14.3
Two words	Λέει δύο λέξεις	16.2	14.2
Drinks from a cup	Πίνει από κύπελλο	17	15
Helps in House	Βοηθάει σε σπιτικές δουλειές	17.1	15.3
3 words	Λέει τρεις λέξεις	18	15.3
Dumps Raisin	Άδειάζει σταφίδα από μπουκάλι	19.1	15.3
Uses Spoon / Fork	Χρησιμοποιεί κουτάλι / πιρούνι	19.3	17.2
Runs	Τρέχει	19.3	17.3
Tower of 3 cubes	Κάνει πύργο με 3 κύβους	20.2	17
6 words	Λέει έξι λέξεις	21.1	18.3
Kicks ball forward	Κλωτσάει μπάλα προς τα εμπρός	23	20.3
Removes Garment	Βγάζει τα ρούχα του	23.3	20.1
Combines Words	Συνενώνει λέξεις (φράσεις)	24.1	22.1

**Αναπτυξιακές διαγνωστικές δοκιμασίες
(developmental tests)**

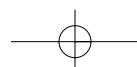
Νεογνά υψηλού κινδύνου για νευροαναπτυξιακά προβλήματα ή παιδιά με μειωμένη απόδοση στις ανιχνευτικές δοκιμασίες προτείνεται να παραπέμπονται για αναπτυξιακές δοκιμασίες στην ηλικία των 2 ετών. Ως δοκιμασία εκλογής προτείνεται το Griffiths Mental Development Scale για το οποίο έγινε πρόσφατα ανανεωμένη έκδοση (Griffiths Mental Development Scale- revised). Το Griffiths test είναι η δοκιμασία που χορηγούνται κυρίως στην Ευρώπη και έχουν εκπαιδευτεί σε αυτό περισ-

σύτερα άτομα σε σχέση με άλλες δοκιμασίες.

Οι τομέας της ψυχοκινητικής εξέλιξης που εξετάζονται στην ηλικία των 2 ετών είναι:

- η αδρή κινητικότητα
- η προσωπικότητα και κοινωνική συμπεριφορά
- η ακοή και ο λόγος
- οπτικοκινητικός συντονισμός
- απόδοση στις δεξιότητες

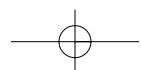
Κάθε τομέας που εξετάζεται βαθμολογείται χωριστά. Υπολογίζεται ένας αναπτυξιακός δείκτης για κάθε τομέα και στο τέλος υπολογίζεται ένας γενικός αναπτυξιακός δείκτης: General Developmental

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΜ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Φόρμα 5: The Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/ Clinical Linguistic & Auditory Milestones Scale (CAT / CLAMS).

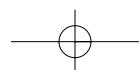
The Capute Scales Scoring Sheet					
Child's name: _____ Sex: ___ M ___ F ___ ID #: _____					
Date of birth: _____ Race: _____ Date of evaluation: _____					
Gestational age (weeks): _____ Age (months): _____ Examiner: _____					
Like how old a child does your child act? _____					
Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale (CLAMS)			Cognitive Adaptive Test (CAT)		
Yes	No	Yes	No		
1 MONTH					
1. Alerts to sound*	R 0.5 ☐	☐	1. Visually fixates momentarily on ring	0.5 ☐	☐
2. Soothes when picked up	R 0.5 ☐	☐	2. Holds chin off table in prone	0.5 ☐	☐
2 MONTHS					
1. Produces social smile*	E 1.0 ☐	☐	1. Visually follows ring horizontally and vertically	0.5 ☐	☐
			2. Holds chest off table in prone	0.5 ☐	☐
3 MONTHS					
1. Makes cooing sounds	E 1.0 ☐	☐	1. Visually follows ring in circle	0.3 ☐	☐
			2. Supports on forearms in prone	0.3 ☐	☐
			3. Responds to visual threat	0.3 ☐	☐
4 MONTHS					
1. Orients to voice*	R 0.5 ☐	☐	1. Keeps hands unfisted	0.3 ☐	☐
2. Laughs aloud	E 0.5 ☐	☐	2. Manipulates fingers	0.3 ☐	☐
			3. Supports on wrists in prone	0.3 ☐	☐
5 MONTHS					
1. Orients to bell laterally*	R 0.3 ☐	☐	1. Pulls down ring	0.3 ☐	☐
2. Makes ah-goo sounds	E 0.3 ☐	☐	2. Transfers an object	0.3 ☐	☐
3. Makes razzing sounds	E 0.3 ☐	☐	3. Regards pellet	0.3 ☐	☐
E = Expressive R = Receptive			*Should be performed by child **May be demonstrated by examiner		
<i>The Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/Clinical Linguistic & Auditory Milestones Scale (CAT/CLAMS) by P.J. Accardo and A.J. Capute. Copyright © 2005 Kennedy Fellows Association. All rights reserved.</i>					
σελίδα 1					

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχοροική παρακολούθηση νεογέννων υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale (CLAMS)		Cognitive Adaptive Test (CAT)	
Yes	No	Yes	No
6 MONTHS			
1. Babbles	^E 1.0 ☐ ☐	1. Obtains cube	0.3 ☐ ☐
		2. Lifts cup	0.3 ☐ ☐
		3. Performs radial rake	0.3 ☐ ☐
7 MONTHS			
1. Orients to bell indirectly (90°)*	^R 1.0 ☐ ☐	1. Attempts to obtain pellet	0.3 ☐ ☐
		2. Pulls out peg**	0.3 ☐ ☐
		3. Inspects ring	0.3 ☐ ☐
8 MONTHS			
1. Uses "dada" nonspecifically	^E 0.5 ☐ ☐	1. Pulls ring by string**	0.3 ☐ ☐
2. Uses "mama" nonspecifically	^E 0.5 ☐ ☐	2. Secures pellet	0.3 ☐ ☐
		3. Inspects bell	0.3 ☐ ☐
9 MONTHS			
1. Orients to bell directly*	^R 0.5 ☐ ☐	1. Uses immature scissor or pincer grasp	0.3 ☐ ☐
2. Uses gesture language	^E 0.5 ☐ ☐	2. Rings bell**	0.3 ☐ ☐
		3. Looks over edge for toy	0.3 ☐ ☐
10 MONTHS			
1. Understands "no"	^R 0.3 ☐ ☐	1. Combines cube and cup**	0.3 ☐ ☐
2. Uses "Dada" specifically	^E 0.3 ☐ ☐	2. Uncovers bell	0.3 ☐ ☐
3. Uses "Mama" specifically	^E 0.3 ☐ ☐	3. Probes pegboard with fingers**	0.3 ☐ ☐
11 MONTHS			
1. Uses one word (other than "Mama" and "Dada")	^E 1.0 ☐ ☐	1. Uses mature overhand pincer grasp	0.5 ☐ ☐
		2. Solves cube under cup**	0.5 ☐ ☐
12 MONTHS			
1. Follows one-step command with gesture	^R 0.5 ☐ ☐	1. Releases one cube in cup**	0.5 ☐ ☐
2. Uses two-word vocabulary	^E 0.5 ☐ ☐	2. Makes crayon mark**	0.5 ☐ ☐

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΜ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

**Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale
(CLAMS)**

**Cognitive Adaptive Test
(CAT)**

Yes No

Yes No

14 MONTHS

1. Uses three-word vocabulary	E 1.0 ☐	☐	1. Solves glass frustration	0.6 ☐	☐
2. Produces immature jargoning	E 1.0 ☐	☐	2. Solves in/out with peg**	0.6 ☐	☐
			3. Solves pellet/bottle with demonstration**	0.6 ☐	☐

16 MONTHS

1. Uses 4-6-word vocabulary	E 1.0 ☐	☐	1. Solves pellet/bottle spontaneously	0.6 ☐	☐
2. Follows one-step command without gesture	R 1.0 ☐	☐	2. Places round block in formboard**	0.6 ☐	☐
			3. Imitates scribble**	0.6 ☐	☐

18 MONTHS

1. Produces mature jargoning	E 0.5 ☐	☐	1. Places 10 cubes in cup**	0.5 ☐	☐
2. Uses 7-10-word vocabulary	E 0.5 ☐	☐	2. Solves round block in formboard reversed	0.5 ☐	☐
3. Points to one picture*	R 0.5 ☐	☐	3. Scribbles spontaneously with crayon	0.5 ☐	☐
4. Identifies two or more body parts*	R 0.5 ☐	☐	4. Completes pegboard spontaneously**	0.5 ☐	☐

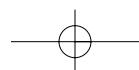
21 MONTHS

1. Uses 20-word vocabulary	E 1.0 ☐	☐	1. Obtains object with stick**	1.0 ☐	☐
2. Uses two-word phrases	E 1.0 ☐	☐	2. Solves square in formboard	1.0 ☐	☐
3. Points to two pictures*	R 1.0 ☐	☐	3. Makes tower of three cubes**	1.0 ☐	☐

24 MONTHS

1. Uses 50-word vocabulary	E 1.0 ☐	☐	1. Attempts to fold paper**	0.7 ☐	☐
2. Follows two-step commands	R 1.0 ☐	☐	2. Makes a horizontal four-cube train**	0.7 ☐	☐
3. Uses two-word sentences	E 1.0 ☐	☐	3. Imitates stroke with crayon**	0.7 ☐	☐
			4. Completes formboard	0.7 ☐	☐

σελίδα 3

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

**Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale
(CLAMS)**
**Cognitive Adaptive Test
(CAT)**

	Yes	No	Yes	No
30 MONTHS				
1. Uses pronouns appropriately	E 1.5 ☐	☐	1. Makes horizontal-vertical stroke with crayon**	1.5 ☐ ☐
2. Understands concept of "one"*	R 1.5 ☐	☐	2. Completes formboard reversed	1.5 ☐ ☐
3. Points to seven pictures*	R 1.5 ☐	☐	3. Folds paper with definite crease**	1.5 ☐ ☐
4. Repeats two digits forward*	E 1.5 ☐	☐	4. Makes train with chimney**	1.5 ☐ ☐
36 MONTHS				
1. Uses 250-word vocabulary	E 1.5 ☐	☐	1. Makes three-cube bridge**	1.5 ☐ ☐
2. Uses three-word sentences	E 1.5 ☐	☐	2. Draws circle**	1.5 ☐ ☐
3. Repeats three digits forward*	E 1.5 ☐	☐	3. Names one color	1.5 ☐ ☐
4. Follows two-step prepositional commands*	R 1.5 ☐	☐	4. Draws a person with head plus one other body part	1.5 ☐ ☐

Reliability of informant (circle one): Unreliable Reliable

CLAMS Score (Language)**CAT Score** (Visual motor)

$$\begin{array}{ll}
 \text{_____ Basal age} & \text{_____ Ceiling age} \\
 + & \\
 \text{_____ Sum of points for additional successes} & \\
 = & \\
 \text{_____ Age-equivalent} & \\
 \div & \\
 \text{_____ Chronological age} & \\
 \times 100 & \\
 = & \\
 \text{_____ CLAMS DQ} & \\
 \\
 \text{_____ Receptive language ceiling age} & \\
 \text{_____ Expressive language ceiling age} &
 \end{array}
 \begin{array}{ll}
 \text{_____ Basal age} & \text{_____ Ceiling age} \\
 + & \\
 \text{_____ Sum of points for additional successes} & \\
 = & \\
 \text{_____ Age-equivalent} & \\
 \div & \\
 \text{_____ Chronological age} & \\
 \times 100 & \\
 = & \\
 \text{_____ CAT DQ} &
 \end{array}$$

Capute Scales Score (Full-Scale DQ/FSDQ)

CLAMS DQ _____ + CAT DQ _____ = _____ ÷ 2 = _____ FSDQ

The Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale (CAT/CLAMS)
by P.J. Accardo and A.J. Capute. Copyright © 2005 Kennedy Fellows Association. All rights reserved.

P A U L · H.
BROOKES
PUBLISHING CO.®
www.brookespublishing.com

Paul H. Brookes Publishing Co., Inc.
P.O. Box 10624
Baltimore, Maryland 21285

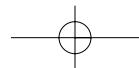
Printed in the U.S.A.

ISBN 1-55766-813-2

9 0 0 0 0

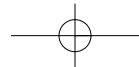
9 781557 668134

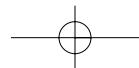

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Όραση	Φυσιολογική όραση Φυσιολογική όραση με διόρθωση Μειωμένη όραση, δεν διορθώνεται πλήρως με διορθωτικούς Φακούς Τύφλωση ή βλέπει μόνο φως και με τα 2 μάτια Τύφλωση ή βλέπει μόνο φως με το 1 μάτι
Στραβισμός	Όχι Ναι
Ακοή	Φυσιολογική Μειωμένη (Δεξιάdecibels, Αριστερά....decibels) Μειωμένη, χρειάζεται ακουστικά βαρηκούτας
Ομιλία Αντίληψη	Φυσιολογική Αδυναμία να αντιληφθεί μία λέξη εξω από μία γνώριμη κατάσταση (out of familiar context) Αδυναμία να αντιληφθεί μία λέξη που αντιστοιχεί σε αντικείμενο που βρίσκεται στον χώρο (in cued situation)
Έκφραση	Πρόταση 2 λέξεων – πολλές μεμονωμένες λέξεις Μεμονωμένες λέξεις μόνο, λεξιλόγιο > 10 λέξεων Λεξιλόγιο < 10 λέξεων Αδυνατεί να παράγει > 5 αναγνωρίσιμους ήχους Δεν παράγει φθόγγους
Γενική κατάσταση της υγείας	
Γαστρεντερικά/σιτιστικά	
προβλήματα	κανένα Ειδική δίαιτα Γαστροστομία Σίτιση με ρινογαστρικό καθετήρα Παρεντερική διατροφή Άλλο
Αναπνευστικά	
προβλήματα	κανένα Ναι (ενώ δεν είναι υπό χρόνια αγωγή) Ναι (υπό χρόνια αγωγή) Χρήση οξυγόνου> 1 ώρα την ημέρα Τραχειοστομία Άλλα
Νεφρική δυσλειτουργία	Όχι Ναι- Δεν χρειάζεται χρόνια θεραπεία Ναι- Χρειάζεται θεραπεία με φάρμακα ή δίαιτα Ναι- Θεραπεία με περιτοναϊκή διϋλιση
σελίδα 2	

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΜ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Θεραπευτική υποστήριξη (σημειώνονται όλες οι θεραπείες)

Έχει παραπεμφθεί Είχε κάνει θεραπείες Υπό θεραπείες

Φυσιοθεραπεία

Εργοθεραπεία

Λογοθεραπεία

Ειδική εκπαίδευση

Ψυχολογική υποστήριξη

Άλλα

Περιγραφή.....

Αναπτυξιακή εξέλιξη

Εάν έχει γίνει μία σταθμισμένη δοκιμασία, αναφέρετε τα αποτελέσματα

Test:.....

Χρονολογική ηλικία στο test (μήνες) :.....

Αναπτυξιακή ηλικία στο test (μήνες) :.....

Είναι η ψυχοκινητική ανάπτυξη του παιδιού φυσιολογική;

Nαι

Όχι

Είναι πιθανόν το παιδί να χρειαστεί ειδική εκπαίδευση;

Nαι

Όχι

Σημειώστε εάν υπάρχουν συγγενείς ανωμαλίες ή διαταραχές

.....

Νευρολογική εξέταση

Φυσιολογική;

Nαι

Όχι

Εγκεφαλική παράλυση;

Nαι

Όχι

Τύπος;

Διπληγία

Τετραπληγία

Ημιπληγία

Δυστονία

Υποτονία

Μεικτού τύπου

Άλλη

Άλλα συνυπάρχοντα νευρολογικά προβλήματα

Όχι

(π.χ υδροκέφαλος με/χωρίς shunt)

Nαι

Ακοή: Τύπος βαρηκοΐας

Αγωγής

Νευροαισθητηριακή

Μεικτή

Όραση: Αιτία μειωμένης όρασης.....

Άλλα νευρολογικά προβλήματα.....

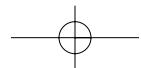
.....

Σημείωση: Κριτήρια σοβαρής ανικανότητας στην ηλικία των 2 ετών

Συγγενείς ανωμαλίες

Κάθε συγγενής ανωμαλία που εμποδίζει την απόδοση στις καθημερινές δραστηριότητες

σελίδα 3

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Νευροκινητική λειτουργικότητα του παιδιού

Αδυναμία να καθίσει

Αδυναμία να χρησιμοποιεί τα χέρια του για να φάει μόνο του

Αδυναμία να ελέγχει τις κινήσεις της κεφαλής χωρίς υποστήριξη ή έλλειψη ελέγχου της κεφαλής

Σπασμοί

Σπασμοί >1/μήνα παρά την αντισπασμωδική αγωγή

Ακοή

Βαρηκοΐα παρά την χρήση ακουστικών βαρηκοΐας

Επικοινωνία

Αδυναμία να αντιληφθεί το νόημα μιας λέξης (in cued situation)

Αδυναμία να παράγει >5 αναγνωρίσιμους ήχους ή αδυναμία να παράγει φθόγγους (vocalisation)

Όραση

Τύφλωση ή βλέπει μόνο φως

Γνωστικές λειτουργίες

Περίπου 12 μήνες πάνω στα 2 χρόνια ή περισσότερο

Περισσότερο από 3 σταθερές αποκλίσεις σε σταθιμοποίησης δοκιμασίες

Άλλες φυσικές (disability)

Αναπνευστικές

Χρειάζεται συνεχώς οξυγονοθεραπεία

Χρειάζεται μηχανική υποστήριξη της αναπνοής

Γαστρεντερική λειτουργία

Χρειάζεται σίτιση με ρινογαστρικό καθετήρα

Χρειάζεται παρεντερική διατροφή

Νεφρική λειτουργία

Χρειάζεται περιτοναϊκή διύλιση

Ανάπτυξη

Υψος ή βάρος περισσότερο από 3 σταθερές αποκλίσεις κάτω από το μέσο για την ηλικία

σελίδα 4

quotient (DQ). Σύμφωνα με τη στάθμιση της δοκιμασίας, ως μέσος γενικός αναπτυξιακός δείκτης ορίζεται το 100 και οι σταθερές αποκλίσεις ± 11 . Η δοκιμασία μπορεί να χρηγηθεί μόνο από άτομα τα οποία έχουν περάσει ειδική εκπαίδευση και έχουν πάρει επάρκεια πάνω στη χρήση του τεστ.

14. Κατάσταση υγείας και λειτουργικότητας νεογνών υψηλού κινδύνου στα 2 χρόνια ζωής. Πρόταση εκτίμησης του νεογνού υψηλού κινδύνου στα 2 χρόνια (Μπούζα Ε.) 82-83

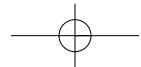
Συμπερασματικά, από τις παραπάνω εισηγήσεις, προτείνεται για την εκτίμηση του νεογνού υψηλού

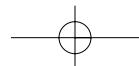
κινδύνου στα 2 χρόνια:

-Νευρολογική εξέταση (Dubowitz) από νεογνολόγο ο οποίος έχει εκπαιδευτεί στην παραπάνω μέθοδο.

-Αναπτυξιακή ανιχνευτική εκτίμηση (Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/ Clinical Linguistic & Auditory Milestones Scale (CAT/CLAMS)) από νεογνολόγο ο οποίος έχει εκπαιδευτεί στην παραπάνω μέθοδο.

Σε περίπτωση που η ανιχνευτική δοκιμασία είναι παθολογική, το παιδί παραπέμπεται για διαγνωστική αναπτυξιακή εκτίμηση (Griffiths test) σε αναπτυξιακό παιδίατρο ή παιδίατρο με γνώσεις και επάρκεια στη δοκιμασία αυτή.

Μετά από την εκτίμηση των παιδιών, συμπληρώνεται το ερωτηματολόγιο καταγραφής της κατάστασης της υγείας και λειτουργικότητας νεογνών υψηλού κινδύνου στα 2 χρόνια ζωής.

Προτείνεται ερωτηματολόγιο που αφορά την κατάσταση υγείας και λειτουργικότητας νεογνών υψηλού κινδύνου στα 2 χρόνια ζωής για την συλλογή στοιχείων που αφορούν τη γενική κατάσταση της υγείας του παιδιού και την νευροαναπτυξιακή του κατάσταση (Regional Developmental Follow up audit. Health status at two years Corrected age M. Weindling, University of Liverpool, UK) (φόρμα 6).

15. Διάγνωση της εγκεφαλικής παράλυσης (Σκοντέλη E.)⁸⁴⁻⁸⁸

Ως εγκεφαλική παράλυση ορίζεται μια ομάδα στατικών αλλά κλινικά μεταλλασσόμενων εγκεφαλοπαθειών της πρώτης παιδικής ηλικίας λόγω προγεννητικών ανωμαλιών ή περιγεννητικής βλάβης στον αναπτυσσόμενο εγκέφαλο που εκφράζεται κλινικά σαν μόνιμη διαταραχή της στάσης και κίνησης με συχνά και ποικίλα συνοδά νευροαναπτυξιακά προβλήματα. Κατατάσσεται σε σπαστική, δυσκινητική, μικτή και αταξική. Η σπαστική κατατάσσεται σε τετραπληγία, διπληγία, τριπληγία και ημιπληγία ανάλογα με τη συμμετοχή των άκρων.

Υπάρχει κλινική κλίμακα ποσοτικής αξιολόγησης της αδρής κινητικής λειτουργικότητας/ δυσλειτουργίας ενός παιδιού με εγκεφαλική παράλυση ανάλογα με την ηλικία του: Gross Motor Function Classification System for Cerebral Palsy- GMFCS (Palisano R et al, Dev Med Child Neurol 1997). (φόρμα 7). Πρόσκειται για ένα σύστημα ταξινόμησης της αδρής κινητικής λειτουργίας των παιδιών με εγκεφαλική παράλυση και βασίζεται στην κίνηση που ξεκινά αυθόρυμμα μόνο του το παιδί με ιδιαίτερη έμφαση στην καθιστή θέση (έλεγχος κορμού) και τη βάδιση. Βαθμολογείται σε απλή αριθμητική κλίμακα μεταξύ επιπέδου I (ανεξάρτητη βάδιση) έως επιπέδου V (πλήρως εξαρτώμενη κινητικότητα). Οι διαφορές στη κινητική λειτουργία μεταξύ των διαφόρων επιπέδων βασίζονται στους λειτουργικούς περιορισμούς, την ανάγκη υποστηρικτικής τεχνολογίας συμπεριλαμβανομένων και των βοηθημάτων μετακίνησης και σε μικρότερο βαθμό στην ποιότητα της κίνησης. Στόχος είναι να καθοριστεί ποιό επίπεδο αντιπροσωπεύει καλύτερα τις παρούσες δυνατότητες και περιορισμούς των κινητικών λειτουργιών του παιδιού. Δεν λαμβάνονται υπόψη συνοδά προβλήματα (π.χ. νοητικά, αισθητηριακά). Το κείμενο της παραπάνω αξιολόγη-

σης έχει αποδοθεί επιστημονικά στα Ελληνικά από το νευρολογικό τμήμα του Νοσοκομείου Παίδων Πεντέλης.⁸⁵

Η διάγνωση της εγκεφαλικής παράλυσης βασίζεται στην κλινική διαπίστωση διαταραχών του μικρού τόνου, των αρχεγόνων αντανακλαστικών, της στάσης και κίνησης καθώς και στην παρουσία ακουσίων παθολογικών κινήσεων που επιμένουν πέραν του 1ου χρόνου ζωής και προκαλούν σαφή και εμμένουσα κινητική δυσλειτουργία έκτοτε που μπορεί να εξελιχθεί σε μόνιμη κινητική αναπηρία.

Σε σχέση με τα χρονικά περιθώρια διάγνωσης της εγκεφαλικής παράλυσης:

- τον 1ο χρόνο ζωής γίνεται ο κλινικός διαχωρισμός σε ύποπτο, πολύ ύποπτο και παθολογικό. Γίνεται καταγραφή των συνοδών προβλημάτων (ακοή, οραση, νοημοσύνη, κρίσεις «Έ»). Αρχίζει πρώιμη παρέμβαση με Baby Bobath-NDT.

- Τον 2ο χρόνο (18-24 μηνών) γίνεται η ασφαλής διάγνωση για όλες τις μορφές, σαφής αξιολόγηση των συνοδών προβλημάτων, αξιολόγηση της κινητικής λειτουργικότητας (GMFCS-CP). Επίσης προγραμματισμός θεραπευτικού προγράμματος φυσιοθεραπείας, εργοθεραπείας και άλλες παρεμβάσεις. Επίσης γίνεται η εκτενής ενημέρωση των γονέων.

- Τον 3ο χρόνο γίνεται η σίγουρη διαπίστωση της αναπηρίας, η διάγνωση των ηπιότερων μορφών, η αξιολόγηση της κινητικής λειτουργικότητας (GMFCS-CP), η πλήρης καταγραφή των συνοδών προβλημάτων, η πρόσταση εντατικών θεραπευτικών /εκπαιδευτικών προγραμμάτων παρέμβασης σε όλους τους τομείς (φυσιοθεραπεία, εργοθεραπεία, λογοθεραπεία, ημερήσιο πρόγραμμα). Σε αυτήν την ηλικία αρχίζουν άλλες παρεμβάσεις δύπως αλλαντική τοξίνη, νάρθηκες.

Προτείνεται φόρμα καταγραφής της εγκεφαλικής παράλυσης στην οποία συλλέγονται όλα τα στοιχεία της παραπάνω αξιολόγησης (φόρμα 8).

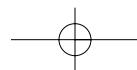
16. Πρώιμη παρέμβαση-Φυσιοθεραπεία (Βενιζέλου Δ.)⁸⁹⁻⁹¹

Η φυσιοθεραπεία είναι αναπόσπαστο μέρος της παρέμβασης και αντιμετώπισης των νεογνών υψηλού κινδύνου.

A) Παρέμβαση στη MENN

Η παρέμβαση του φυσιοθεραπευτή ξεκινά από την MENN

1. Συμβουλεύει για τη σωστή τοποθέτηση του πρόσωπου νεογνού σε θέσεις που βοηθούν στη κινητική του εξέλιξη (positioning). Η συνηθισμένη θέση των

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ωμάδα Follow Up

Φόρμα 7: Κλινική Κλίμακα Ποσοτικής Αξιολόγησης της Αδορής Κινητικής Λειτουργικότητας/ Δυσλειτουργίας ενός παιδιού με εγκεφαλική παράλυση ανάλογα με την ηλικία του: Gross Motor Function Classification System for Cerebral Palsy- GMFCS (Palisano R et al, Dev Med Child Neurol 1997).

This work has been supported in part by the Easter Seal Research Institute and the National Health Research and Development Program.

Distribution by the Gross Motor Function Classification System for Cerebral Palsy has been made possible by a grant from the United Cerebral Palsy Research and Educational Foundation, USA

Creative Design: Dawn Whitwell

Me tην εγγενή χρονία της Alvia S.A.

Can Child Center for Childhood Disability Research (formerly Neurodevelopmental Clinical Research Unit)

McMaster University Faculty of Health 183 4K1 CANADA
Tel: (905) 525-9140 Ext 27850 Fax: (905) 524-0069 E-mail: canchild@ths.mcmaster.ca
Website: www.ths.mcmaster.ca/canchild/

EIΣΑΓΩΓΗ - ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ

To GMFCS άνωτρα ταξιδώστερης σύρραγκης κωνιτικής λειτουργίας παιδιών με εγκεφαλική πρόβλημα βρίσκεται στην κίνηση που έχειν αυθερέψη μόνο του τα παιδιά με ιδιαίτερη έμφαση στην κάθιση θέση (έλεγχος κορμού) και την βάδηση. Όπων ορίζεται το 5 επίπεδο του ουσιαστικού ταξιδώστερης, το πρωτότυπο κατόπιν ήταν ότι οι διαφορές στην κώνιτη λειτουργία μετεξήγαν την διαφορά των επιπέδων πρέπει να είναι κλωνική σημασία. Οι διαφορές στην κώνιτη λειτουργία μεταξύ των διαφοράδων βασίζονται στους λειτουργικούς περιορισμούς, την ανάγκη υποστηρικτικής τεχνολογίας, συμπεριλαμβανομένων και των βοηθημάτων μετακίνησης (ήπιες περιπομπής, βαπτήριες και υπαποστονία) και της μετακίνησης με την βοήθεια «προσχών». Το επίπεδο 1 περιλαμβάνει παιδιά με νευρο-κινητικές ανικανότητες των οποίων οι λειτουργικοί περιορισμοί είναι λιγότεροι από αυτούς που τυπικά απονοούνται στην παιδία με εγκεφαλική πρόσληψη, και περιθύει σε αυτά που παρόμοια έχουν διάταξη «έλογχος εγκεφαλικής διαλειτουργίας» ή «εγκεφαλικής παράστασης ελάχιστης βαρύτητας». Επάντι οι διαφορές μεταξύ των επιπέδων 1 και 2 δεν είναι τόσο εμφανείς ότι οι διαφορές μεταξύ των επιπέδων 2 και 3 δεν είναι για την άποψη μικρότερη των 2 επάντι.

Στόχος είναι να καθοριστεί ποιο επίπεδο αντιπροσωπεύει καλύτερα τις παρούσες θυμότητες και περιορισμούς των κινητικής λειτουργίας του παιδιού. Έφεση δίνεται στη συνήθη επίδειξη του παιδιού στα απτή, το γαλεό και στην κονιότητα. Είναι, αποτέλεσμα, η σημαντική τα παιδί να ταξιδεύει θέσεις της συνηθείστετης του επίδειξης (δη βάσει της καλύτερης) και δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνονται κροκες σχετικά με την πρόσθια. Ωμημένης ότι στόχος είναι η ταξιδώση της περιορός αρδής κινητικής λειτουργίας του παιδιού και ότι να επιστρέψει η ποιότητα της κίνησης ή η διανοτικής βελτίωσης!

Η περιγραφή των 5 επιπέδων γίνεται με την ερεύνα κάτιον και δεν προτίθεται να αναφερθεί σε ολές τις λειτουργικές δραστηριότητες καθώς ποιόνια. Για παράδειγμα, ένα νήπιο με ημιτηλίγια που δεν μπορεί να υποκυπώσει με τα χέρια και γόνατα αλλά κατά τα άλλα ταριχεύει με την περιορισμό του επιπέδου 1. Πρέπει να τολμηρώσει στο επίπεδο 1. Η κιλίμακα είναι ανοιχτολογική αλλά ο αποταμισμός μεταξύ των επιπέδων δεν είναι εάν, ούτε τα παιδιά με εγκεφαλική παράσταση κατανέμονται είδους στο 5 επίπεδο. Δίνεται μια περήφανης των διαδρομών μεταξύ των επιπέδων ανά ζεύγη για την διεύκλισην του καθορισμού του επιπέδου στο οποίο πιο πολύ ταριχεύει τη παρούσα αρδή κινητική λειτουργία του παιδιού.

Ο τίτλος σε κάθε επίπεδο αντιπροσωπεύει το μέγιστο επίπεδο της κινητικής που το οπιό ανυπέβαλτο να πετύχει το παιδί στην ηλικία των 6-12 τάρων. Αναγνωρίζομε ότι η η ταξιδώση της κινητικής λειτουργίας βρέπεται από την ηλικία, εδών, κατά την πνηματική και πρώιμη ποιότητα ηλικία. Ετοι με κάθε επίπεδο δύνανται ξεχωριστές περιγραφές για τις διαφορετικές ηλικιούς ζωές των παιδιών. Οι λειτουργικές κινητότητες και περιορισμοί για κάθε ηλικιού ζωή ακόπτη έχουν να χρησιμοποιούνται σαν κανόνες εντυπώσεων γραμμών, δεν περιλαμβάνουν το σύνολο των λειτουργικών κινητότητων και περιορισμών του παιδιού, δεν είναι κανόνες. Τα μικρότερα των 2 επίπεδων είναι είσιτο πρόσωπο πρέπει να ταξιδεύουν μαζί με την ηλικία τους διαθέτοντας.

Έχει γίνει προσπάθεια να τονισθεί η λειτουργικότητα των παιδιών και όχι οι περιορισμοί. Επάν την γεννητική αρχή η σύρραγκη λειτουργία των παιδιών που είναι κάνων τις λειτουργίες που περιγράφονται σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο θα ταξιδεύει είτε σε αυτό επάν στο πάνω από αυτό επίπεδο. Αντίθετα η αρδή κινητική λειτουργία των παιδιών που δεν είναι κάνων να κάνουν τις λειτουργίες που περιγράφονται σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο πειθανότατα θα ταξιδεύουν στο κάτω από αυτό επίπεδο.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΑΔΡΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ

GROSS MOTOR FUNCTION CLASSIFICATION SYSTEM FOR CEREBRAL PALSY

Robert Palisano
Peter Rosenbaum
Stephen Walter
Dianne Russell
Ellen Wood
Barbara Galuppi

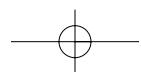
Επιστημονική απόδοση στα ελληνικά:

Αντιγόνη Παπαδασαλίδη
Χριστίνα-Αναστασία Ραπιδή¹
Κωνσταντίνα Πετροπούλου²

Νευρολογική Τρίτη
Νοσοκομείου Παίδων «Πεντέλη»
E.J.A.P.
Β. Καζα
Ανακτορείο
Ε. Ι. Α. Π.

Πριν τη χρήση της κλίμακας παρακαλούμε να προηγηθεί η αναγνώση των οδηγών χρήσης στην πιστή ακελεία

Reference: Dev Med Child Neurol 1997; 39:214-223
© 1997 Neurodevelopmental Clinical Research Unit (NCRU)
(NCRU is now CanChild Centre for Childhood Disability Research)

προώρων είναι με έκταση των άκρων που οδηγεί συχνά σε ανώμαλο τόνο- υπερτονία στους ώμους και τους μηδούς. Οδηγίες για σωστή τοποθέτηση του νεογνού κατά τη νοσηλεία του: Τοποθέτηση στη πρηνή θέση ή το πλάι με τα άκρα σε κάμψη. Το νεογνό παραμένει σε αυτή τη θέση με τη χρήση «φωλιάς».

2. σε νεογνά με ανώμαλη νευρολογική εξέταση, η παρέμβαση της φυσιοθεραπείας αρχίζει μόλις η γενική κατάσταση του παιδιού ομαλοποιηθεί. Η παρέμβαση μπορεί να έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα για τον χειρισμό του νεογνού κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του τόσο στο νοσηλευτικό προσωπικό όσο και στους γονείς. Πριν την έξοδο γίνεται επαφή με τους γονείς για συνέχιση της φυσιοθεραπευτικής βοήθειας και μετά την έξοδο από το νοσοκομείο με συστάσεις, επαναξιολόγηση και καταγραφή της κινητικής συμπεριφοράς του νεογνού.

B) Συμμετοχή στο Follow up

Ο φυσιοθεραπευτής συνιστάται να συμμετέχει στα ιατρεία του Follow up, να παρευρίσκεται κατά τη νευρολογική αξιολόγηση, να αξιολογεί το παιδί και να παρέμβαινε. Η κύρια αξιολόγηση και φυσιοθεραπευτική προσέγγιση των βρεφών ξεκινά συνήθως στον 3ο μήνα διορθωμένη ηλικία Τομείς που αξιολογούνται: η ανταπόκριση στο περιβάλλον και τα ερεθίσματα, αντανακλαστικά, αντιδράσεις προσανατολισμού, μυϊκός τόνος, στάση και κίνηση και σχέση μητέρας παιδιού. Στόχος της φυσιοθεραπευτικής παρέμβασης είναι η αναχαίτιση παθολογικών προτύπων και η διευκόλυνση της φυσιολογικής κινητικότητας. Ανάλογα με τις ανάγκες δίνονται οδηγίες για θέσεις και χειρισμούς, υποδείξεις προγράμματος ασκήσεων ή συστηματικό πρόγραμμα. Προτείνεται η νευροαναπτυξιακή αγωγή κατά Bobath που εφαρμόζεται σε όλες τις ηλικίες.

Η μέθοδος BOBATH ή Νευροαναπτυξιακή Αγωγή είναι διεθνώς αναγνωρισμένη μέθοδος που εφαρμόζεται σε περιπτώσεις εγκεφαλικής παράλυσης και γενικά σε περιπτώσεις εγκεφαλικής δυσλειτουργίας ή ανωριμότητας.

Σκοπός της θεραπευτικής αγωγής είναι η αναστολή της μη φυσιολογικής αντανακλαστικής δραστηριότητας, ώστε να επιτευχθεί φυσιολογικότερος μυϊκός τόνος και η διευκόλυνση των φυσιολογικών προτύπων κίνησης.

Βασίζεται στην λεπτομερή αρχική εκτίμηση και συχνές επαναξιολογήσεις. Ανταποκρίνεται στις ιδιαίτερες ανάγκες του κάθε παιδιού σε κάθε στάδιο της θεραπείας. Αντιμετωπίζει το παιδί σαν σύνολο και ιδιαίτερη προσωπικότητα και όχι σαν μεμονω-

μένο μέλος. Αναπόσπαστο μέρος της θεραπείας είναι και η ενεργή συμμετοχή της οικογένειας στο πρόγραμμα.

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ - ΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

Ενώ τα πιο σοβαρά νευροαναπτυξιακά προβλήματα διαγνωνώσκονται στη βρεφική ηλικία, καθώς το παιδί μεγαλώνει και αυξάνονται οι απαιτήσεις εμφανίζονται σε μεγαλύτερη συχνότητα ηπιότερες δυσλειτουργίες.

Στα πλαίσια των προγραμμάτων διαχρονικής παρακολούθησης το παιδί εξετάζεται στην ηλικία των 4 ετών από τους νεογνολόγους και παραπέμπεται για περαιτέρω έλεγχο

-Όταν υπάρχει βεβαομένο ιστορικό όπως βάρος γέννησης < 1000g ή εγκεφαλικές βλάβες

-Όταν υπάρχουν από την εξέταση των 2 ετών παθολογικά ευρήματα ή υπόνοιες για πιθανά ηπιότερα προβλήματα

-Όταν διαπιστώνονται από τον νεογνολόγο στην εξέταση των 4 ετών παθολογικά ευρήματα ή υπόνοιες για πιθανά ηπιότερα προβλήματα

Όλες οι προτεινόμενες δοκιμασίες γίνονται από εξειδικευμένα άτομα (αναπτυξιακό παιδίατρο, ψυχολόγο, λογοθεραπευτή κ.α) και πολλές από αυτές απαιτούν περαιτέρω εκπαίδευση και πιστοποίηση.

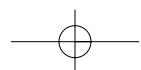
17. Νευρολογική εξέταση για την ανεύρεση σημείων ελάσσονος εγκεφαλικής διαταραχής σε νεογνά υψηλού κινδύνου κατά Touwen.

(Παπαβασιλείου Α.)⁹²⁻⁹⁸

Για τα παιδιά με υπόνοια για ήπιες νευρολογικές διαταραχές, προτείνεται η νευρολογική εξέταση κατά Touwen (Touwen BCL.Examination of the child with minor neurologic dysfunction. Clinics in Developmental Medicine, No 71. London:Spastics International Medidel Publications.1979) που είναι μία από τις ευρύτερα χρησιμοποιούμενες δοκιμασίες για διαχρονική παρακολούθηση παιδιών με υψηλό κινδύνο για ελάσσονες εγκεφαλικές δυσλειτουργίες. Είναι ευαίσθητη στην ανίχνευση διαταραχών τις οποίες δεν εντοπίζει η κλασική νευρολογική εξέταση.

Προτείνεται για την εκτίμηση παιδιών υψηλού κινδύνου στην ηλικία των 4 ετών, όπως και σε παιδιά με φτωχή σχολική επίδοση στην ηλικία των 8 ετών. Δύσκολα χρησιμοποιείται λόγω της αυξημένης διάρκειας και της πολυπλοκότητας της. Για τον λόγο αυτό χρησιμοποιείται σε επιλεγμένους πληθυσμούς ή για ερευνητικούς λόγους.

Η εξέταση περιλαμβάνει ένα σύνολο 63 σημείων,

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Φόρμα 8: Φόρμα Καταγραφής Εγκεφαλικής Παράλυσης

ΦΟΡΜΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ Ε.Π.

ΟΝΟΜΑ: ΗΜ. ΓΕΝ.:

Δ/ΣΗ:

ΤΗΛ.:

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ:

ΠΑΙΔΟΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ:

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ:

ΘΕΡΑΠΕΥΤΕΣ:

Πολύδυμος κύηση NAI OXI Σειρά

Ωριμ. κύησης GA: Εβ. Βάρος γεν.

Περιγεννητικές επιπλοκές NAI OXI ΤΛΑΜ: Περιγεννητική εγκεφαλοπάθεια: N O

Τύπος κατά SARNAT (1) (2) (3)

Νεογνικοί σπασμοί N O U/S: οξύαιχμη διαγραφή ελίκων/ οίδημα αύξηση ηχογένειας αιμορραγία IVH ενδοπαρεγχ. αιμάτωμα

Άλλα :

ΠΡΟΩΡΟ: U/S: IVH/PVH grade: ΔΕ AP Μεθαιμορ. υδροκέφαλος: N O SHUNT: N O PVL: grade ΔΕ AP

Άλλα :

ΝΕΥΡΟΛ. ΕΞ. ΕΞΟΔΟΥ: ΦΥΣ. ΥΠΟΠΤΗ ΠΑΘΟΛ.

NEYP. ΕΞ. 4 M.

NEYP. ΕΞ. 6 M

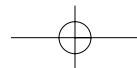
NEYP. ΕΞ. 12 M.

ΗΜΕΡΟΜ. ΔΙΑΓΝΩΣΗΣ:

Πιθανή αιτιολογία/ες:

Τύπος: Σπαστική, Δυσκιν. Μικτή Αταξική Άλλη

Σωματοτοπογραφική κατανομή:

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ ΤΟΜ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

ΣΥΝΟΔΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Νοητ. υστέρηση: N O Griffith's 2 ετών

Όρασης

Ακοής

Κρίσεις «Ε»: Βρεφ. σπασμοί:
Σπασμοί με πυρετό:
Εστιακές κρίσεις

Αγωγή:

Προβλήματα σίτισης:

Μικροκεφαλία: N O

Σωματικής αύξησης: N O

X-ray ισχίων N O

ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 2 ΕΤΩΝ

	N	O	
Στηρίζει το κεφάλι	☐	☐	
Κάθεται με υποστήριξη	☐	☐	
Κάθεται ανεξάρτητο	☐	☐	
Ρολλάρει άμφω	☐	☐	GMFCS-CP
Έρπει στην κοιλιά	☐	☐	
Μπουσουλάει στα 4	☐	☐	level I
Πιάνεται, σηκώνεται	☐	☐	level II
Κάνει βήματα στα έπιπλα	☐	☐	level III
Ορθοστατεί με βοήθεια	☐	☐	level IV
Ορθοστατεί μόνο του	☐	☐	level V
Βαδίζει με βοήθεια	☐	☐	
Βαδίζει ανεξάρτητα	☐	☐	

ΝΟΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ: Griffith's ή Bayley's

Πρώιμη παρέμβαση: Πότε άρχισε

Τύπος Φ/Θ:

Συχνότητα:

Ε/Θ: Πότε:

Λ/Θ Πότε:

ΕΥΡΗΜΑΤΑ MRI: Ημερομ.

ΗΕΓ: Ημερομ.

3 ΕΤΩΝ: Λειτουργική κατάσταση

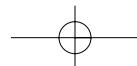
- Κινητική
- Νοητική κατάσταση
- Επικοινωνία-λόγος

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Νάρθηκες νύχτας, νάρθηκες ημέρας, ειδικό κάθισμα, πελματάκια ορθοστάτης περιπατητήρας τρίποδας πατερίτσες

ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

- Αλλαντοτοξίνη A, Ορθοπ. χειρουργείο

χωρισμένων σε 10 κατηγορίες: αισθητικοκινητικότητα, στάση του σώματος, ισορροπία του κορμού, συντονισμός των κινήσεων των άκρων, λεπτή κινητικότητα, ύπαρξη δυσκινησίας, αδρή κινητικότητα, ποιότητα κινήσεων, ύπαρξη συζυγών κινήσεων και έλεγχο των κρανιακών νεύρων. Για την πρωκτική εφαρμογή της εξέτασης, τα σημεία που εξετάζονται είναι ομαδοποιημένα ώστε το παιδί να εξετάζεται σε 4 στάσεις: καθιστή, όρθια, ξαπλωμένη και στη βάδιση. Ο τρόπος που γίνεται η εξέταση περιγράφεται με λεπτομέρεια στο Clinics in Developmental Medicine 1979⁹⁷ όπου δίνονται και κάποιες οδηγίες για το τι θεωρείται φυσιολογικό σε κάθε ηλικία. Δεν υπάρχουν φυσιολογικές τιμές ορισμένες από τη μέθοδο.

Σε μερικές μελέτες έχει χρησιμοποιηθεί στην πλήρη της μορφή, σε κάποιες άλλες σε απλοποιημένες μορφές.

Επειδή είναι δύσκολο να ενταχθεί στη πλήρη της μορφή σε πρόγραμμα Follow up για κλινικούς σκοπούς προτείνεται για τα 5 χρόνια συντομευμένη μορφή κατάλληλη για πρόωρα η οποία έχει την ίδια αξιοπιστία. (Neurological assessment at 5 years of age in infants born preterm. Fily A et al, Acta Paediatr 92:1433-1437, 2003).

18. Προμαθησιακές δοκιμασίες αξιολόγησης (4 ετών) (Παπαβασιλείου A.)⁹⁹⁻¹⁰⁰

Α) Δοκιμασίες κινητικής ανάπτυξης για μικρά παιδιά
Δοκιμασίες ανεύρεσης «ελάσσονος κινητικής διαταραχής», η οποία συνήθως ανευρίσκεται στα παιδιά με προβλήματα μάθησης και συμπεριφοράς.

Προτείνεται το Peabody Developmental Gross Motor Scale (0-5 έτη) που πρόσφατα αναθεωρήθηκε (PDMS-2)

Περιλαμβάνει κλίμακες που αφορούν εκτίμηση της αδρής κινητικότητας με έλεγχο των αντανακλαστικών, της στάσης του σώματος, την κινητικότητα και τη χρήση αντικειμένων (μπάλας με τα χέρια και με τα πόδια) Επίσης κλίμακες που αφορούν εκτίμηση της λεπτής κινητικότητας, με έλεγχο της σύλληψης και του οπτικοκινητικού συντονισμού (visual-motor integration). Για κάθε ηλικία περιγράφονται τα σημεία που εξετάζονται και η απόδοση του παιδιού βαθμολογείται με 2,1,0 (2= καλή απόδοση, 0= κακή απόδοση). Κάθε κλίμακα βαθμολογείται χωριστά.

Στην Ελλάδα χρησιμοποιείται το τεστ «Miller Assessment for preschoolers», το οποίο βρίσκεται και σε διαδικασία στάθμισης από το Κέντρο Ψυχικής Υγείας Βύρωνα. Διάρκεια 25-35 λεπτά. Χρησι-

μοποιείται από διάφορους ειδικούς, κυρίως εργοθεραπευτές ως αξιολογητικό εργαλείο. Το τεστ επιτυγχάνει αξιολόγηση συμπεριφοράς, κινητικότητας και γνωστικών λειτουργιών. Περιλαμβάνει 5 τομείς: βασικές αισθητικο-κινητικές δεξιότητες, συντονισμό των κινήσεων, νοητικές ικανότητες λεπτικές και μη λεπτικές και συνδυασμένες λειτουργίες για σύνθετες δραστηριότητες. Διαπιστώνει ελαφρά, μέτρια και σοβαρή καθυστέρηση καθώς και την ανάγκη περαιτέρω αξιολόγησης ή παραπομπής για εργοθεραπευτική παρέμβαση.

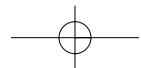
B) Δοκιμασίες εκτίμησης της ψυχοκινητικής εξέλιξης για μικρά παιδιά

Στην ηλικία των 4 ετών συνιστάται η δοκιμασία Griffith's (Griffiths Mental Development Scale) η οποία περιγράφεται παραπάνω. Αποτελεί επέκταση της αρχικής δοκιμασίας που ήταν μόνο για βρέφη ηλικίας μέχρι 2 ετών αλλά η αξιοπιστία της είναι λιγότερο ικανοποιητική στην ηλικία των 4 ετών. Στη ηλικία αυτή, αξιολογείται η ανάπτυξη εννοιών, οι προμαθησιακές δεξιότητες, οι πρώιμες εκτελεστικές ικανότητες και η οπτικο-κινητική απαρτίωση. Κάθε τομέας που εξετάζεται βαθμολογείται χωριστά και στο τέλος βγαίνει ένας γενικός αναπτυξιακός δείκτης.

19. Διαγνωστική διαδικασία στην αξιολόγηση γλωσσικών διαταραχών των νεογνών υψηλού κινδύνου (Γιαννοπούλου Σ.)¹⁰¹⁻¹¹¹

Η διαγνωστική διαδικασία στην αξιολόγηση των γλωσσικών διαταραχών απαιτεί διεπιστημονική προσέγγιση μέσω της οποίας διασφαλίζεται η ολοκληρωμένη εκτίμησή τους. Ο λογοπεδικός αξιολογεί το επίπεδο και την ποιότητα των γλωσσικών δεξιοτήτων του παιδιού στον τομέα: της κατανόησης του λόγου, της προφορικής και εξωλεπτικής του έκφρασης και των εναλλακτικών τρόπων επικοινωνίας του με το περιβάλλον. Η λογοπεδική εξέταση περιλαμβάνει:

- Την κλινική συνέντευξη με τους γονείς που αποτελεί το σημαντικότερο μέσο συλλογής πληροφοριών για τις δυσκολίες του παιδιού.
- Τη κλινική παρατήρηση του παιδιού που επιβεβαιώνει ή αναθεωρεί τις υποθέσεις που έχει κάνει ο λογοπεδικός για το εξεταζόμενο παιδί βάσει της συνέντευξης με τους γονείς του. Επίσης τον κατευθύνει στο σχεδιασμό της αξιολόγησης του λόγου που θα ακολουθήσει
- Την εξέταση των γλωσσικών δεξιοτήτων του παιδιού που γίνεται με ψυχομετρικές και/ ή άτυπες δο-

κιμασίες.

4. Τη συνεργασία με άλλους ειδικούς η οποία εξαρτάται από τον τύπο και το βαθμό της γλωσσικής διαταραχής καθώς και από την συνύπαρξη άλλου είδους προβλημάτων ή συν-νοσηρότητας.

Στην ερμηνεία των αποτελεσμάτων της εξέτασης ο λογοπεδικός πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός. Καμία δοκιμασία δεν αποδίδει την ακριβή και ολοκληρωμένη εικόνα της γλωσσικής λειτουργίας. Η επίδοση του παιδιού στις δοκιμασίες εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως για παράδειγμα το βαθμό της συνεργασίας του παιδιού κατά την εξέταση. Επίσης ο αριθμός των σταθμισμένων - στον ελληνικό πληθυσμό - εργαλείων για την αξιολόγηση του λόγου είναι περιορισμένος. Επομένως η χοήση Γλωσσικών Δοκιμασιών προσαρμοσμένων σε άλλες γλώσσες και σταθμισμένων σε μη ελληνικό πληθυσμό - παρότι μπορούν να δώσουν χρήσιμες πληροφορίες - απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή στην ερμηνεία των αποτελεσμάτων, εφόσον δεν έχει αξιολογηθεί η αξιοποίησία και εγκυρότητα αυτών στο δικό μας πληθυσμό. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων:

1. Receptive-Expressive Emergent Language Scales RELL - 2 (Bzoch & League, 1991) για την ανίχνευση εξελικτικών αντιληπτικών και εκφραστικών προβλημάτων στο λόγο των παιδιών ηλικίας 0 εώς 36 μηνών. Πιλοτική έρευνα προσαρμογής στα ελληνικά πραγματοποιήθηκε από την Πράχαλη (2003).
2. Test for Reception of Grammar - TROG (Bishop, 1989) για την εκτίμηση της αντιληψης της γραμματικής σε παιδιά ηλικίας από 4 εώς 12 ετών.
3. Reynell Developmental Language Scales (Reynell, 1987) για την αξιολόγηση της κατανόησης και έκφρασης του λόγου σε παιδιά ηλικίας 1,0 εώς 7,0 ετών.
4. Pragmatic Profile of Early Communication Skills (Deward & Summers) για την εκτίμηση των επικοινωνιακών ικανοτήτων παιδιών ηλικίας από 9 μηνών έως 5 ετών.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στις σταθμισμένες για τον ελληνικό πληθυσμό δοκιμασίες, που εξετάζουν διάφορους τομείς του λόγου συμπεριλαμβάνονται:

1. Η Δοκιμασία Φωνητικής & Φωνολογικής Εξέλιξης (Ομάδα Έρευνας: Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδικών, 1995), για την εκτίμηση της φωνητικής και φωνολογικής οργάνωσης της γλώσσας σε παιδιά από 1 έτους και πάνω καθώς και ενήλικες.
2. ΑνΟμΛο 4: Τεστ Ανίχνευσης διαταραχών Ομι-

λίας και Λόγου για παιδιά 4,0 ετών (Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδικών, 2003),

3. Αθηνά Τεστ - δοκιμασία σχολικών δεξιοτήτων (Παρασκευόπουλος, Καλαντζή-Αζίζι & Γιαννίτσας, 1999),

4. Illinois Τεστ Ψυχογλωσσικών Ικανοτήτων (Kirk, McCarthy & Kirk, 1968. Σταθμισμένο στο ελληνικό πληθυσμό από τον Παρασκευόπουλο, 1973)

5. Ελληνικό WISC-III Wechsler Κλίμακες Νοημοσύνης για Παιδιά (Γεώργας, Παρασκευόπουλος, Μπεζεβέγκης κ.α., 1997) – οι Λεκτικές Υποδοκιμασίες «Πληροφορίες, Ομοιότητες, Λεξιλόγιο, Αριθμητική, Μνήμη Αριθμών, Κατανόηση» και οι Πρακτικές Δοκιμασίες «Σειριοθέτηση Εικόνων και Συμπλήρωση Εικόνων» είναι ιδιαίτερα χρήσιμες στην συν-αξιολόγηση των δυσκολιών του παιδιού στο λόγο.

Επειδή στα νεογνά υψηλού κινδύνου γίνεται εκτίμηση του λόγου από τη βρεφική ηλικία και σε όλη τη παιδική ηλικία, η εκτίμηση γίνεται ανάλογα με την ηλικία με συνδυασμό των παραπάνω δοκιμασιών.

Στα παιδιά αυτά συνιστάται μια πρώτη συμβουλευτική εκτίμηση στην ηλικία των 18 μηνών. Στη συνέχεια, ανάλογα με την κλινική εικόνα του παιδιού προγραμματίζεται για περαιτέρω παρακολούθηση και αντιμετώπιση.

Σε περίπτωση διαταραχών της δομής του λόγου συνιστάται η έναρξη λογοθεραπείας στην ηλικία των 2,5 ετών. Σε περίπτωση φωνολογικής διαταραχής συνιστάται λογοπεδική παρέμβαση από την ηλικία των 4 χρόνων.

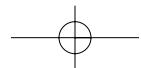
Ο πίνακας 3 δείχνει τα κύρια ορόσημα της γλωσσικής εξέλιξης του παιδιού στα 5 πρώτα χρόνια της ζωής του καθώς και σημεία που χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και διερεύνησης ανεξάρτητα από τη χρονολογική ηλικία του παιδιού.

20. Ανίχνευση μαθησιακών δυσκολιών

(Παπαβασιλείου Α.) 112-114

Οι μαθησιακές δυσκολίες είναι αναπτυξιακές διαταραχές που αφορούν τη διαδικασία της μάθησης στο σχολείο. Χαρακτηριστικό των μαθησιακών δυσκολιών είναι ότι δεν έχουν σχέση με τη νοητική ικανότητα του παιδιού, η δε ηλικία που εμφανίζονται και διαγνωσκονται είναι η ηλικία που το παιδί φοιτά στο σχολείο.

Το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα είναι δύσκαμπτο και δεν βοηθά παιδιά με ιδιαίτερης όπως τα παιδιά υψηλού κινδύνου για μαθησιακές δυσκολίες και προβλήματα συμπεριφοράς. Για το λόγο αυτό στόχος των προγραμμάτων διαχρονικής

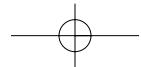
Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχρονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

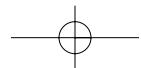
Ομάδα Follow Up

Πίνακας 3. Κύρια ορόσημα της γλωσσικής εξέλιξης του παιδιού τα πρώτα 5 χρόνια της ζωής του

Εκφορά του λόγου (Προφορικός Λόγος) Ομιλία		Κατανόηση του Λόγου
Έως 12 μηνών	Το παιδί δεν τους δικούς του ήχους του περιβάλλοντος (μα, μπα, κα, μαμά, μπαμπά, ντανταντα, ακα, αγκου κ.α.) δίνοντας την εντύπωση ότι παίζει με αυτούς. Έχει μονότονο κλάμα. εκφέρει ορισμένους ήχους της ομιλίας, όπως το α, ε, π, μπ, ν, τα, τζ, κ, γκ, στα φωνήματά του και στα ιδιόρυθμα φωνολογικά σύνολα που παράγει. Δε βαβίζει, δηλαδή δε προφέρει ξεχωριστά ή μαζί ορισμένες συλλαβές, επαναλαμβάνοντας	Το παιδί δεν αντιδράει στη φωνή των μελών της οικογένειας, όταν αυτοί βρίσκονται έξω απ' το οπτικό του πεδίο ή όταν δεν το αγγίζουνε. Δεν αντιδράει στους ήχους, ενώ δεν υπάρχει ένδειξη απώλειας της ακοής.
Έως 18 μηνών	Το παιδί δεν προφέρει κατανοητές λέξεις ή δικές του λέξεις που να έχουν επικοινωνιακό χαρακτήρα, π.χ., μπουνα = νερό. 18 μηνών το λεξιλόγιο του παιδιού εκτός από τις δικές του λέξεις (jargon), δε συμπεριλαμβάνει κατανοητές λέξεις με νόημα.	Το παιδί δε δείχνει τους οικείους του ανθρώπους είτε γνωστά αντικείμενα του σπιτιού παρόλο που του τα δείχνει και του τα ονομάζειν πολλές φορές. Το παιδί δείχνει να μην καταλαβαίνει συνηθισμένες, καθημερινής χρήσης λέξεις και απλές εντολές.
18 μηνών έως 2 ½ ετών	Το παιδί δεν προφέρει γνωστές και αναγνωρίσιμες λέξεις πέρα από ελάχιστες όπως μαμά, μπαμπά, γιαγιά, ενώ θα έπρεπε να κατονομάζει ανθρώπους και αντικείμενα του περιβάλλοντός του (Reynell, 1980). Δε μιλάει καθόλου.	Δε δείχνει γνώριμα αντικείμενα ή ανθρώπους όταν δεν του τα υποδείξουνε με βοηθητική κίνηση μέσω χεριού ή βλέμματος, π.χ. λέμε 'δώσε μου τα παπούτσια κοιτάζοντας προς το μέρος τους.
3 ετών	Δε σχηματίζει φράσεις που αποτελούνται από 2 - 3 λέξεις	Το παιδί αργεί πολύ μέχρι να καταλάβει τι του λέμε. δίνει την εντύπωση ότι δεν κατανοεί στα θεράπειας τις έννοιες των λέξεων.
3 ½ ετών	Το παιδί δε σχηματίζει προτάσεις Χρησιμοποιεί λίγα όρηματα ή/και καθόλου άρθρα ή επίθετα. Δε χρησιμοποιεί το πληθυντικό. Η ομιλία του είναι δυσκατάλυπτη.	
4 ½ ετών	Η ομιλία του παιδιού δεν είναι κατανοητή από το ευρύτερο περιβάλλον. Δεν μπορεί να αφηγηθεί απλά και πρόσφατα γεγονότα.	

Ο πίνακας 3 δείχνει τα κύρια ορόσημα της γλωσσικής εξέλιξης του παιδιού στα πρώτα 5 χρόνια της ζωής του. Σημειώνεται ότι ανέξαρτη της χρονολογικής ηλικίας του παιδιού χρήζει ιδιαίτερης προσοχής και διερεύνησης: 1) η στασιμότητα ή η παλινδρόμηση στη γλωσσική εξέλιξη μετά από περίοδο φανομενικά φυσιολογικής ανάπτυξης του λόγου, 2) η ένοιη απόχρωσης της ομιλίας, 3) ο τραυλισμός, 4) η μειωμένη ικανότητα εξεύρεσης ονομασιών γνώριμων αντικειμένων, π.χ. το καπέλο = αυτό που φοράμε στο κεφάλι, 5) λανθασμένη χρήση των λέξεων, 6) το φτωχό και στερεότυπο παιχνίδι. Σημειώνεται ότι σε παιδί σχολικής ηλικίας με νοητικό δυναμικό που κυμαίνεται εντός φυσιολογικών ορίων, ανησυχητική είναι η έλλειψη ή η μειωμένη ικανότητα κατανόησης του μεταφορικού λόγου (παροιμίες, αστεία, ειρωνεία κ.α.).

παρακολούθησης είναι να εκτιμηθεί εάν τα παιδιά προιν την έναρξη του σχολείου έχουν τη σχολική ετοιμότητα και αν πρέπει να ακολουθήσουν την υποχρεωτική από τον νόμο ηλικία εισόδου στο σχολείο ή πρέπει να καθυστερήσουν. Επίσης να ευαισθητοποιηθούν οι γονείς για τα πιθανά προβλήματα και να τονιστεί η ανάγκη υποστήριξης του παιδιού και η συνεργασία με τον δάσκαλο.

Η ανίχνευση Μαθησιακών Δυσκολιών για τα νεογάνα υψηλού κινδύνου δεν είναι διαφορετική από αυτή των υπολοίπων παιδιών. Σημειώνεται ότι τα ανιχνευτικά τεστ, ακόμη και αυτά με υψηλό βαθμό ακρίβειας, έχουν υψηλή συχνότητα ψευδών θετικών αποτελεσμάτων (15-30%). Η επιλογή του εργαλείου εξαρτάται από το ερώτημα που έχει ο εξετάζων, δηλαδή από το εάν τα στοιχεία χρειάζονται για κλινικούς σκοπούς ή για έρευνα. Χρειάζεται οξιόπιστο και έγκυρο εργαλείο. Στην επιλογή παίζει ρόλο η ανάγκη εκπαίδευσης των αξιολογητών, η ευκολία, η διάρκεια και το κόστος της δοκιμασίας. Τέλος, αλλά και μεγάλης σημασίας θέμα είναι εάν το τεστ είναι σταθμισμένο στην Ελλάδα.

Αξιολόγηση γνωστικών λειτουργιών, 6 ετών, 8 ετών

Από την ηλικία των 6 ετών μπορεί να γίνει αξιολόγηση των γνωστικών λειτουργιών, αλλά για να είναι δυνατόν να γίνουν όλες οι δοκιμασίες και να υπάρχει μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα επιλέγεται η ηλικία των 8 ετών.

Στην ηλικία των 6 ετών εκτιμάται η προσοχή και οι επιδόσεις στο σχολείο.

Στην ηλικία των 8 ετών εκτιμάται ο Δείκτης Νοημοσύνης (με καλύτερη προγνωστική δυνατότητα), οι νευροψυχολογικές λειτουργίες, η σχολική απόδοση και η προσαρμογή συμπεριφοράς.

Για την πλήρη αξιολόγηση χρησιμοποιούνται οι δοκιμασίες WISC-III ή το Αθηνά test τα οποία χρησιμοποιούνται από αναπτυξιακούς παιδίατρους και κλινικούς ψυχολόγους.

To Wechsler Intelligence Scale for Children-

WISC είναι μια δοκιμασία Νοητικών Δεξιοτήτων. Η 2η αναθεώρηση -WISC III έχει σταθμιστεί στα Ελληνικά από το Ψυχομετρικό Εργαστήριο της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών- Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας.

Χωρίζεται σε 2 τμήματα, το Λεκτικό μέρος (Verbal) και το Πρακτικό μέρος (non-Verbal).

Το Λεκτικό μέρος έχει 6 υποδοκιμασίες:

1.Πληροφορίες: αναφέρεται στον έλεγχο του τι έχει συσσωρεύσει το παιδί από την έκθεσή του στο πολιτισμικό περιβάλλον σε γνώσεις. Απαιτούμενες

δεξιότητες είναι η κατανόηση του λόγου και η μακρόχρονη μνήμη.

2. Ομοιότητες: ελέγχουν το επίπεδο στοχασμού του παιδιού. Έχουν σαν βάση τον συγκεκριμένο και αφηρημένο στοχασμό και την ικανότητα να περνάει κανείς από τον αφηρημένο στον συγκεκριμένο στοχασμό, να ταξινομεί σε ανώτερα επίπεδα και να διαχωρίζει ουσιώδη από επουσιώδη.

3. Αριθμητική: απαιτεί αριθμητικό στοχασμό και δεξιότητες στις αριθμητικές πράξεις. Επίσης εξετάζει τη βραχύχρονη ακουστική μνήμη

4. Λεξιλόγιο: εξετάζει το κεφαλαίο πληροφοριών, τον πλούτο ιδεών και την εκφραστική ικανότητα

5. Κατανόηση: ερευνά την κοινωνική κρίση και το αν το παιδί έχει τον «κοινό νου». Πρέπει να έχει στοιχειώδη γνώση των τυπικών κανόνων της καθημερινής συμπεριφοράς.

6. Μνήμη αριθμών: ερευνά τη βραχύχρονη μνήμη. Προϋπόθεση να μπορεί να συγκεντρώνεται καλά και να μην διασπάται η προσοχή.

Το Πρακτικό μέρος περιλαμβάνει:

1. Συμπλήρωση εικόνων: Απαιτεί καλή αντίληψη, συγκέντρωση και παρατηρητικότητα στα οπτικά ερεθίσματα

2. Κωδικοποίηση: ελέγχει το πόσο εύκολα μαθαίνει το παιδί καινούργια πράγματα, εάν κουράζεται εύκολα και αν λειτουργεί αδιάσπαστο. Επίσης ελέγχει την ταχύτητα εκτέλεσης.

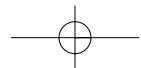
3. Σειροθέτηση εικόνων: πρέπει να μπορεί να εμπνεύει κοινωνικές καταστάσεις, να επισημαίνει σημαντικές οπτικές κλείδες, να στοχάζεται και να εκφράζεται καλά. Επίσης ερευνά την ταχύτητα εκτέλεσης.

4.Σχέδια με κύβους: ερευνά την οπτική αντίληψη, οπτικοκινητικό συντονισμό, την ταχύτητα εκτέλεσης, την οπτική αντίληψη, την ικανότητα να διακρίνει σχέση μέρους προς όλον, και την αντίληψη του χώρου.

6.Σύμβολα: ερευνά τον οπτικοκινητικό συντονισμό και τη συγκέντρωση προσοχής.

Το Αθηνά Τεστ είναι ένα test Διάγνωσης Δυσκολιών Μάθησης. Το έχει δημιουργήσει το Ψυχομετρικό Εργαστήριο της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών- Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας.

Είναι σταθμισμένο για παιδιά ηλικίας 5-10 ετών. Εμπεριέχει 14 επιμέρους ψυχομετρικές δοκιμασίες

Πίνακας 4: Παράγοντες υψηλού κινδύνου για απώλεια ακοής (High risk factors)
1. Νεογνικός ίντερος σε επίπεδα Αφαιμαξιμετάγγισης
2. Νόσος ή παθολογική κατάσταση με νοσηλεία σε MENN για > 24 ώρες
3. Στίγματα ή άλλα ευρήματα που συνδυάζονται με σύνδρομα βαρηκοΐας (σ. Waardenburg)
4. Οικογενειακό ιστορικό νευροοιασθητήριας βαρηκοΐας στην παιδική ηλικία
5. Κρανιοπροσωπικές ανωμαλίες, δυσμορφίες πτερυγίου ατός, έξω ακουστικού πόρου
6. Συγγενείς λοιμώξεις (CMV, ερυθρά, τοξοπλάσιωση, έρπητας)
7. Νεογνική μαρφοβιακή μηνιγγίτιδα

Joint Committee on Infant Hearing (JCIH), USA, 2000 (τροποποιημένο)

που χορηγούνται σε 4 ή 5 δεκαπεντάλεπτες συναντήσεις την ίδια μέρα με πεντάλεπτα διαλεύμματα ή σε άλλες ημέρες. Είναι ένα πολύθεματικό διαγνωστικό τεστ που αξιολογεί ένα ευρύτατο φάσμα κινητικών, νοητικών και ψυχογλωσσικών διεργασιών οι οποίες σχετίζονται με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το παιδί για να ανταποκριθεί στις μαθησιακές απαιτήσεις του σχολείου. Δεν χρειάζεται να χορηγηθεί εξ ολοκλήρου για να δώσει κάποιο αξιοποίησμα. Δεν εξάγονται γενικοί ή ειδικοί δείκτες, αλλά η κάθε μετρούμενη ικανότητα έχει μια αυτόνομη λειτουργία στη διαγνωστική διαδικασία. Οι δοκιμασίες του Αθηνά τεστ αξιολογούν διάφορες πλευρές του επιπέδου και του ρυθμού ανάπτυξης του παιδιού. Το Αθηνά τεστ μας δίνει μια αναλυτική εικόνα της παρούσας κατάστασης του παιδιού σε καίριους τομείς της ανάπτυξης και εντοπίζει ελλειμματικές περιοχές οι οποίες και χορήζουν ιδιαίτερης θεραπευτικής προέμβασης.

Οι επιμέρους δοκιμασίες ελέγχουν τη: Νοητική ικανότητα, Γλωσσικές αναλογίες, Αντιγραφή σχημάτων, Λεξιλόγιο, Άμεση μνήμη ακολουθιών, Μνήμη αριθμών, Μνήμη εικόνων, Μνήμη σχημάτων, Ολοκλήρωση παραστάσεων, Ολοκλήρωση ελλιπών προτάσεων, Ολοκλήρωση λέξεων, Γραφο-φωνολογική ενημερότητα, Διάκριση γραφημάτων, Γραφοκινητικός συντονισμός, Διάκριση φθόγγων, Σύνθεση φθόγγων, Νευρο-ψυχολογική ωριμότητα, Οπτικο-κινητικός συντονισμός, Αντίληψη δεξιού-αριστερού, Πλευρώση.

Παρατίθενται οι βασικές διαφορές των 2 δοκιμασιών. Η επιλογή της δοκιμασίας γίνεται βάσει των

δυνατοτήτων και του εάν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για ερευνητικούς σκοπούς με πιθανή δημοσίευση των αποτελεσμάτων στον ξένο ιατρικό τύπο.

Το WISC τεστ είναι μια δοκιμασία Νοητικών Δεξιοτήτων. Εξετάζει γενικότερα το νοητικό δυναμικό. Είναι διεθνές εργαλείο που χρησιμοποιείται κλινικά και ερευνητικά. Είναι σταθμισμένο στα Ελληνικά

Το Αθηνά Τέστ είναι ένα τεστ Διάγνωσης Δυσκολιών Μάθησης. Εξετάζει γνώσεις. Μας δίνει μια αναλυτική εικόνα της παρούσας κατάστασης του παιδιού και όχι το νοητικό δυναμικό που μπορεί να μην εμφανίζεται στην παρούσα φάση. Είναι τεστ δημιουργημένο στην Ελλάδα και γνωστό μόνο τοπικά.

21. Διερεύνηση διαταραχών συμπεριφοράς

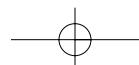
(Παπαβασιλείου Α.)¹¹⁵⁻¹²¹

Τα παιδιά που νοσηλεύονται στις μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών βρίσκονται σε αυξημένο κίνδυνο να παρουσιάσουν διαταραχές της συμπεριφοράς, συναισθηματικές διαταραχές, διαταραχή ελλειμματικής προσοχής με ή χωρίς υπερκινητικότητα και ψυχοπαθολογικά στοιχεία τα οποία συνήθως εμφανίζονται στη προσχολική ή σχολική ηλικία. Η διερεύνηση των διαταραχών αυτών αποτελεί μέρος του ελέγχου των παιδιών σε αυτές τις ηλικίες.

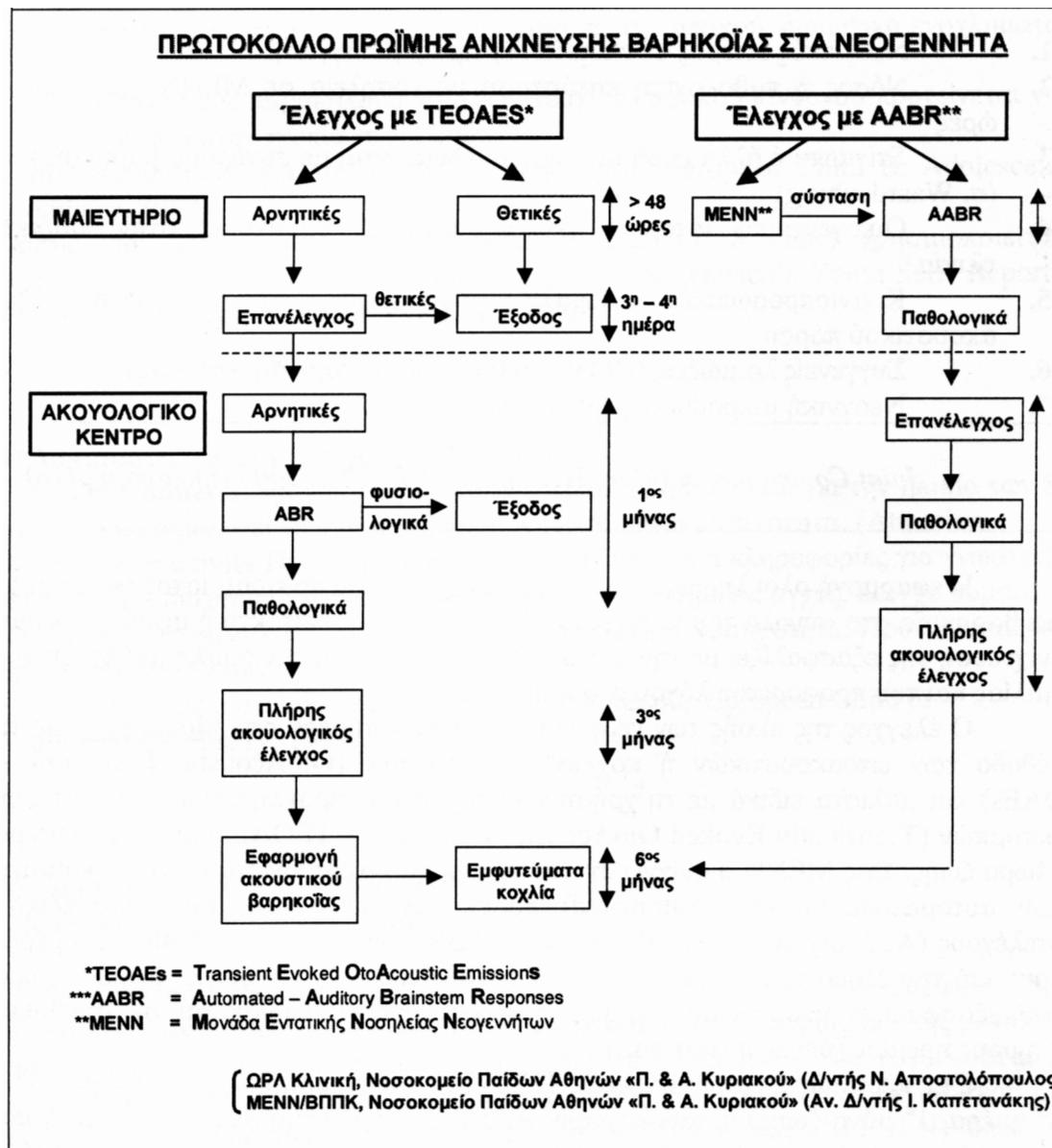
Α) Διερεύνηση διαταραχών συμπεριφοράς

Για την διερεύνηση διαταραχών συμπεριφοράς προτείνεται το Achenbach's Child Behavior Checklist. Πρόκειται για ένα ερωτηματολόγιο για τους γονείς (Achenbach's Parent's Report) που συμπληρώνουν ώστε να εκφράζουν τις δικές τους απόψεις για την συμπεριφορά του παιδιού τους. Χρησιμοποιείται για παιδιά ηλικιας 6-18 ετών. Αποτελείται από ερωτήσεις που αφορούν τις εξωσχολικές δραστηριότητες που το παιδί συμμετέχει, την κοινωνικότητά του και την απόδοση στα μαθήματα. Επίσης ερωτήσεις με στοιχεία από τη συμπεριφορά του παιδιού. Η βαθμολογία δείχγει το προφίλ του παιδιού όσο αφορά ικανότητες (δραστηριότητα, κοινωνικότητα) και ψυχολογικά σύνδρομα (άγχος/ κατάθλιψη, απόσυρση/ κατάθλιψη, σωματικά ενοχλήματα, κοινωνικά προβλήματα, προβλήματα σκέψης, προβλήματα προσοχής, παράβαση κανόνων και επιθετική συμπεριφορά).

Ανάλογο ερωτηματολόγιο υπάρχει για τους εκπαιδευτικούς (Achenbach's Teacher's Report) που απαντούν σε ερωτήσεις σχετικές με την επίδοση του μαθητή στα μαθήματα, τη συμπεριφορά στην

Πίνακας 5:

τάξη, συναισθηματικά προβλήματα, θετικά χαρακτηριστικά, τις σχέσεις με τους συμμαθητές, την υπακοή, σωματικά ενοχλήματα κ.α.

Για τις ανάγκες της παρακολούθησης των νεογνών υψηλού κινδύνου προτείνεται να χρησιμοποιείται στην ηλικία των 8 ετών.

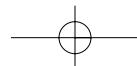
Είναι σταθμισμένο για τον Ελληνικό πληθυσμό. (European Child & Adolescent Psychiatry, 1999)

Επίσης για μεγαλύτερες ηλικίες (παιδιά ηλικίας 11-18 ετών) χρησιμοποιείται επιπλέον το ερωτηματολόγιο για το ίδιο το παιδί (Achenbach's Youth

Self- Report) (European Child & Adolescent Psychiatry 2001).

B) Δοκιμασίες για τον έλεγχο της Προσοχής

Κλίμακες Conner's, για γονείς, για εκπαιδευτικούς. Προτείνεται για την ηλικία των 8 ετών. Κύρια αξιολογεί τη διάσταση προσοχής και υπερχινητικότητα. (Attention Deficit Hyperactivity Disorder ADHD). Επιπρόσθετα δίνει πληροφορίες για γνωστικά προβλήματα, διαταραχή διαγωγής, οικογενειακά προβλήματα, άγχος, έλεγχο θυμού, όλα

στοιχεία σημαντικά διότι είναι συχνή η παράλληλη νοσηρότητα. Προτείνεται για την ηλικία των 8 ετών.

Είναι σταθμισμένο στον Ελληνικό πληθυσμό (Roussou, European Child & Adolescent Psychiatry, 1999).

22. Ακουολογικός έλεγχος νεογνού

(Καπετανάκης Ι.) 122-127

Το πρώτο εξάμηνο της ζωής κρίνεται καθοριστικό για τη διαμόρφωση της γλωσσικής ικανότητας του παιδιού. Η «μέση επίπτωση» της μέτριας και της μεγάλης νευροαισθητήριας αμφοτερόπλευρης βαρηκοΐας υπολογίζεται σε 3-4 νεογέννητα ανά 1000 γεννήσεις. Η συγχρόνη της βαρηκοΐας αυτής είναι σημαντικά μεγαλύτερη σε νεογνά που νοσηλεύτηκαν σε μονάδες εντατικής νοσηλείας (M.E.N.N) όπου ο επιπολασμός της φθάνει σε 1 ανά 50-60 νεογέννητα. Οι παράγοντες υψηλού κινδύνου (high risk factors) για απώλεια ακοής των νεογεννήτων αυτών συνοψίζονται στον **πίνακα 4**.

Η εφαρμογή ολοκληρωμένου εθνικού ανιχνευτικού προγράμματος (screening) για βαρηκοΐα στο σύνολο του νεογνικού πληθυσμού είναι επιτακτική αφού η πρώτη ανίχνευση της εξασφαλίζει με την κατάλληλη αντιμετώπιση την ομαλή ανάπτυξη της οιμάλιας και του προφορικού λόγου στα παιδιά.

Ο έλεγχος της ακοής των νεογέννητων γίνεται σήμερα στα Μαιευτήρια με τη μέθοδο των ωτοακουστικών ή κοχλιακών εκπομπών (OtoAcoustic Emissions – OAEs) και μάλιστα ειδικά με τη χρήση των παροδικών προκλητών ωτοακουστικών εκπομπών (Transiently Evoked OtoAcoustic Emissions – TEOAEs) μετά το δεύτερο 24ωρο ζωής. Στις MENN η ανίχνευση για πιθανή βαρηκοΐα γίνεται με την εφαρμογή των αυτοματοποιημένων (Automated) προκλητών δυναμικών του εγκεφαλικού στελέχους (Auditory Brainstem Responses – ABR) των γνωστών AABR 2-3 ημέρες πριν από την έξοδο των νεογεννήτων από τη μονάδα σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο που εξασφαλίζει ηχομόνωση και με το νεογέννητο να ευρίσκεται σε συνθήκες πλήρους ηρεμίας (ύπνος ή νάρκωσης).

Στις περιπτώσεις μη ανίχνευσης TEOAEs σε τρεις μετρήσεις (> 48 ώρες, 3η - 4η ημέρα, 1ο μήνα ζωής) ή παθολογικών AABR σε δύο εκτιμήσεις στην αρχική και στην ηλικία των τριών μηνών, τότε συνιστάται παραπομπή σε εξειδικευμένο ακουολογικό κέντρο για πλήρη ακουολογικό έλεγχο (**Πίνακας 5**). Βασικός στόχος του προγράμματος είναι να γίνει η ανίχνευση του πιθανού προβλήματος μέχρι τον 3ο

μήνα ζωής και να έχει ολοκληρωθεί ο απαραίτητος διαγνωστικός έλεγχος μέχρι τον 6ο μήνα που θα επιβεβαιώσει ή θα αποκλείσει τη βαρηκοΐα, ώστε να επωφεληθεί το βρέφος αρχικά από τη χρήση ακουστικών αμέσως μετά τη διάγνωση ενώ επί αποτυχίας να οδηγηθεί σε χειρουργική επέμβαση με τοποθέτηση εμφυτευμάτων κοχλία.

23. Οφθαλμολογικός έλεγχος νεογνού

(Κοξένης Ν.) 128-133

Μερικές πρώιμες παθολογικές καταστάσεις που μπορούν να επηρεάσουν την ομαλή ανάπτυξη της οπτικής λειτουργίας είναι, η αμφιβληστροειδοπάθεια της προωρότητας, δυσπλασίες και ενδομήτριες λοιμώξεις και νευρολογικά προβλήματα.

Η αμφιβληστροειδοπάθεια της προωρότητας αποτελεί σημαντική αιτία σοβαρής οπτικής βλάβης ή τύφλωσης και πλήττει τα πρόωρα νεογνά.

Οι περισσότεροι συμφωνούν ότι πρέπει να εξετάζονται:

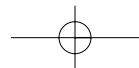
- νεογνά γεννημένα ≤32 εβδομάδες ή/ και ≤ 1500g
- κάθε άλλο νεογνό πρόωρο που κρίνουν οι νεογνολόγοι ότι παρουσιάζει αυξημένους κινδύνους (π.χ. έκθεση σε υψηλά ποσοστά οξυγόνου, κακή γενική κατάσταση κ.α)

Για τα νεογνά ≤ 27 εβδ, η πρώτη εξέταση συνιστάται 5 εβδομάδες μετά τον τοκετό.

Για τα νεογνά > 27 εβδ, η πρώτη εξέταση συνιστάται 4 εβδομάδες μετά τον τοκετό.

Έπειτα κάθε δύο εβδομάδες μέχρι αγγείωση της ζώνης 3, ή πιο συχνά όταν υπάρχει αμφιβληστροειδοπάθεια.(ΑτΠ) Μετά την αγγείωση της ζώνης 3, η εξέταση προγραμματίζεται σε 1, 3, 6, 12 μήνες, κάθε εξάμηνο ή χρόνο. Με μεγάλη προσοχή θα πρέπει να ελέγχονται τα νεογνά τις εβδομάδες από 34η-40η.

Ριζική και μόνιμη θεραπεία δεν υπάρχει. Προτείνεται η αντιμετώπιση της ΑτΠ κατά στάδια: Στο στάδιο I, απλά παρακολουθούμε την πορεία εξέλιξης. Στο στάδιο II (χωρίς +) επίσης παρακολουθούμε το νεογνό, ενώ στο ίδιο στάδιο (με +), παρεμβαίνουμε (κρυοπηγή, φωτοπηγή) εάν το νεογνό θεωρηθεί υψηλού κινδύνου, ή παρακολουθείται στενά εάν χαρακτηριστεί χαμηλού κινδύνου. Στο στάδιο III (με +) παρεμβαίνουμε (κρυοπηγή, φωτοπηγή), ενώ στο ίδιο στάδιο (χωρίς +), παρεμβαίνουμε σε νεογνά υψηλού κινδύνου, ενώ παρακολουθούμε πολύ στενά τα νεογνά χαμηλού κινδύνου. Οι παρεμβάσεις γίνονται στις ζώνες 1 και 2. Στο στάδιο IV και V, απαιτούνται εξειδικευμένες οφθαλμολογικές επεμβάσεις σε ειδικά κέντρα. Ένα νεογνό χαρακτηρίζεται σαν υψηλού ή χαμηλού κινδύνου, εάν η ηλικία

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Πίνακας 6: Πίνακας παρακολούθησης της αδρής πορείας της οφθαλμολογικής κατάστασης του βρέφους κατά τον πρώτο χρόνο της ζωής, από τον νεογνολόγο/ παιδίατρο. Σύστημα καταγραφής της οφθαλμολογικής κατάστασης νεογνών (προώρων και τελειομήνων)/βρεφών στο πρώτο χρόνο της ζωής κατά N. Κοξέη

Τι ελέγχεται	Νεογνό		3 μηνών		6 μηνών		12 μηνών	
	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ
0. Όλα φυσιολογικά								
1. στραβισμός								
2. κόκκινο μάτι								
3. δακρύζοσια/εκκρίσεις								
4. μη φυσιολογικό μέγεθος ματιού								
5. θολός ή άσπρος κερατοειδής								
6. λευκάζουσα αόρη (λευκοκορία)								
7.το ένα μάτι πιο κλειστό από το άλλο (πιώση βλεφάρου)								
8.άλλα ύποπτα σημεία								
Κόκκινη αντανάκλαση βιθού (red reflex) (Φ ή ΜΦ)								
(χρήση οφθαλμοσκοπίου)	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ
Αντανακλάσεις κερατοειδών (Φ ή ΜΦ) (χρήση φακού)					ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ
Κινήσεις ακολουθίας στόχου (Φ ή ΜΦ)(χρήση φακού ή παιχνιδιού)					ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ
Αντιδράσεις στη κάλυψη του κάθεματού (Φ ή ΜΦ)(κάλυψη του ματιού με τη παλάμη)					ΔΟ	ΑΟ	ΔΟ	ΑΟ

ΔΟ= δεξιός οφθαλμός, ΑΟ=αριστερός οφθαλμός, Φ=φυσιολογικό, ΜΦ=μη φυσιολογικό

κατά την οποία εμφανίσε το συγκεκριμένο στάδιο είναι <39 εβδομάδες.

Πρόσωρα παιδιά με ή χωρίς αμφιβληστροειδοπάθεια της προωρότητας μπορούν να εμφανίσουν όψιμα οφθαλμολογικά προβλήματα, όπως μυωπία, στραβισμός, αμβλωπία, διαθλαστικές ανωμαλίες, κ.α.

Μετά τη έξοδό τους από την ΜΕΝ θα πρέπει να εξετάζονται

-Νεογνά πρόσωρα με ΑτΠ ή/ και νεογνά με υποψία ενδομήτριας λοίμωξης: 1ο μήνα, 3 μήνες, 6 μήνες μετά την έξοδο τους και στη συνέχεια κάθε 6 μήνες.

-Νεογνά πρόσωρα χωρίς καθόλου ή με ήπια ΑτΠ: 3 μήνες, 6 μήνες μετά την έξοδο τους και στη συνέχεια κάθε 6 μήνες.

-Νεογνά υψηλού κινδύνου για άλλους λόγους (π.χ νευρολογική αιτία, στρεβλωμάτων): 3 μήνες, 6 μήνες μετά την έξοδο τους και στη συνέχεια κάθε 6 μήνες.

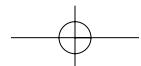
Κάθε παιδί με ψυχοκινητική καθυστέρηση πρέπει να ελέγχεται οφθαλμολογικά

Τελειόμηνα νεογνά χωρίς προβλήματα: έλεγχος από τον νεογνολόγο παιδίατρο, ιδιαίτερα τον 1ο χρόνο και παραπομπή σε παιδοφθαλμίατρο όταν υπάρχει υποψία. Όλα τα παιδιά πρέπει να ελέγχονται προληπτικά στα 3 τους χρόνια από παιδοφθαλμίατρο.

Επισυνάπτεται πίνακας παρακολούθησης της αδρής πορείας της οφθαλμολογικής κατάστασης του βρέφους κατά τον πρώτο χρόνο της ζωής, από τον νεογνολόγο/ παιδίατρο(Πίνακας 6).

24. Πρωτόκολλο επανεισαγωγής υψηλού κινδύνου νεογνών (Σημάλας I.)¹³⁴⁻¹⁴⁸

Τα ποσοστά επιβίωσης των προώρων και πολύ χαμηλού βάρους γέννησης (ΠΧΒΓ) νεογνών βελτιώνονται σταθερά τα τελευταία τριάντα χρόνια στις αναπτυγμένες χώρες. Η επιβίωση νεογνών με βάρος γέννησης (ΒΓ) 1500-2500 gr είναι 95% και το αντίστοιχο ποσοστό για νεογνά βάρους 1000-1499 gr είναι περίπου 80%. Η διαχρονική αυτή βελτίωση

της επιβίωσης των ΠΧΒΓ νεογνών δεν συνοδεύτηκε από παράλληλη ελάττωση της νοσηρότητας εγκεφαλικής παραλύσης και άλλων εγκεφαλικών δυσλειτουργιών που παρουσιάζει η ομάδα υψηλού κινδύνου νεογνών. Πολλοί παράγοντες έχουν επηρεάσει την αύξηση επιβίωσης των υψηλού κινδύνου νεογνών. Μεταξύ άλλων, πρωταρχικό όρολο έχει παίξει χωρίς καμία αμφιβολία, η αντιμετώπιση τους σε Μονάδες Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών (MENN). Ταυτόχρονα μας δημιουργήθηκαν ερωτήματα σχετικά με το ποιες μπορεί να είναι οι πιθανές επιπτώσεις της νοσηλείας και των θεραπευτικών παρεμβάσεων που χρειάζονται για την αντιμετώπιση των πολλαπλών προβλημάτων που παρουσιάζουν, κατά την μακροχρόνια παραμονή τους στις MENN, και αν τα νεογνά που επιβιώνουν παρουσιάζουν αυξημένη νοσηρότητα τα πρώτα χρόνια της ζωής τους. Τα περισσότερα πρόσωρα νεογνά που εξέρχονται από τις MENN έχουν καλή εξέλιξη ενώ ένας μικρός αριθμός από αυτά παρουσιάζουν νευροαναπτυξιακές μειονεξίες ή χρόνιες καταστάσεις που χρήζουν επανεισαγωγής σε νοσοκομεία τα πρώτα χρόνια της ζωής τους. Τα ΠΧΒΓ νεογνά παρουσιάζουν αυξημένη νοσηρότητα και υψηλότερη συχνότητα επανεισαγωγών μετά την έξοδό τους από τις MENN. Νεογνά υψηλού κινδύνου θεωρούνται πρόσωρα νεογνά με διάρκεια κύησης <32 εβδομάδων - βάρος γέννησης ≤1500 gr, τα νεογνά που χρήζουν εντατικής αναπνευστικής υποστήριξης, νεογνά που μεγαλώνουν σε αντίξοο οικογενειακό περιβάλλον, όπως και εκείνα που γεννήθηκαν με συγγενείς ανωμαλίες ή μη αναστρέψιμες παθήσεις που οδηγούν αναπόφευκτα σε πρώιμο θάνατο. Για ευνόητους λόγους το ενδιαφέρον μας είχε αρχικά επικεντρωθεί σε σοβαρότερες παθολογικές καταστάσεις όπως εγκεφαλική παραλύση, τύφλωση και ψυχοκινητική καθυστέρηση. Στη συνέχεια το ενδιαφέρον μας στράφηκε στα λιγότερο ανεπιθύμητα επακόλουθα της θεραπείας των υψηλού κινδύνου νεογνών σε MENN, τα οποία άμως επηρεάζουν ουσιαστικά τη ποιότητα της ζωής τους. Η συχνότητα επανεισαγωγής τους, τα αίτια, και ο συνολικός χρόνος παραμονής τους σε νοσοκομείο, μετά την έξοδό τους από τη MENN, μέχρι την ηλικία του ενός ή των δύο ετών, φαίνεται ότι είναι ένας αξιόπιστος τρόπος εκτίμησης της νοσηρότητας για τα υψηλού κινδύνου πρόσωρα νεογνά όπως και για εκείνα με χρόνιες παθήσεις.

Έχει βρεθεί από πολλούς ερευνητές ότι πρόσωρα χαμηλού βάρους νεογνά μετά την έξοδό τους από τη MENN παρουσιάζουν υψηλότερη συχνότητα επανεισαγωγών σε νοσοκομεία όπως και μεγαλύ-

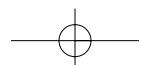
τερη θνητιμότητα κατά το πρώτο έτος της ζωής τους από ότι τα τελειόμηνα φυσιολογικά νεογνά. Σε μελέτες που συνέκριναν τη συχνότητα επανεισαγωγών μεταξύ φυσιολογικού βάρους νεογνών και νεογνών χαμηλού βάρους γέννησης ή ΠΧΒΓ βρέθηκε ότι οι τελευταίες δύο ομάδες είχαν δύο έως πέντε φορές περισσότερες πιθανότητες επανεισαγωγής σε νοσοκομείο αντίστοιχα, κατά τα δύο πρώτα χρόνια της ζωής τους, ενώ η διάρκεια νοσηλείας τους σε νοσοκομείο είναι έως και οκταπλάσια μέχρι την ηλικία των πέντε ετών.

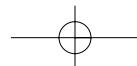
Ελαχιστοποιώντας το χρόνο νοσηλείας των υψηλού κινδύνου νεογνών στη MENN περιορίζουμε τις αρνητικές επιδράσεις που ενδεχομένως θα αναπτυχθούν στη σχέση τους με τους γονείς τους, λόγω του μακροχρόνιου χωρισμού τους, που επηρεάζουν τις οικογενειακές σχέσεις χωρίς ταυτόχρονα να αυξάνουμε τη συχνότητα επανεισαγωγής τους. Παράλληλα ελαττώνουμε τη νοσηρότητα που προκαλείται από το νοσοκομειακό περιβάλλον. Θα πρέπει άμως να είμαστε σίγουροι ότι δεν τα εκθέτουμε σε αυξημένο κίνδυνο νοσηρότητας ή/και θνητιμότητας, μετά την έξοδό τους από το νοσοκομείο, που είναι δυνατόν να συμβεί αν μέχρι τότε δεν έχει επιτευχθεί η σταθεροποίηση των φυσιολογικών τους λειτουργιών. Τα υψηλού κινδύνου νεογνά, πριν από την έξοδό από το νοσοκομείο, θα πρέπει απαραίτητα να πληρούν τις εξής προϋποθέσεις: να παρουσιάζουν σταθερή και επαρκή αύξηση σωματικού βάρους και να έχει επιτευχθεί η σταθεροποίηση τους που περιλαμβάνει α) επαρκή σύτιση β) σταθερή καρδιοαναπνευστική λειτουργία γ) διατήρηση της θερμοκρασίας τους όταν είναι κανονικά ντυμένα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος 24°C-25°C. Αυτά συνήθως επιτυγχάνονται όταν έχει συμπληρωθεί χρονικό διάστημα 34-36 εβδομάδων μετά την σύλληψη.

Τα κριτήρια που επιβεβαιώνουν την ασφαλή πρώιμη έξοδο των ΠΧΒΓ νεογνών από τη MENN είναι:

1. Επαρκής σύτιση- ικανοποιητική αύξηση βάρους
2. Όχι συχνές ιατρικές επισκέψεις. Όχι αυξημένες εισαγωγές σε νοσοκομείο. Περιορισμός των πρώτων βρεφικών θανάτων. Η ασφάλεια της πρώιμης εξόδου έχει επιβεβαιωθεί από αρκετές τυχοποιημένες μελέτες.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια όλο και περισσότερα νεογνά με δυσεπίλυτα ή / και με ειδικά ιατρικά προβλήματα εξέρχονται από τις MENN, με τεχνολογική εξάρτηση ή / και υποστήριξη στο σπίτι τους. Η αντιμετώπιση των ειδικών αυτών αναγκών τους συνίσταται κυρίως σε: α) προβλήματα διατροφής που αντιμετωπίζονται με σύτιση μέσω καθετήρα, με

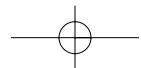

ΠΕΡΙΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ & ΝΕΟΓΝΟΛΟΓΙΑ Τομ. 1, ΤΕΥΧ. 1, ΣΕΛ. 69-128, 2006

Φόρμα 9: Πρωτόκολλο επανεισαγωγής υψηλού κινδύνου νεογνών

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΕΠΑΝΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΝΕΟΓΝΩΝ

Όνοματεπώνυμο/Φύλο	Ημερομηνία γέννησης
Διάρκεια αύησης	Βάρος γέννησης
Μητέρα: ηλικία	καταγωγή
μόρφωση	επάγγελμα
Πατέρας: μόρφωση	καταγωγή
επάγγελμα	Αδέλφια-ηλικίες
Έγγαμος/ άγαμος μητέρα	Τρόπος τοκετού
Τόπος γέννησης	Apgar score
Στεροειδή : προγεννητικά	μετά την γέννηση
Αναπνευστική υποστήριξη	Διάρκεια μηχανικού αερισμού
Διάρκεια παραμονής σε ΜΕΝΝ	Σε Νεογνολογική Μονάδα
Διαγνώσεις εξόδου	
Ηλικία εξόδου	Μήνας εξόδου
Τρόπος σύτισης μετά την εξόδο	Μητρικό γάλα
Μεικτή	Τεχνητή διατροφή
Προφύλαξη για RSV	
Διάρκεια επανεισαγωγής/ων	
Αίτια επανεισαγωγής/ων :	
Αναπνευστικά νοσήματα:	
Βρογχιολίτιδα	
Βρογχίτιδα	
Λαρυγγίτιδα	
Πνευμονία	
Άλλα	
Επιπλοκές Βρογχοπνευμονικής Δυσπλασίας	
Συγγενείς ανωμαλίες	
Νευρολογικά προβλήματα	Σπασμοί
Διατροφικά προβλήματα	Εγκεφαλική παράλυση
Σωματική αύξηση	
Ψυχοκινητική εξέλιξη	
Προβλήματα όρασης	Στραβισμός:
Προβλήματα ακοής	Κώφωση
Χειρουργικές επεμβάσεις	Βουβωνοκήλη
Άλλες	
Καρδιολογικές παθήσεις- επεμβάσεις	Οπισθοφακική ινοπλασία
Άλλα αίτια	Μέση ωτίτις
Έκβαση	ωτικοί σωληνίσκοι αερισμού

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορονική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

Φόρμα 10: Πρωτόκολλο νόσησης νεογνού κινδύνου νεογνών

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΝΟΣΗΣΗΣ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΝΕΟΓΝΩΝ

Αναπνευστικά νοσήματα:

Βρογχιολίτιδα

Βρογχίτιδα

Λαρυγγίτιδα

Πνευμονία

Άλλα

Επιπλοκές Βρογχοπνευμονικής Δυσπλασίας

Συγγενείς ανωμαλίες

Νευρολογικά προβλήματα

Σπασμοί

Εγκεφαλική παράλυση

Διατροφικά προβλήματα

Σωματική αύξηση

Ψυχοκινητική εξέλιξη

Προβλήματα όρασης

Στραβισμός:

Οπισθοφακική ινοπλασία

Προβλήματα ακοής

Κώφωση

Μέση ωτίτις

Χειρουργικές παθήσεις

Βουβωνοκήλη

Άλλες

Καρδιολογικές παθήσεις

Άλλα αίτια

γαστροοστομία, ή με παρεντεροική διατροφή και β) αναπνευστική υποστήριξη που περιλαμβάνει οξυγονοθεραπεία σε βρέφη με βρογχοπνευμονική δυσπλασία (ΒΠΔ), με συνεχές καρδιοαναπνευστικό monitoring ή μέσω τραχειοστομίας που χρειάζεται σε ορισμένες ανωμαλίες των αεραγωγών. Το είδος και η βαρύτητα της συγγενούς ανωμαλίας των αεραγωγών, που επιβάλλει την τραχειοστομία, είναι αυτή που καθορίζει τη τελική έκβαση, αλλά η ύπαρξη τραχειοστομίας σχετίζεται με αυξημένη νοσηρότητα του ανωτέρω αναπνευστικού.

Η προετοιμασία πριν από την έξοδο ενός υψηλού κινδύνου νεογνού πρέπει να εξατομικεύεται και να σχεδιάζεται πολύ προσεκτικά για να ταιριάζει στις όποιες ανάγκες του. Θα πρέπει απαραίτητα να περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:

1. Ενημέρωση - εκπαίδευση - συμμετοχή των γονέ-

ων σε όλα τα ιατρικά προβλήματα και την φροντίδα του νεογνού καθ' όλη τη διάρκεια της νοσηλείας του,

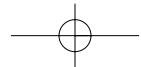
2. Ολοκλήρωση πρωτογενούς φροντίδας που περιλαμβάνει εμβολιασμούς, έλεγχο ακοής, οφθαλμολογική εξέταση, έλεγχο αναψυκτικής,

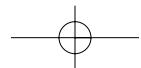
3. Εκτίμηση προούσας κατάστασης της υγείας του και ανίχνευση πιθανών προβλημάτων υγείας και σχεδιασμός αντιμετώπισής των,

4. Σχεδιασμός φροντίδας στο σπίτι και ενημέρωση όλων των τοπικών φορέων υγείας εφ' όσον υφίστανται. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα ΠΧΒΓ νεογνά με ειδικά προβλήματα διατροφής ή αναπνευστικής υποστήριξης,

5. Ενεργοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών υποστήριξης

6. Σχεδιασμός μακροχρόνιας παρακολούθησης με

συμμετοχή και άλλων ειδικοτήτων εφ' όσον υπάρχουν ενδείξεις. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη περιοδική παρακολούθηση της ψυχοκινητικής εξέλιξης και αν εντοπισθούν αποκλίσεις να αρχίζουν άμεσα οι ενδεικνυόμενες παρεμβάσεις.

Πολλοί παράγοντες φαίνεται ότι επηρεάζουν την συχνότητα επανεισαγωγών των υψηλού κινδύνου νεογνών όπως:

- Μεγαλύτερη πίεση από γονείς και εξωνοσοκομειακούς γιατρούς,
- Χαμηλότερη ουδός για εισαγωγή
- Υπερεπάρκεια νοσοκομειακών κλινών λόγω ελάττωσης του μεσου χρόνου νοσηλείας,
- Απροθυμία εξωνοσοκομειακών παιδιάτρων για αντιμετώπιση ορισμένων ιατρικών τους προβλημάτων στο σπίτι
- Πραγματική αύξηση νοσηρότητας των ΠΧΒΓ νεογνών
- Παραπομπή σε νοσοκομείο για ιατρικές καταστάσεις που παλαιότερα δεν γνωρίζαμε ότι επιδεχονται θεραπευτικές παρεμβάσεις,
- Ευκολότερη παραπομπή σε νοσοκομεία παιδιών με ειδικές ανάγκες.

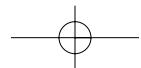
Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 έχει διαπιστωθεί ότι τα ΠΧΒΓ νεογνά έχουν διπλάσιες έως πενταπλάσιες πιθανότητες να εισαχθούν σε νοσοκομείο μία και δύο φορές απ' ότι τα φυσιολογικά τελειόμηνα νεογνά μετά την έξοδό τους από τις MENN. Τα αίτια αυτής της αυξημένης νοσηρότητας των ΠΧΒΓ νεογνών σχετίζονται, μεταξύ άλλων με την συνεχίζομενη αντιμετώπιση διαφόρων χρόνιων ιατρικών προβλημάτων που έχουν σχέση με τη πρότερη νοσηλεία τους (ΒΠΔ, προβλήματα γαστρεντερικού), με αναπνευστικές λοιμώξεις του ανώτερου και κατώτερου αναπνευστικού και για χειρουργικές επεμβάσεις που έχουν σχέση με την προωρότητα και τον τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων που σχετίζονται μ' αυτήν. Ίσως είναι ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε διαχρονικά τις επανεισαγωγές για χειρουργική διόρθωση βουβωνοκήλης που παλαιότερα είχε βρεθεί σε σχετικά αυξανόμενη συχνότητα στα ΠΧΒΓ νεογνά. Είναι πιθανόν η συχνότητα εμφάνισης κήλης στα ΠΧΒΓ νεογνά να σχετίζεται κατά κάποιο τρόπο με τεχνικές θετικής πίεσης αερισμού (IPPPV).

Περιγεννητικοί και εποχιακοί παράγοντες φαίνεται ότι αυξάνουν τις πιθανότητες επανεισαγωγών των ΠΧΒΓ νεογνών. Οι περισσότερες επανεισαγωγές των ΠΧΒΓ νεογνών οφείλονται σε αναπνευστικές λοιμώξεις που γίνονται τους πρώτους 4 μήνες μετά την έξοδο τους από MENN και συχνότερα σε εκείνα που εξέρχονται από το νοσοκομείο τους

φθινοπωρινούς ή και χειμερινούς μήνες, τους μήνες δηλαδή που υπάρχει εξαρση των ιογενών αναπνευστικών λοιμώξεων και κυρίως του αναπνευστικού συγκυτιακού ιού (RSV). Επίσης είχαν χρειαστεί περισσότερες μέρες μηχανικού αερισμού, χρειάστηκαν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα οξυγόνο ή είχαν βρογχοπνευμονική δυσπλασία. Από τα παιδιά που χρειάστηκαν να νοσηλευθούν για αναπνευστική λοιμωξη τα περισσότερα ήταν αγόρια, υποβάλλονταν σε παθητικό κάπνισμα μέσα στο σπίτι, ελάμβαναν συμπληρωματικό οξυγόνο, και είχαν αδέλφια προσχολικής ηλικίας Άλλες παθήσεις που σχετίζονται με πρώιμη επανεισαγωγή για νόσηση από RSV είναι η νεκρωτική εντεροκολίτιδα η εγκεφαλική ενδοκοιλιακή αιμορραγία και η σηψαμία. Άλλοι επιβαρυντικοί παράγοντες για επανεισαγωγή σε νοσοκομείο είναι οι συγγενείς ανατομικές ανωμαλίες (βουβωνοκήλη), σπασμοί, προβλήματα διατροφής, ανεπαρκής αύξηση βάρους, μέση ωτίτιδα, τοποθέτηση ωτικών σωληνώσκων αερισμού, και περιγεννητικές επιπλοκές όπως ασφυξία, ανοξαιμική εγκεφαλοπάθεια οπισθοφακική ινοπλασία.

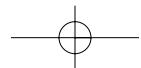
Καθώς ο αριθμός των ΠΧΒΓ νεογνών που επιβιώνουν, και θα παρουσιάσουν νευροαναπτυξιακές διαταραχές, συνεχώς αυξάνεται, γίνεται πιο επιτακτική η ανάγκη να μελετηθούν και τα αρνητικά αποτελέσματα των θεραπευτικών μας παρεμβάσεων, σ' αυτήν την ομάδα νεογνών υψηλού κινδύνου. Οι μελέτες αυτές θα πρέπει να γίνουν σε τοπικό και σε εθνικό επίπεδο με ενιαίο πρωτόκολλο επανεισαγωγής - νόσησης, ώστε να αποκτήσουμε μια συνολική εικόνα της παρούσας κατάστασης στη χώρα μας.

Τέλος θα πρέπει να μελετηθούν οι διαταραχές συμπεριφοράς που παρουσιάζουν τα παιδιά που έχουν νοσηλευθεί κατά την βρεφική ηλικία υπό την προϋπόθεση ότι η παραμονή τους δεν ήταν σύντομη και είχαν νοσηλευθεί περισσότερες της μιας φοράς. Μετά την αρχική μαρά παραμονή σε νοσοκομείο ενός υψηλού κινδύνου νεογνού, η μακροχρόνια υποστήριξη της οικογένειας μπορεί να βοηθήσει τους γονείς να νοιάθουν πιο επαρκείς στην αντιμετώπιση των διαφόρων προβλημάτων της υγείας του, επιθρεάζοντας έτσι την πιθανότητα επανεισαγωγής του. Επισυνάπτεται το πρωτόκολλο που καταγράφονται τα αίτια επανεισαγωγών (**φόρμα 9**) και τα αίτια νοσήσεως (**φόρμα 10**).

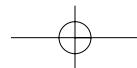

Βιβλιογραφία

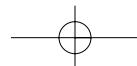
1. Botting N, Powls A, Cook R. Attention deficit hyperactivity disorders and other psychiatric outcomes in very low birth weight children at 12 years. *Journal of Child Psychology and Psychiatry* 1997;38: 931 -941.
2. Grunau RE, Whitfield M, Davis C. Pattern of Learning Disabilities in children with Extremely Low Birth Weight and broadly average intelligence. *Arch Pediatr Adolesc Med* 2002, 156;615 -620.
3. Hack M, Taylor G, Klein N, et al. School age outcomes in children with birth weights under 750g. *N Eng J Med* 1994, 331;753 -759.
4. Hack M, Wilson Costello D, Friedman H, et al. Neurodevelopment and predictors of outcomes of children with birth weights of less than 1000gr. *Arch Pediatr Adolesc Med* 2000, 154; 725-731.
5. Hack M, Youngstrom E, Cartar L, et al. Behavioral outcomes and evidence of psychopathology among very low birth weight infants at age 20 years. *Pediatrics* 2004;114;932 -940.
6. Hanke C, Lohaus A, Gawrilow C, et al. Preschool development of very low birth weight children born 1994-1994. *Eur J Pediatr* 2003, 162;159 -164.
7. Kohlhauser C, Fuiko R, Panagl A, et al. Outcome of Very Low Birth Weight Infants at 1 and 2 years of age. *Clin Pediatr.* 2000, 39;441- 449.
8. O'Shea M. Changing Characteristics of Neonatal Follow-up Studies. *NeoReviews* 2001;2(11): e249-e256.
9. Saigal S, Szatmari P, Rosenbaum P, et al. Cognitive abilities and school performance of extremely low birth weight children and matched term control children at age 8 years. A regional study. *J Pediatr* 1991, 118;751-760.
10. Saigal S, Hoult L, Streiner D, et al. School Difficulties at Adolescence in a regional cohort of children who were Extremely Low Birth Weight. *Pediatrics* 2000, 105;325 -331.
11. Vohr B, Wright L, Dusick A, et al. Neurodevelopmental and functional outcomes of extremely low birth weight infants in the NICHD Neonatal Research Network. *Pediatrics* 2000,105;1216-1226.
12. Vohr B. Neonatal Follow-up Programs in the New Millennium. *NeoReviews* 2001;2 (11): 241-248.
13. Wright L. The Role of Follow-up in Randomized Controlled Trials. *NeoReviews* 2001 ;2 (11): e257-e266.
14. Wilson Costello D, Friedman H, Minich N, et al. Improved survival rates with increased neurodevelopmental disability for Extremely Low Birth Weight infants in the 1990s. *Pediatrics* 2005;115;997-1003.
15. Wood N, Marlow N, Costeloe K, et al, for the EPICure study group. Neurologic and Developmental Disability after Extremely Preterm Birth. *N Engl J Med.* 2000, 343;378-384.
16. American Academy of Pediatrics. Follow-up Care of High-Risk Infants. *Pediatrics* 2004; 114 (5). Supplement 1377- 1397.
17. Alexander G, Himes J, Kaufman R, et al. A United States National Reference for Fetal Growth. *Obstet. Gynecol.* 1996; 87(2): 163-168.
18. Arbuckle T.E, Wilkins R, Urb M, Sherman GJ. Birth Weight Percentiles by Gestational Age in Canada. *Obstet Gynecol* 1993; 81(1): 39-48.
19. Babson S. G, Benda G.I. Growth graphs for the clinical assessment of Infants of varying gestational age. *J Pediatr.* 1976; 89 (5) : 814-820.
20. Battaglia F, Lubchenco L. A practical classification of newborn infants by weight and gestational age. *J Pediatr.* 1967; 71(2): 159-163.
21. Bloomfield F.H., Oliver M.H., Hawkins P, et al: A periconceptional nutritional origin for noninfectious preterm birth. *Science* 2003; 300:606.
22. Bukowski R., Gahn D, Denning J, et al. Impairment of growth in fetuses destined to deliver preterm. *Am J. Obstet Gynecol* 2001;185: 463-467.
23. Ehrenkranz R.A, Younes N, Lemons J.A et al. Longitudinal Growth of Hospitalized Very Low Birth Weight Infants. *Pediatrics*1999; 104(2): 280-289.
24. Gairdner D, Pearson J. A Growth Chart for Premature and Other Infants. *Arch. of Dis in Child.* 1971;46, 783-787.
25. Gardosi J, Chang A, Kalyan B, Sahota D, Symonds E.M. Customised antenatal growth charts. *Lancet* 1992;339:283-87.
26. Guo S.S, Wholihan K, Roche A et al. Weight-for-Length Reference Data for Preterm Low-Birth Weight Infants. *Arch. Pediatr. Adolescl. Med.* 1996;(150): 964-970.
27. Guo S.S, Roche A.F, Chumlea W.C, et al. Growth in weight recumbent length, and head circumference for preterm low birthweight infants during the first three years of life using gestation adjusted ages. *Early Human Development* 1997; 47: 305-325.
28. Lubchenco L.O, Hansman C, Dressler M, Boyd E. Intrauterine Growth as Estimated From Liveborn Birth-Weight data at 24-42 weeks of Gestation *Pediatrics* 1963;793-800.
29. Lubchenco L.O, Searls D.T. Neonatal mortality rate: Relationship to birth weight and gestational age. *J. Pediatr* 1972; 81(40): 814-822.
30. Ott WJ: Intrauterine growth retardation and preterm delivery. *Am. J. Obstet Gynecol* 1993;168:1710-1715.
31. Pauls J, Bauer K, Versmold K. Postnatal body weight curves for infants below 1.000gr birth weight receiving early enteral and parenteral nutrition. *Eur. J. Pediatr.* 1998; 157:416-421.
32. Smith G.C, Smith M.F, McNay M.B, et al. First-trimester growth and the risk of low Birth Weight. *N Engl. J. Med.* 1998; 339:1817-1822.
33. Smith G.C., Stenhouse E.J., Crossley J.A., et al: Early-pregnancy origins of low birth weight. *Nature* 2002; 417: 916.
34. Thomas P, Peabody J, TurnierV, Clark R. A new Look at Intrauterine Growth and the Impact of Race, Altitude and Gender. *Pediatrics* 2000; 106: 2 e 21.
35. Usher R, McLean F. Intrauterine growth of Live-born Caucasian infants at sea level: Standards obtained from measurements in 7 dimensions of infants born between 25 and 44 weeks of gestation. *J. Pediatr* 1969; 74(6): 901-910.
36. Dubowitz L, Dubowitz V, Palmer P et al. Correlation of neurologic assessment in the preterm newborn infant

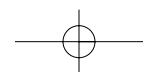
- with outcome at 1 year. *J Pediatr* 1984; 105:452-456.
37. Dubowitz L, Mercuri E, Dubowitz V. An optimality score for the neurologic examination of the term newborn. *J Pediatr* 1998;133: 406-416.
 38. Dubowitz L, Dubowitz V, Mercuri E. The Neurological Assessment of the Preterm and Full-term Newborn Infant. *Clinics in Developmental Medicine* 1999, vol 148. London: McKeith Press.
 39. Mercuri E, Guzzetta A, Haataya L et al. Neonatal neurological examination in infants with hypoxic ischaemic encephalopathy: Correlation with MRI findings. *Neuropediatrics* 1999; 30: 83-89.
 40. Mercuri E, Guzzetta A, Laroche S et al. Neurologic examination of preterm infants at term age: Comparison with term infants. *Disabil Rehabil* 2003; 142: 647-655.
 41. Debillon T. N, Guyen S, Muet A, Quere MP, Moussaly F, Roze JC. Limitations of ultrasonography for diagnosing white matter damage in preterm infants. *Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed* 2003; 88: F275-F279.
 42. de Vries LS, Eken P, Dubowitz LM. The spectrum of leukomalacia using cranial ultrasound. *Behav Brain Res* 1992; 31 (49) : 1-6.
 43. de Vries LS, Liem KD, Dijk K, Smit BJ, Sie L, Rademaker KJ, Gavilanes AWD. Early versus late treatment of posthaemorrhagic ventricular dilatation: results of a retrospective study from five neonatal intensive care units in the Netherlands. *Acta Paediatr* 2002; 91: 212-217.
 44. de Vries LS, Van Haastert IL, Rademaker KJ, Koopman C, Groenendaal F. Ultrasound abnormalities preceding cerebral palsy in high-risk preterm infants. *J Pediatr*. 2004;144: 815-20.
 45. Inder TE, Anderson NJ, Spencer C, Wells S, Volpe JJ. White matter injury in the premature infant: a comparison between serial cranial sonographic and MR findings at term. *Am J Neuroradiol* 2003; 24: 805-809.
 46. Maalouf EF, Duggan PJ, Counsell SJ, Rutherford MA, Cowan F, Azzopardi D, Edwards AD. Comparison of findings on cranial ultrasound and magnetic resonance imaging in preterm infants. *Pediatrics*. 2001; 107: 719-27.
 47. Ment LR, Bada HS, Barnes P, Grant PE, Hirtz D, Papile LA, Pinto-Martin J, Rivkin M, Slovis TL. Practice parameter: Neuroimaging of the neonate. *Neurology* 2002; 58: 1726-1738.
 48. Miller SP, Cozzio CC, Goldstein RB, Ferriero DM, Partridge JC, Vigneron DB, Barkovich AJ. Comparing the diagnosis of white matter injury in premature newborns with serial MR imaging and transfontanel ultrasonography findings. *Am J Neuroradiol* 2003; 24: 1661-1669.
 49. Perlman JM, Rollins N. Surveillance protocol for the detection of intracranial abnormalities in premature neonates. *Arch Pediatr Adolesc Med*. 2000; 154 : 822-6.
 50. Biagioli E, Mercuri E, Dubowitz L et al. Combined use of electroencephalogram and magnetic resonance imaging in full-term neonates with acute encephalopathy. *Pediatrics* 2001; 107: 461-468.
 51. Counsell SJ, Rutherford MA, Cowan FM, Edwards AD. Magnetic resonance imaging of preterm brain injury. *Arch Dis Fetal Neonatal Ed* 2003; 88: F269-F274.
 52. de Vries L, Groenendaal F, van Haastert I, et al. Asymmetrical Myelination of the Posterior Limb of the Internal Capsule in Infants with Periventricular Haemorrhagic Infarction: an Early Predictor of Hemiplegia. *Neuropediatrics* 1999; 30: 314-319.
 53. Edwards D, Maalouf E F et al. Magnetic Resonance Imaging of the brain in a cohort of extremely preterm infants. *J. Pediatr* 1999; 135: 351-357.
 54. Ekem P, de Vries L et al. Origin and timing of brain lesions in term infants with neonatal encephalopathy. *Lancet* 2003; 381:736-742.
 55. Fitz CR., Byrd S.E. Imaging Modalities: Caffey's Pediatric Diagnostic Imaging, 10th ed., vol. I, edited by J.P. Kutin, T.L. Slouis, J.D. Haller, M. Mosby 2004.
 56. Inder T.E, Volpe J.J. Defining the nature of cerebral abnormalities in the premature infant. A qualitative magnetic resonance imaging study. *J. Pediatr.* 2003; 143: 171-179.
 57. Ment L.R, Bada H.S. et al. Practice Parameter: Neuroimaging of the Neonate. Report of the quality standards subcommittee of the American Academy of Neurology. *Neurology* 2002 ; 58 (2 of 2).
 58. Miller S. Correspondence. *Neurology* 2002; November (2 of 2).
 59. Roelants- van Rijn A, Groenendaal F, Beek F.J.A et al. Parenchymal Brain Injury in the Preterm Infant: Comparison of Cranial Ultrasound, MRI and Neurodevelopmental outcome. *Neuropediatrics* 2001; 32: 80-89.
 60. Rutherford M, Pennock J, Counsell S. et al. Abnormal Magnetic Resonance Signal in the Internal Capsule predicts poor Neurodevelopmental outcome in infants with Hypoxic- Ischemic Encephalopathy. *Pediatrics* 1998;102 (2): 323-328.
 61. Rutherford M. *MRI of the Neonatal Brain*. W B Saunders 2002.
 62. al Naqeeb N, Edwards D, Cowan F, Azzopardi D. Assessment of Neonatal Encephalopathy by Amplitude-integrated Electroencephalography. *Pediatr* 1999;103(6): 1263-1271.
 63. de Vries LS and Hellstrom-Westas L. Role of cerebral function monitoring in the newborn. *Arch Dis Child FNE* 2005;90:201-207.
 64. Hellstrom-Westas L, de Vries L.S, Rosen I. *An Atlas of Amplitude Integrated EEGs in the Newborn*. Parthenon Publishing Group, 2003.
 65. Olschar M, Klebermass K, Kuhle S, Hulek M, Kohlhauser C, Rucklinger E, Pollak A, Weninger M. Reference values for Amplitude-Integrated Electroencephalographic activity in preterm infants younger than 30 weeks' gestational age. *Pediatrics* 2004; 113; e61-e66.
 66. Osredkar D, Toet M, van Rooij L, Huffelen A, Groenendaal F, de Vries L. Sleep-Wake Cycling on Amplitude- Integrated Electroencephalography in term newborns with Hypoxic-Ischemic Encephalopathy. *Pediatr* 2005; 115(2): 327-332.
 67. Thornberg E, Ekstrom- Jodal. Cerebral function monitoring: a method of predicting outcome in term neonates after severe perinatal asphyxia. *Acta Paediatr* 1994;83: 596- 601.
 68. Toet M, van der Meij, de Vries L, Uiterwaal C, van Huffelen K. Comparison between simultaneously recorded amplitude integrated electroencephalogram

- (cerebral function monitor) and standard electroencephalogram in neonates. *Pediatrics* 2002; 109: 772-779.
69. Biagioli E, Bartalena L, Boldrini A, et al. 1994. Background EEG activity in preterm infants: correlation of outcome with selected maturational features. *Electroencephalogr Clin Neurol* 1994; 91: 154-162.
 70. Biagioli E, Bartalena L, Biver P, et al. Electroencephalographic dysmaturity in preterm infants: a prognostic tool in the early postnatal period. *Neuropediatrics* 1996; 27: 311-316.
 71. Selton D, Andre M. Prognosis of hypoxic-ischaemic encephalopathy in full-term newborns- value of neonatal electroencephalography. *Neuropediatrics* 1997; 28: 276-280.
 72. Volpe JJ. *Neurology of the Newborn*. W B Saunders 2001; 141-150.
 73. Watanabe K, Hayakawa F, Okumura A. Neonatal EEG: a powerful tool in the assessment of brain damage in preterm infants. *Brain Dev* 1999; 21:361-372.
 74. Haataja L, Mercuri E, Regev R et al. Optimality score for the neurologic examination of the infant at 12 and 18 months of age. *J Pediatr* 1999; 135; 153: 161.
 75. Frankenburg WK, Dodds J, Archer P et al. *Denver II: Screening Material*. Denver, CO: Denver Developmental Materials; 1990.
 76. Frankenburg WK, Dodds J, Archer P et al. *Denver II: Technical Manual*. Denver, CO: Denver Developmental Materials; 1990.
 77. Glascoe FP, Byrne K, Ashford L et al. Accuracy of the Denver-II in Developmental Screening. *Pediatrics* 1992;89 (6) : 1221-1225.
 78. Glascoe FP, Byrne K. The Accuracy of Tree Developmental Screening Tests, *Journal of Early Intervention* 1993; 17 (4): 368-379.
 79. Accardo P.J, Capute A.J. The Capute Scales: Cognitive Adaptive Test/ Clinical Linguistic & Auditory Milestone Scale. 2005. Kennedy Fellows Association, Paul H. Brookes Publishing Co, Baltimore, Maryland.
 80. Griffiths R. The abilities of the babies. Amersham: Association for Research in Infant and Child Development; 1954.
 81. Kohlhauser C, Fuiko R, Panagl A. Outcome of Very-Low-Birth-Weight Infants at 1 and 2 years of age. *Clin Pediatr* 2000; 39: 441-449.
 82. Weindling M. Regional Developmental Follow up audit. Health status at two years Corrected age. University of Liverpool, UK).
 83. Ann Johnson. Follow up studies: a case for a standard minimum data set *Arch Dis Childhood* 1997, 76: F61-63
 84. Miller G, Clark G. *The Cerebral Palsies*. Butterworth-Heinemann publications, Woburn 1998.
 85. Palisano R, Rosenbaum P, Walter S et al. Gross Motor Function Classification System for Cerebral Palsy. *Dev Med Child Neurol* 1997; 39:214-223 - Palmer F. Strategies for the early diagnosis of cerebral Palsy. *J Pediatr* 2004;145 (2) : S8- S11.
 86. Παπαβασιλείου Α, Ραπίδη Χ.Α., Πετροπούλου Κ. Σύστημα Ταξινόμησης Αδοής Κινητικής Λειτουργίας για Παιδιά με Εγκεφαλική Παράλυση. Νευρολογικό τμήμα Νοσοκομείου Πατών Πεντέλης.
 87. Shapiro B. Cerebral Palsy: a reconceptualization of the spectrum. *J Pediatr* 2004;145 (2) : S3- S7.
 88. Wood E, Rosenbaum P. The Gross Motor Function Classification System for Cerebral Palsy: a study of reliability and stability over time. *Dev Med Child Neurol*. 2000; 42: 292-296.
 89. Illingworth RS. The development of the infant and young child, abnormal and normal. Churchill Livingstone, 1980.
 90. Taeusch W, Yogman M.W. *Follow up Management of the High Risk Infant*. Little, Brow & Company, Boston/Toronto. 1987.
 91. Bobath B. The very early treatment of CP. *Dev Med Child Neurol* 1967.
 92. Astbury J, Orgill A, Bajuk et al. Neurodevelopmental outcome, growth and health of extremely low- birth-weight survivors: how soon can we tell? *Dev Med Child Neurol*; 32: 582-589.
 93. Barnett A, Mercuri E, Rutherford M, et al. Neurological and Perceptual-Motor outcome at 5-6 years of age in children with Neonatal Encephalopathy: Relationship with Neonatal Brain MRI. *Neuropediatrics* 2002; 33:242-248.
 94. Fily A, Truffert P, Ego A et al Neurological assessment at five years of age in infants born preterm. *Acta Paediatr* 2003; 92: 1433-1437.
 95. Kakebeeke T, Jongmans M, Dubowitz L, et al. Some aspects of the reliability of Touwen's examination of the Child with Minor Neurological Dysfunction. *Dev Med Child Neurol* 1993, 35:1097-1105.
 96. Largo R, Molinari L, Kundu S et al. Neurological outcome in high-risk weight appropriate for gestational age preterm children at early school age. *Eur J Pediatr* 1990; 149: 835-844.
 97. Touwen B. *Neurological development in infancy*. Clinics in Developmental Medicine vol 58. London: Heinemann, 1976.
 98. Touwen (Touwen BCL). Examination of the child with minor neurologic dysfunction. *Clinics in Developmental Medicine*, No 71. London:Spastics International Medidel Publications. 1979).
 99. Miller L. *Miller Assessment for Preschoolers*. The Psychological Corporation. Harcourt Brace Jovanovitch, INC 1988.
 100. Griffiths R. *The abilities of Young Children*. Amersham: Association for Research in Infant and Child Development; 1971.
 101. Bishop D.V.M. *Test for the Reception of Grammar (TROG)*. 1989.
 102. Bzoch K.R, League R. *Receptive – Expressive Emergent Language Test*. REEL- 2. Pro-ed. 1991.
 103. Kirk A.J., McCarthy J.J. & Kirk W.D. (1968) Illinois test of Psycholinguistic Abilities, Illinois, USA: University of Illinois. Στάθμιση στον Ελληνικό πληθυσμό από τον Παρασκευόπουλο, I.N.(1973). Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.
 104. Λεγάκη, Μ. Μετάφραση, στατιστική ανάλυση και πιλοτική έρευνα προσαρμογής του βρετανικού τεστ στα ελληνικά σε παιδιά σχολικής ηλικίας. Επικοινωνία. Λόγος – φωνή – ομιλία 2003; 16: 9-16.
 105. Ομάδα Έρευνας. Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδιών. Δοκιμασία Φωνητικής & Φωνολογικής Εξέλιξης.

- 1995.
106. Ομάδα Έρευνας. Πανελλήνιος Σύλλογος Λογοπεδιών. Τεστ Ανίευσης Διαταραχών ΟΜΙΛίας και Λόγου για παιδιά 4 χρόνων (ΑνΟμΙΛΟ). 2003.
 107. Πραχάλη, Α. Ερευνα εφαρμογής του Τεστ Ανάπτυξης της Αντίληψης και της Εκφρασης Λόγου (Bzoch-League) σε βρέθη εώς 36 μηνών. Πτυχιακή εργασία. Πάτρα. 2003.
 108. Rescorla L., Roberts J. & Dahlsgaard, K. Late talkers at 2: outcome at age 3. *Journal of Speech, Language and Hearing Research*, 1997; 40: 556-566.
 109. Reynell J. The Reynell Developmental Language Scales. 1985. 2nd edition (revised). Windsor: Nfer-Nelson.
 110. Silva P. The Prevalence, Stability and Significance of Developmental Language Delay in Preschool Children. *Dev Med Child Neurol* 1980; 22:768-777.
 111. Stevenson J. & Richman N. (1976). The prevalence of language delay in a population of three-year old children and its association with general retardation. *Developmental Medicine and Child Neurology*, 18: 431-441.
 112. Wechsler Intelligence Scale for Children- The Psychological Corporation, New York, 1949, Wisc-R 1974, Wisc-III 1992.
 113. Γεωργάς Δ.Δ., Παρασκευόπουλος I.N., Μπεζεβέγκης Η.Γ. & Γιαννιτσάς Ν.Δ. Ελληνικό Wisc – III. Wechsler Κλίμακες Νοημοσύνης για παιδιά. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. 1997.
 114. Παρασκευόπουλος I.N., Καλαντζή - Αξιζή Α., Γιαννιτσάς Ν.Δ. Κ.Α Αθηνά Τεστ Διάγνωσης Δυσκολιών Μάθησης. Εκδ. Ελληνικά Γράμματα. 1996.
 115. Achenbach TM. Integrative Guide for the 1991 CBCL -4-18 YSR and TRF Profiles. Burlington, VT: University of Vermont, Department of Psychiatry; 1991
 116. Achenbach TM. CBCL 2-3. Burlington, VT: University of Vermont, Department of Psychiatry; 1992
 117. Connors CK. Conners Teaching Rating Scales Revised. San Antonio, TX: The Psychological Corporation; 1996.
 118. Connors CK. Conners Parent Rating Scales Revised. San Antonio, TX: The Psychological Corporation; 1996.
 119. Roussos A, Karantanos G, Richardson C et al. Achenbach's Child Behavior Checklist and Teachers' report Form in a normative sample of Greek children 6-12 years old. *European Child & Adolescent Psychiatry* 1999; 8: 165-172.
 120. Roussos A, Francis K, Zoubou V et ak. The standardization of the Achenbach's Youth Self- Report in Greece in a national sample of high school students European Child & Adolescent Psychiatry 2001; 10: 47-53.
 121. Roussos A, Richardson C, Politikou K et al. The Conners- 28 teacher questionnaire in clinical and nonclinical samples of Greek children 6-12 years old. *European Child & Adolescent Psychiatry* 1999; 8: 260-267.
 122. Hall J. Infant Hearing Impairment and Universal Hearing Screening. *J Perinatol* 2000;20: S113-S121.
 123. Herrmann.B, Thornton A, Joseph J. Automated Infant Hearing Screening Using the ABR: Development and Validation. *Am J Audiol* 1995;4 (2): 6-14..
 124. Joint Committee on Infant Hearing. Year 2000 Position Statement: Principles and Guidelines for Early Hearing Detection and Intervention Programs. *Am J Audiol* 2000;9: 9-29.
 125. Kennedy C, McCann D. Universal neonatal hearing screening moving from evidence to practice. *Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed* 2004; 89: F378-F383.
 126. Jiang Ze, Brosi D, Chao Chien ZHL et al. Brainstem Auditory Function at Term in Preterm Babies With and Without Perinatal Complications. *Pediatr Res* 2005;58 (6): 1164-1169.
 127. Steward D, Mehl A, Hall J et al. Infant Hearing Impairment and Universal Hearing Screening. *J Perinatol* 2000; 20: S128-S131.
 128. Cryotherapy for Retinopathy of Prematurity Cooperative Group, Multicenter trial of cryotherapy for retinopathy of prematurity: preliminary results. *Arch. Ophthalmol.* 1988; 106 : 471-479.
 129. Cryotherapy for Retinopathy of Prematurity Cooperative Group, Multicenter trial of cryotherapy for retinopathy of prematurity: ophthalmological outcomes at 10 years. *Arch. Ophthalmol.* 2001; 119 : 1110-1118.
 130. Dobson V., Quinn G.E., Biglan A.W., Tung B., Flynn J.T and Palmer E.A., Acuity card assessment of visual function in the cryotherapy for retinopathy of prematurity trial. *Invest. Ophthalmol. Visual Sci.* 1990; 31 : 1702-1708.
 131. Early Treatment for Retinopathy of Prematurity Cooperative Group, Revised indications for treatment of retinopathy of prematurity (ROP): results of the early treatment for ROP (ETROP) randomized trial. *Arch. Ophthalmol* 2003; 121:1684-1696.
 132. Good W.V for the ETROP Multicenter Study Group and R.J. Hardy, The multicenter study of early treatment for retinopathy of prematurity (ETROP) [Guest Editorial]. *Ophthalmology* 2001;108:1013-1014.
 133. Vander J.F., Handa J, McNamara J.A et al., Early treatment of posterior retinopathy of prematurity. *Ophthalmology* 1997; 104 : 1731-1736.
 134. American Academy of Pediatrics, Committee on Environmental Health. Noise : a hazard for the fetus and newborn. *Pediatrics* 1997;100:724-7.
 135. American Academy of Pediatrics. Committee on Fetus and Newborn. Hospital Discharge of the High-Risk Neonate-Proposed Guidelines. *Pediatrics* 1998;102:411-7.
 136. Bergman I, Hirsch RP, Fria TJ et al. Cause of hearing loss in the high risk premature infant. *J Pediatr* 1985;106:95-101.
 137. Bucher HU, Ochsner Y, Fauchere Two years outcome of very pre-term and very low birthweight infants in Switzerland. *Swiss Med Wkly* 2003;133:93-9.
 138. Colver AF, Gibson M, Hey EN, et al. Increasing rates of cerebral palsy across the severity spectrum in north-east England (1964-1993). The North of England Collaborative Cerebral Palsy Survey. *Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed* 2000;83:F7-F12.
 139. Hulsey TC, Hudson MB, Pittard WB III. Predictors of hospital post-discharge infant mortality: implications for high-risk infant follow up efforts. *J Perinatol* 1994;14:219-25.
 140. Jeffcoate JA, Humphrey ME, Lloyd JK. Disturbance in parent-child relationship following preterm delivery.

Κατευθυντήριες οδηγίες για τη διαχορνική παρακολούθηση νεογνών υψηλού κινδύνου στην Ελλάδα

Ομάδα Follow Up

- Dev Med Child Neurol 1979;21:344-52. 1979;21:344-52.
141. Macey TJ, Harmon RJ, Easterbrooks MA. Impact of premature birth on the development of the infants in the family. J Consult Clin Psychol 1987;55:846-52.
142. McCormick MC, Shapiro S, Starfield BH. Rehospitalization in the first year of life for high risk survivors. Pediatrics 1980;66:991-9.
143. McCormick MC. The contribution of low birth weight to infant mortality and childhood morbidity N Eng J Med 1985;312:82-90.
144. McCormick MC, Workman-Daniels K, Brooks-Gunn J, et al. Hospitalization of very low birth weight infants at school age. J Pediatr 1993;122:360-5.
145. Mutch L, Newdick M, Lodwick A, et al. Secular changes in rehospitalization of very low birth weight infants. Pediatrics 1986;78:164-71.
146. Niven GR, Harding JE. Another outcome of neonatal intensive care: first year mortality and hospital morbidity. J Paediatr Child Health 1995;31:137-42.
147. Petrou S, Mehta Z, Hockley C, et al. The Impact of Preterm Birth on Hospital Inpatient Admissions and Costs During the First 5 Years Life. Pediatrics 2003;112:1290-7.
148. Wijchers MJ, van der Schouw YT, Moons KG, et al. Prevalence of cerebral palsy in The Netherlands (1977-1988). Eur J Epidemiol 2001;17:527-32.

